

משרד הפנים

הדרכת נבחרים • ברשויות המקומיות
8 • ועדת מכרזים

2013

מהדורה רביעית
תשרי התשע"ד, ספטמבר 2013

מפעם < לכיוון הרשות המקומית

משרד הפנים

הדרכת נבחרים • ברשויות המקומיות

8 • ועדת מכרזים

2013

מהדורה רביעית,
תשרי התשע"ד, ספטמבר 2013

**מערכת מרכזי הדרכה ופיתוח
בשלטון המקומי**

ראש צוות ההיגוי:	מר רחמים מלול	ראש עיריית רחובות
חברי צוות ההיגוי:	גבי יאירה דונסקוי גבי דניאלה ליבי עו"ד מוטי בר לב מר בן ציון שרעבי מר מיכה בלום גבי ענבר גת שחם גבי קרן אוריה	מנהלת מפעם מישור יהודה גזברית עיריית רחובות יועץ לרשויות סגן ראש עיריית רחובות יועץ משפטי עיריית רמת השרון מנכ"ל חברת פיתוח הדרכה מפתחת הדרכה בחברה
עריכה וכתבייה:	עו"ד מוטי בר לב גבי ענבר גת שחם גבי קרן אוריה	יועץ לרשויות חברת פיתוח הדרכה מפתחת הדרכה בחברה
ניהול והפקה:	מפעם מישור יהודה	מתמחה במינהל הכספי
עריכה לשונית:	גבי בת שבע בנמו	
הבאה לדפוס:	מטה מערכת המפעמים	

מהדורה ראשונה: 1999

מהדורה שניה: תשרי התשס"ד, 2003

מהדורה שלישית: חשון התשס"ט, 2008

מהדורה רביעית: תשרי התשע"ד, 2013

- האמור בפרסום זה מהווה חומר עזר שנועד לסייע בלימוד הנושא. למען הסר ספק, אין הוא בא במקום הנחיות הניתנות על-ידי הגורמים המוסמכים ואינו מהווה אסמכתא משפטית. החומרים המתפרסמים מעודכנים למועד הפרסום בלבד.

- פרסום האב מסדרת הנבחרים 'המדריך לנבחר ברשות המקומית' מתעדכן מעת לעת ובאופן שוטף באתרי משרד הפנים ומערכת המפעמים:

www.mifam.org.il

www.moin.gov.il

- הכתיבה בלשון זכר הינה לשם הנוחות בלבד.

6	ברכת מנכ"ל משרד הפנים
8	דבר מנהלת מפעם מישור יהודה
9	דבר העורך

11 פרק א: מועצת הרשות וועדותיה

12	1. תפקידי מועצת הרשות
15	2. ועדות הרשות המקומית
15	2.1 החובה להרכיב ועדות
16	2.2 ועדת המכרזים
19	2.3 תקופת כהונת הוועדה וחבריה
19	2.4 ביטול מינויים/שינוי הרכב ועדת המכרזים/חדלות כהונה

21 פרק ב: הרכב וסדרי עבודת ועדת מכרזים

22	1. הרכב חברי הוועדה
23	1.1 המניין החוקי (קווארום) לקבלת החלטות
25	1.2 מוזמנים לישיבות הוועדה
26	2. סדרי עבודת הוועדה
26	2.1 זימון, סדר יום וניהול ישיבות הוועדה
27	2.2 שוויון קולות בהצבעות הוועדה
28	2.3 הגשת ההמלצות לאישור ראש הרשות
28	3. חובות הוועדה
31	3.1 שמירת סודיות
31	3.2 חובת ההגינות
33	3.3 מניעת ניגוד עניינים בוועדת המכרזים

35 פרק ג: הכנה ועריכת מכרזים ברשויות מקומיות

36	1. החובה לערוך מכרז ברשויות מקומיות
36	1.1 המכרז הפומבי
38	1.2 פנקס המכרזים
38	1.3 פטורים ממכרז
46	1.4 מכרז זוטא - התקשרות במכרז שאינו פומבי על-פי גובה החוזה

48	1.5 המכרז הממוכן/ מקוון
48	1.6 מכרזים משותפים (בין רשויות מקומיות)
50	1.7 חובת המכרז בתאגיד עירוני
53	2. עקרונות המכרז
55	2.1 עקרונות היסוד
61	3. השלבים בהכנת מכרז
61	3.1 הכנת מסמכי המכרז ותנאי הסף
66	3.2 שלב הפרסום ובחינת ההצעות
73	3.3 האומדן

79 פרק ד: עבודת ועדת המכרזים

80	1. פתיחת תיבת המכרזים
81	2. ניהול הפרוטוקול
83	3. רישום ההצעות במכרז - תקנה 17
84	4. הליך בחינת ההצעות
84	4.1 בדיקת עמידת ההצעות בתנאי הסף ובדרישות המכרז
90	4.2 חוות דעת מומחה
91	5. פגמים בהצעות במכרז
94	5.1 פגמים מהותיים
98	5.2 פגמים הביתנים לתיקון וריפוי
102	5.3 תוצאות פגם במכרז
107	5.4 זכות הטיעון
107	5.5 המלצות הוועדה
108	5.6 חובת ההנמקה
109	5.7 הכרזה על הזוכה והודעות זכיה/ אי זכיה
110	5.8 מתן זכות עיון למציעים שלא זכו במכרז
111	5.9 מועד בו קמה זכות העיון
112	5.10 סייגים בזכות העיון
112	6. אישור תוצאות המכרז על-ידי ראש הרשות
112	6.1 החלטת ראש הרשות וסמכותו שלא לקבל את המלצת הוועדה
114	6.2 ביטול מכרז

117 פרק ה: סיום הליכי המכרז והתקשרות

- 118 1. ניהול משא ומתן לאחר ההכרזה על הזוכה
- 119 2. חובת הרשות לפעול בדרך מקובלת ובתום לב

121 פרק ו: מכרז לקבלת עובדים ברשויות מקומיות

- 122 1. מכרז לקבלת עובדים
- 122 2. ועדת מכרזים לבחירת עובדים בכירים
- 123 3. דרכי מינוי עובדים
- 124 4. סייגים של מכרז פומבי
- 125 5. תרשים זרימה כללי להליך הכנת מכרז

127 מקורות מידע (ביבליוגרפיה)

- 128 • חקיקה
- 128 • פסיקה
- 137 • ספרות
- 138 • הוראות והנחיות

ברכת מנכ"ל משרד הפנים לנבחרים החדשים

ברשויות המקומיות

ברכותי לנבחרים החדשים בכל רחבי הארץ.

אני מתכבד להעמיד לרשותך את הפרסום "ועדת מכרזים".

לשלטון המקומי בישראל תפקיד חשוב במתן שירותים מקומיים, אך יותר מכך, זו מערכת שלטונית בעלת סמכויות רחבות, העוסקת בנושאים החשובים ביותר שעל סדר היום החברתי והכלכלי של מדינת ישראל. מערכת זו הוכיחה את יכולתה למלא את המשימות המוטלות עליה באופן דמוקרטי, תוך רגישות לסוגיות של צדק חברתי.

הבסיס לפעילותם של נבחרי הציבור, חברי המועצה, הוא ועדותיה של הרשות המקומית.

ועדות אלה מאפשרות מפגש עם הדרגים המקצועיים הבכירים ברשות המקומית, מומחים והציבור הרחב. זו המסגרת המאפשרת לנבחר לעסוק בגיבוש חזון, בהצבת יעדים לטווח ארוך ובהכוונת העשייה המוניציפאלית לאור אותם יעדים.

"סדרת הפרסומים לנבחרים" מסייעת לנבחרי הציבור להכיר את התחומים שעליהם הם מופקדים: מושגי יסוד בסיסיים, מקורות התקציב, תפקידיהם של הגורמים השונים ומדדי ההצלחה.

את הפרסומים תלווה הכשרה ייעודית, בהובלת המפעם האזורי, אשר תאפשר העמקה בסוגיות הרלבנטיות.

הפרסומים שיצאו לאור לקראת הכהונה הנוכחית הם:

1. המדריך לנבחר ברשות המקומית

11. ועדת רווחה - חדש!	2. ועדת איכות הסביבה
12. ועדה מקומית לתכנון ובניה	3. ועדת ביטחון, ועדת מל"ח, ועדת משנה לפס"ח
13. דיני התכנון והבניה ביו"ש	4. ועדה לענייני ביקורת
14. ועדת תמיכות	5. ועדת הנחות בארנונה
15. הנבחר, הציבור והתקשורת - חדש!	6. ועדת חינוך
16. יחסי הגומלין בין נבחרים לפקידות בכירה ברשויות המקומיות	7. ועדת כספים
17. נבחרים וועדי ישובים במועצות האזוריות - חדש!	8. ועדת מכרזים
18. תהליך תכנון אסטרטגי לקידום פיתוח מקומי	9. ועדת רישוי עסקים
	10. ועדת ערר על קביעת ארנונה כללית

הפרסומים: "ועדת רווחה", "הנבחר, הציבור והתקשורת" ו"נבחרים וועדי ישובים במועצות האזוריות", יוצאים לאור לראשונה. כל הפרסומים עודכנו בסיועם של גורמי המקצוע ממשרד הפנים וממשרדי ממשלה נוספים ועל ידי בכירי הרשויות המקומיות העוסקים בנושא.

תודתי לגב' יאירה דונסקוי, מנהלת מפעם מישור יהודה, אשר עמדה בראש ועדת ההיגוי של פרסום זה, תודתי למטה המפעמים, המרכז את ההוצאה לאור של הסדרה כולה, ולאגף בכיר למינהל מוניציפאלי ממשרדנו, האחראי למערך ההכשרה הכולל.

בברכה,

יגאל צרפתי

המנהל הכללי

חברי מועצה וחברי ועדה נכבדים,

המפעם לאזור מישור יהודה, בסיוע האגף הבכיר למינהל מוניציפאלי במשרד הפנים, הפיק חוברות הדרכה לחברי ועדות ברשויות המקומיות. בימים אלה (2013) הוצאנו לאור מהדורה רביעית ומעודכנת לחוברות אלה, העוסקות בנושאים כספיים ברשות:

1. ועדת כספים
2. ועדת תמיכות
3. ועדות הנחות בארנונה
4. ועדת ערר על קביעת ארנונה
5. **ועדת מכרזים**

בחוברת זו, "ועדת מכרזים", כללנו מידע מקיף הנוגע לסדרי עבודת הוועדה, שהיא ועדת חובה ברשות. פרסום זה הינו אחד מתוך 18 פרסומים מסדרת הנבחרים 2013. מידע מקיף ועדכני לנבחר ברשות מקומית, קיים בפרסום האב מסדרת הנבחרים 2013: 'המדריך לנבחר ברשות המקומית'.

אני תקווה שחוברת זו תתרום להכשרתכם כחברי ועדת מכרזים, ותיתן בידיכם את המידע והכלים הדרושים למילוי תפקידכם הציבורי בהצלחה.

בהפקת המהדורה הרביעית לחוברת זו הושקעו מאמצים רבים של אישים וגופים שונים, ולכולם שלוחה תודתי והערכתי:

לגבי מיכל גולדשטיין - מנהלת האגף הבכיר למינהל מוניציפאלי, לגבי יאירה פז ממטה המפעמים.

לחברי ועדת ההיגוי אשר ליוו את הפקת הסידרה: מר גולן זריהן - גזבר עיריית הרצליה ויו"ר אגוד הגזברים, מר גידי טביב - גזבר עיריית נס ציונה, גבי דניאלה ליבי - גזברית עיריית רחובות, מר גל לניאדו - גזבר עיריית יהוד-מונוסון, מר דוד יהלומי - גזבר (מ"מ) גדרה, מר מנחם רוזנטל - מנהל אגף גביה ומיסים עיריית רחובות, מר נחום אייזנר - מבקר עיריית רחובות, גבי רינה וייסלר - רו"ח למנהל כספי, עו"ד דורון אגוזי - יועץ לרשויות וגבי ענבר גת שחם - מפתחת הדרכה.

בברכה,

יאירה דונסקוי

מנהלת מפעם לאזור מישור יהודה

חוברת זו, העוסקת בכינונה, הרכבה, פעילותה וסדרי עבודתה של ועדת המכרזים, הינה פרי ניסיון מצטבר ורב שנים, של הכנה וליווי מכרזים, והיא באה להציג לחברי ועדת המכרזים, את אופן תיפקודה ואת אופן קבלת ההחלטות שלהם במסגרת הוועדה.

מליאת מועצת הרשות המקומית בוחרת את **יושב ראש הוועדה** ואת חברי **ועדת המכרזים** מבין חבריה, בהתאם להרכב הסיעות במועצה (ראש הרשות לא יהא חבר בוועדת המכרזים).

ועדת המכרזים הינה מהוועדות החשובות במועצת הרשות המקומית. כמו כן, היא **ועדת חובה**, המהווה את הגורם המרכזי להתקשרות רשות מקומית עם גורמי חוץ. לכן, התנהלותה ואופן עבודתה משפיעים ומשליכים או עשויים להשפיע על פעילותה וסדר יומה של הרשות המקומית.

תפיסת אופן תפקודה **וסדרי עבודתה של ועדת המכרזים**, ההמלצות, ההנחיות ודרכי עבודת ועדת המכרזים המתוארות בחוברת, מושתתות בעיקר על הפסיקה והביקורת השיפוטית הענפה של בתי המשפט על המכרזים, הליכי המכרז, והתנהלות והחלטות ועדות המכרזים, הרואות במכרז הליך מינהלי רגיש החשוף ונתון לביקורת.

החוברת באה להעמיד לחברי הוועדה ערכת עבודה וכלי עזר, מעין "ארגז כלים" שיבהיר את סדרי העבודה ודרכי הפעולה של ועדת המכרזים, המשמשים **מודל וקוד התנהגות** שמסייעים לחבריה בעבודתם במסגרת הוועדה, בבואם לממש את סמכויותיהם, במסגרת החובה לערוך מכרז.

כל התקשרות חוזית של רשות מקומית, לרכישת טובין או עבודות או שירותים או עיסקה במקרקעין, על-פי הוראות הדין החלות עליה, חייבת היא, על פי הדין, לפרסם **מכרז פומבי**.

המכרז הוא הכוח המניע בהתנהלותה ובפעולותיה של הרשות המקומית, במישור המנהלי ובמישור החוזי, - בבחינת "**דרך המלך**" באשר להתנהלות, בהתקשרויותיה מול גורמים חיצוניים - המשפיע ומושפע מהתקציב, ומכתיב את היקפו ותכולתו.

ועדת המכרזים משתלבת בהליך המכרז ומתיישבת על המדוכה, החל מפתיחת תיבת המכרזים ועד להכרעה, ההמלצה לבחירת הזוכה במכרז, ומתן "אור ירוק" להוציא את המכרז מן הכוח אל הפועל.

עבודת ועדת המכרזים כפופה לביקורת שיפוטית, אך כי ההלכה היא שבתי המשפט לא שמים את שיקול דעתם במקום שיקול דעת ועדת המכרזים - כל זמן שהחלטותיה

של ועדת המכרזים ניתנו בשיקול דעת ובסבירות, לנוכח הנסיבות, תוך שמירה על כללי הצדק ועקרון השוויון.

המכרז הפומבי נועד לקיים עקרונות בסיסיים של מינהל ציבורי תקין, פומביות ושקיפות המעשה המנהלי מחד, ומאיזך - להבטיח כי ההכרעה על התקשרות באמצעות המכרז, תהיה מושתתת על עקרונות היסוד של דיני המכרזים, **עקרון השוויון**.

מרכזיותה של ועדת המכרזים בחיי הרשות המקומית, מחייבת את חברה לנהוג בכובד ראש ובמקצועיות, תוך שמירת אמונים והימנעות מניגוד עניינים ודעה קדומה. זאת, על-מנת לשמור על עקרון השוויון בין המתמודדים במכרז, שכן לחברי ועדת המכרזים סמכות **'מעין שיפוטית'**, בבואם להכריע על טיב ואיכות ההצעות השונות שהוגשו במכרז, ובמקרה של הצעות שקולות - להכריע גם לפי **שיקולי הצדק הטבעי**.

בנוסף לחברי ועדת המכרזים, החוברת יכולה לשמש גם את הצוות המקצועי הניהולי של הרשות המקומית, העוסקים במלאכה כגון: מנכ"ל, גזבר, יועץ משפטי וכל גורם אחר המעורב בהליכי המכרזים ברשות המקומית.

אנו מאחלים לכל המשתמשים שיפיקו את התועלת המרבית מהספר הזה בעת מילוי תפקידם החשוב ברשות.

חוברת זו מעודכנת, בין השאר, בעדכוני חקיקה ודוגמאות של פסקי דין בנושא של מכרזים, ובטוחני כי הנבחרים ובעלי התפקידים ברשויות המקומיות ימצאו עניין רב במידע המצוי בה.

מוטי בר-לב, עו"ד

מועצת הרשות וועדותיה

הרשויות המקומיות בישראל מיוסדות על-פי חוק ובעלות סמכויות ייחודיות במגוון רחב של נושאים. הן עצמאיות, בדרך כלל, בהחלטותיהן, הגם שהן כפופות לממשלה ולשר הפנים, הממונה עליהן, ונדרשות לאישוריו מעת לעת.

עקרון הפרדת הרשויות בא לידי ביטוי גם בכינונה של הרשות המקומית, לפיה מליאת מועצת הרשות המקומית הינה הרשות המחוקקת, והרשות המקומית עצמה - באמצעות ראש הרשות המקומית ועובדיה הסטטוטוריים והאחרים - מהווים את הרשות המבצעת.

בית המשפט לעניינים מקומיים - הגם שהוא כפוף למערכת בתי המשפט בישראל ולא לרשות המקומית, תפקידו לעסוק בתחומים הנוגעים לרשויות המקומיות - כסמכות ייחודית, מהווה את הרשות השופטת.

הפרדת הרשויות, כאמור, פועלת במסגרת הסמכויות שהוענקו לכל אחת מהן בדין, אשר נועדו ליצור מנגנוני בקרה ואיזון ביניהן, בפעילויות השוטפת שלהן כרשויות מקומיות.

רשות מקומית, על מוסדותיה, כרשות שלטונית מינהלית, שואבת את כוחה ממערכת כוללת של חוקים, צווים, הוראות ותקנות, המגדירה ומסדירה את גבולות סמכויותיה שבתוכם רשאית הרשות לפעול פעולות הנתונות לביקורת שיפוטית ומנהלית העיקרון בדבר חוקיות המנהל קובע, כי אין סמכות לשום רשות מינהלית, אלא אותה סמכות שהוענקה לה לפי חוק. זהו הכלל הבסיסי בדיני המינהל הציבורי: הוא משמש לביקורת החוקיות של כל החלטה מינהלית ללא יוצא מן הכלל. שופט בבית המשפט העליון, הפרופ' יצחק זמיר "הסמכות המנהלית", שער 1, עקרונות היסוד, פרק 3, 49:

כאמור לעיל, תפקידיה של מליאת מועצת הרשות, כמו גם סמכויותיה, סדרי עבודתה ותפקודה, מוסדרים בחקיקה. סמכויותיה של רשות מקומית שהיא עירייה, מוסדרות בפרק השביעי לפקודת העיריות (נוסח חדש) (להלן: "פקודת העיריות"). סמכויות רשות מקומית שהיא מועצה מקומית, מוסדרות בפרק השני לצו מועצות מקומיות (א), תשי"א-1950 (להלן: "צו המועצות"), ורשות מקומית שהיא מועצה אזורית, סמכויותה מוגדרות בפרק השני לצו מועצות מקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958 (להלן: "צו המועצות האזוריות").

מליאת מועצת הרשות המקומית מורכבת מחברי מועצה, כנבחרים ציבור, הנבחרים כנציגי סיעות שנרשמו ופורסמו כדין, במסגרת של הליך בחירות ישירות למועצת הרשות המקומית.

מליאת המועצה, כבית הנבחרים, אמונה על קביעת מדיניות הרשות המקומית, פיקוח על פעילות הרשות המקומית, באמצעות ועדות המועצה, בכלים והסמכויות שהוענקו

לה בדין. כך למשל בעניין אישור התקציב, חקיקת חוקי עזר, וכן לבקר וליזום עשייה ברשות המקומית.

בכל הנוגע לסמכויות של מליאת מועצת הרשות המקומית ושל הרשות המקומית, לא פעם מתעוררת השאלה, האם רשאית היא לפעול בעניינים שלא הוגדרו לה במפורש בדין או כאלה שנאסר עליה במפורש בדין?

עמדת פרופ' דפנה ברק-ארז, שלימים מונתה לכהונת שופטת בבית המשפט העליון, בספרה "משפט מנהלי", 99 (כרך א', התש"ע-2010, להלן: ברק-ארז, משפט מינהלי):

"הסמכות היא מושג היסוד של המשפט המינהלי. כל רשות מינהלית חייבת לפעול בתוך דל"ת אמות הסמכות שהוקנתה לה בחוק. העיקרון המבטא חובה זו נקרא עקרון חוקיות המינהל. הוא קובע את כפיפותה של הרשות המינהלית לחוק. לפי עקרון חוקיות המינהל, הרשות המינהלית רשאית ומוסמכת לעשות רק אותן פעולות שהחוק הסמיך אותה לעשותן.

בניגוד לאדם טבעי, אשר רשאי לעשות כל מה שלא נאסר עליו (עמדה המשתקפת גם בעקרון החוקיות של המשפט הפלילי), מנועה הרשות המינהלית מפעולות שלא הוסמכה לעשותן בחוק או מכוחו. למעשה, שני הפנים של עקרון החוקיות מכוונים לאותה תכלית - הגבלת כוחו של השלטון והבטחת חירויותיו של היחיד, בהתאם למסורת הליברלית - וניתן לראותם כמשלימים זה את זה. נוסף לכך, עקרון חוקיות המינהל מחזק את הדמוקרטיה, משום שהוא מחייב כי ההחלטות הנוגעות לכוחו של השלטון יהיו מבוססות על חוק שהתקבל ברשות המחוקקת הנבחרת.

למעשה, עקרון חוקיות המינהל הוא הביטוי של עקרון שלטון החוק בתחום המשפט המינהלי".

תפקודה של הרשות המקומית כרשות מבצעת, באמצעות מנהליה ופקידיה, מוסדרת אף היא בחקיקה המצוינת לעיל, שבראשה עומד ראש הרשות כאמון על "הרשות המבצעת", ואחראי לפעילותה השוטפת של הרשות המקומית. כך קובע סעיף 126 לפקודת העיריות:

"עיריה תפעל באמצעות ראש העיריה; אין בהוראה זו כדי לפגוע בסמכויות המועצה לפי פקודה זו..., או לפי כל דין אחר.

ראש העיריה יהיה אחראי לכך שהתפקידים שהוטלו על העיריה בפקודה זו או בכל דין אחר יבוצעו כראוי".

וכך, בשינויים המתחייבים, פועלת מועצה מקומית על-פי סעיף חוק מקביל, **סעיף 112 לצו המועצות**, כאשר המועצה האזורית - בהתאם להוראות **סעיף 3 לצו המועצות האזוריות**.

על מערכת יחסי הכוחות והגומלין שבין ראש הרשות לבין מליאת המועצה, ניתן ללמוד מהוראות **סעיף 195 לפקודת העיריות**, הקובע כי בכל הנוגע להתקשרויות בחוזים:

“ראש העיריה רשאי, על-פי החלטת המועצה, להתקשר בחוזה בשם העירייה, והוא רשאי לעשות כן גם ללא החלטת המועצה אם לכל הוצאה כספית הכרוכה בחוזה ניתנה הקצבה מתאימה בתקציב המאושר”.

מכאן, שכל פעם בה מבקש ראש הרשות לבצע פעולה הכרוכה בהוצאה כספית שאינה מופיעה בתקציב המאושר על ידי המועצה, רק אז חייב הוא לפנות למועצה לקבל את אישורה להתקשר בחוזה בשם העירייה. לעניין זה ראה גם ע”א 11/71 **עירית רחובות נ’ פני גולדמן** כה (2) 381.

עוד מוסיף המחוקק, כי היה והמדובר בחוזה למתן זכיון או מונופולין, או התקשרות שאינה מצויה בתקציב המאושר, מחוייבת העירייה לקבל, בטרם ההתקשרות, את אישור המועצה ואת אישור שר הפנים. **סעיף 196 לפקודת העיריות** קובע:

“חוזה של עיריה למתן זכיון או מונופולין, או חוזה שאין להוצאות הכרוכות בו הקצבה מתאימה בתקציב המאושר, טעון אישור המועצה וכן אישור השר בכתב”.

וכך בשינויים המתחייבים, פועלת מועצה מקומית בסעיף חוק מקביל **סעיף 191 לצו המועצות** והמועצה האזורית, בהתאם להוראות **סעיף 88 לצו המועצות האזוריות**.

מליאת המועצה אמורה להתכנס, לפעול ולממש את סמכויותיה במועדים, בנושאים המעוגנים בדין החל על כל אחת מסוגי הרשויות, בין בישיבות מן המניין, אחת לחודש, ובין אלה שלא מן המניין, המכונסות על-פי זימון, לנושא או למספר נושאים, בהתאם לסדר יום המופץ על-ידי מזכיר מועצת הרשות המקומית.

מליאת מועצה הרשות המקומית, פועלת גם באמצעות ועדותיה, ואחת החובות החקוקות החלות עליה היא **החובה להרכיב את ועדותיה** כרשות מחוקקת ומפקחת, האמונה על התוויית מדיניות בישיבותיה כמליאה ובמסגרת ועדותיה, אשר נועדו לסייע בידי מליאת המועצה ולייעץ לה בתחומי הפעילות השונים והמגוונים.

ועדות הרשות המקומית הן הזירה הציבורית-מקצועית, המסגרת שבה חברי מועצת הרשות המקומית מביאים לידי ביטוי את הנושאים המקצועיים, בהתאם לכל ועדה וייעודה, ועורכים מפגשים יחד עם נציגי הרשות המקומית (המחוייבים להשתתף או מוזמנים אליה), נציגי ציבור, מומחים ויועצים, שמטרתם לממש ולהביא לידי מיצוי את סמכויותיה ותפקידיה, שלשמם היא נוסדה.

2.1 החובה להרכיב ועדות

הקמת ועדות המועצה מעוגנת בחקיקה המונה את הוועדות והרכבן - שחובה על מועצת הרשות המקומית להקים ולהפעיל במסגרת פעולותיה (להלן: "ועדות חובה") - וכן את הוועדות שמועצת הרשות המקומית רשאית להקים (להלן: "ועדות רשות").

הפרק השמיני של פקודת העיריות **והפרק השישי** של צו המועצות וצו המועצות האזוריות, עוסקים בוועדות שעל מליאת המועצה להקים, לרבות הרכבן, מספר חבריהן ודרכי פעולתן.

סיווג הוועדות לחובה ולרשות אינו אחיד לגבי כל סוגי הרשויות, כך שייתכן מצב לפיו ועדות מסוימות תהיינה ועדות חובה בעירייה, שעה שבמועצה מקומית או אזורית תהיינה ועדות רשות.

בהקמת ועדות החובה אין לרשות המקומית שיקול דעת, בעוד שוועדות הרשות - שאין חובה שבדין להקימן - הינן תולדה של צורך הדרוש לפעילותה השוטפת של הרשות המקומית. ראה **סעיף 150 לפקודת העיריות**:

"נוסף על הוועדות הנקובות בשמותיהן בפקודה זו, או בחוק אחר, רשאית המועצה לבחור ועדות קבועות או ועדות ארעיות, שתפקידן ליעץ למועצה בעניינים או במקרים מסוימים".

מרגע שהוחלט על הקמת הוועדות, בין אם המדובר בוועדות חובה ובין אם בוועדות רשות, חובה על הרשות המקומית להביא לידי ביטוי בהרכב חבריהן את ההרכב הסייעתי הקיים במליאת המועצה בהתאם ליחסי הכוחות בה, ובכלל זה לשמור מקום לנציג אחד לפחות של חברי סיעות האופוזיציה.

סעיף 150א לפקודת העיריות קובע מפורשות את הרכב חברי ועדות החובה, כדלהלן:

"(א) ההרכב הסייעתי של חברי מועצה, בכל אחת מוועדות החובה לפי פקודה זו, יהיה תואם ככל שניתן את ההרכב הסייעתי של המועצה ובלבד שבכל ועדת חובה יהיה נציג אחד לפחות מהאופוזיציה."

שופט בית המשפט העליון, השופט אליקים רובינשטיין בע"מ 384/07 **מנחם אריאב ראש עיריית נצרת עילית נ' סיעת שינוי** (פורסם בנבו), קבע לעניין שיטת הייצוג היחסי בוועדות שאינן חובה:

"הפרק השמיני תוקן בהזדמנויות שונות לאורך השנים, וכולל ועדות חובה וועדות אחרות מסוגים שונים ובהן ועדת ההנהלה (ועדת רשות),

ועדת מכרזים, ועדת מל"ח, ועדת ביטחון, ועדה לענייני ביקורת, ועדת הנחות, ועדה לקליטת עליה (בערים קולטות עליה), ועדה לבטיחות בדרכים, ועדה לקידום מעמד הילד, ועדה להנצחת זכרם של נפגעי טרור, ועדת חינוך, ועדה לאיכות הסביבה וועדה למאבק בנגע הסמים המסוכנים. כל אלה ועודת שקובעת הפקודה עצמה, ועליהן חל סעיף 150א', שלפיו חובה כי הרכבן הסייעתי יכלול ייצוג אופוזיציוני. פשיטא כי מטרת ייצוג זה היא הגברת הבקרה הפנימית והשקיפות..."

באשר להרכב הוועדות במועצות המקומיות ובמועצות האזוריות, הגם שלא קיימת בצו המועצות והמועצות האזוריות הוראה מקבילה לסעיף 150א לפקודת העיריות, נראה כי אלה אינן פטורות מהחובה להביא לידי ביטוי הרכב סיעתי תואם את זה הקיים במליאת המועצה. זו עמדתו של בית המשפט לעניינים מנהליים בחיפה, כבוד השופט רון סוקול, במסגרת עת"מ (חי') 7904-04-09 סיעת כפר יאסיף המאוחדת במועצה המקומית כפר יאסיף ואח' נ' ראש המועצה המקומית כפר עאוני תומא ואח'.

"... שכן גם ללא הוראת חוק מפורשת נקבע בפסיקה פעמים רבות, כי הייצוג בגופים הנבחרים בשלטון המקומי צריך להיעשות על-פי עקרון הייצוג היחסי."

תפקידן של ועדות המועצה, הן ועדות החובה והן ועדות הרשות, ככלל, הוא להמליץ וכל החלטותיהן אינן לביצוע אלא בגדר המלצה, אלא אם נקבע אחרת לגבי אותה ועדה. כך לדוגמה ועדת ההנחות וועדת הערר לארנונה. ראה סעיף 166(ה) לפקודת העיריות:

"החלטות של ועדות המועצה טעונות אישור המועצה, אם אין בפקודה כוונה אחרת משתמעת."

ועדה רשאית להקים ועדת משנה אשר תבחן עניין מסויים, בהקשר לנושא שלשמו הוקמה, ראה סעיף 162(ד) הקובע, כי ועדת המשנה תעביר המלצתה לוועדה, על מנת לאשרה.

כל ועדה רשאית לקיים ועדת משנה, לעניין מסויים, בהקשר לנושא מסויים, לפרק זמן מסויים שלשמו הוקמה או לתקופה. ראה סעיף 162 (ד) לפקודת העיריות.

2.2 ועדת המכרזים

ועדת המכרזים הינה אחת מוועדות החובה ומן החשובות שבוועדות הרשות המקומית. היא מהווה עוגן מקצועי המוסמך לדון בנושאי הליבה ובהתקשרויות הרשות המקומית עם גורמים אחרים, ומהווה את הגורם המרכזי להתקשרויות הרשות המקומית, שבלתו אין, במקום בו קיימת החובה לערוך מכרז.

עיקר תפקידה של ועדת המכרזים הוא לבחון הצעות מחירים אשר הוגשו לעיריה במסגרת המכרז, לברור מתוכן ההצעות העומדות בתנאי הסף, ולהמליץ בפני ראש הרשות על ההצעה הכשרה והזולה ביותר, במכרז להזמנת טובין, לביצוע עבודה או להעברת מקרקעין.

כאמור, מועצת הרשות המקומית בוחרת את ועדת המכרזים - את יושב-הראש ואת חברי הוועדה - מבין חברי המועצה, תוך דגש על מתן ייצוג לחברי האופוזיציה - כך סעיף 148 לפקודת העיריות, **סעיף 123 לצו המועצות ו-40א' לצו המועצות האזוריות.**

הוראות **סעיף 150א' לפקודת העיריות** לעניין ההרכב הסיעתי של ועדת המכרזים, יחולו גם על בחירת חברי הוועדה. ההרכב יבטא, ככל הניתן, את הסיעות המרכיבות את המועצה.

יודגש כי ראש הרשות המקומית **מנוע** מלקחת חלק בוועדת המכרזים. ההגיון העומד מאחורי הוראה זו הוא, כי תפקיד הוועדה לייעץ, ותפקיד ראש הרשות הוא להכריע בהמלצת ועדת המכרזים. ראש רשות שייקח חלק או יתערב בהחלטת ועדת המכרזים, יהא בכך משום חשש לניגוד עניינים ופעולה שהיא במנותק מסמכויותיו עפ"י דין.

בסיום הליכי המכרז, המלצות ועדת המכרזים מועברות להכרעת ראש הרשות המקומית.

ראש הרשות המקומית אינו מחוייב לקבל את המלצת ועדת המכרזים (**סעיף 148 (ב' ו-ג')**) **לפקודת העיריות, סעיף 123 (ב' ו-ג')** **לצו המועצות ו-40א' (ב' ו-ג')** **לצו המועצות האזוריות**, ואולם, החלטתו שלא לקבל את המלצת ועדת המכרזים מחייבת נימוק. החלטתו לקבל הצעה אחרת מזו שעליה המליצה ועדת המכרזים, כפופה לאישור מליאת המועצה.

רשות מקומית מנועה מלהתקשר בחוזה, אלא בדרך של עריכת מכרז פומבי שפרסם ראש הרשות המקומית, להוציא את המקרים הפטורים המנויים בתקנה 3 לתקנות העיריות (מכרזים), תשמ"ח-1987 (להלן: **"תקנות המכרזים"**), **בתוספת רביעית (סעיף 192)** לצו המועצות וב**תוספת שניה (סעיף 89)** לצו המועצות האזוריות (להלן: **"התקנות"**).

אם כן, על חוזה הטעון מכרז, לא רשאית רשות מקומית להתקשר אלא אם נדון קודם בוועדת המכרזים, ראה **תקנה 4 תקנות העיריות (מכרזים), תשמ"ח-1987** (להלן: **"תקנות המכרזים"**):

"בחוזה הטעון מכרז לא תדון מועצת העיריה או ראש העיריה בהצעת מחירים שלא נדונה קודם לכן בוועדה על פי תקנות אלה."

פועל יוצא הוא, שבכל הנוגע למקרים בהם חלה חובת מכרז, אין בידי הרשות המקומית וראש הרשות לפעול בהעדר מעורבות ועדת המכרזים. ולכן, התנהלותה ואופן עבודתה

של ועדת המכרזים משליכה, או עשויה להשליך, על פעילותה וסדר יומה של הרשות המקומית.

כאמור לעיל, תפקידה של ועדת המכרזים הוא לבחון את הצעות המחיר אשר הוגשו לעירייה במסגרת מכרז פומבי, לברור מתוכן את ההצעות העומדות בתנאי הסף, ולהמליץ בפני ראש הרשות על ההצעה הכשרה והזולה ביותר להזמנת טובין או לביצוע עבודה או להעברת מקרקעין.

בהליך המכרז הפומבי, בעת הגדרת הצורך בהתקשרות לרכישת שירותים, עבודות או טובין - כולל ההיקף הנדרש, הציוד והאמצעים הדרושים, היקף השירותים והמועד לאספקתם, הפרטים והמפרטים - **ימסרו להנהלת הרשות המקומית** ולוועדת המכרזים, כוועדה, אין מעורבות או עמדה.

מעורבות ועדת המכרזים בהליך המכרז, ככלל, מתחילה רק בשלב פרסום המכרז, עת נדרש עורך המכרז - הנהלת הרשות המקומית - לתאם את המועדים להגשת ההצעות במכרז ולפתוח את תיבת המכרזים וההצעות על-מנת לשלבם בפרסום ולהביאם לידיעת המציעים הפוטנציאליים. מעורבות ועדת המכרזים בכל שלב ושלב מרגע פרסום בהליך המכרז הינה כדלקמן:

1. **שלב פרסום המכרז** - ועדת המכרזים אמורה להיות מתואמת ולקבוע את מועדי הגשת ההצעות. יש לכך חשיבות רבה, בעיקר בשל הצורך לפתוח את תיבת המכרזים ובשל חובת נוכחות של חבר ועדת המכרזים, אחד לפחות.
 2. **הגשת מסמכי המכרז** - יש להגיש את ההצעות לפקיד שאותו מינה ראש הרשות בהתאם לתקנה 14 לתקנות, ולהניח את מסמכי המכרז בתיבת המכרזים בלבד. מעורבות הוועדה הינה רק בבדיקה האם הוגשו ההצעות במועד.
 3. **פתיחת תיבת המכרזים ורישום ההצעות שהוגשו** - נוכחות חבר ועדת המכרזים בפתיחה, רישום פרוטוקול באשר למספר ההצעות, שמות המציעים, הקראת סכום ההצעה, הקראת האומדן.
 4. **בדיקת ההצעות שהוגשו** - על ועדת המכרזים לבחור בהצעה הזולה ביותר, אולם נתון בידה שיקול הדעת, לבחור הצעה שאיננה הזולה ביותר, אך בעלת ערך מוסף, לעומת ההצעה הזולה.
 5. **המלצת הוועדה לראש הרשות** - החלטת הוועדה הינה בגדר המלצה לראש העיר, אשר מחליט האם לאמצה אם לאו.
- על אופן פעילותה, תפקודה ודיוניה של ועדת המכרזים, להתקשרויות לרכש (טובין, עבודות, שירותים), ראה בהרחבה בהמשך.
- רשות מקומית חייבת להקים בנוסף גם **ועדת מכרזים לקבלת עובדים**.

הרכבה, מינוייה ואופייה, שונים מוועדת המכרזים להתקשרויות לרכש, אם כי דרכי עבודתה, התנהלותה ואופן בחירתה והביקורת השיפוטית לה היא נתונה, זהים לזו של ועדת המכרזים לביצוע התקשרויות.

בפרק ו' בחוברת זו, יובא תיאור עקרוני על דרך עבודתה של ועדת המכרזים לבחירה של עובדים ברשויות המקומיות.

2.3 תקופת כהונת הוועדה וחבריה

ועדה של מועצת הרשות המקומית ובכלל זה ועדת המכרזים, תכהן בתפקידה במשך כל תקופת כהונתה של המועצה, כמעוגן בסעיפים 163 לפקודת העיריות, 127 לצו המועצות ו-44 לצו המועצות האזוריות, כדלקמן:

“ועדה של המועצה תכהן בתפקידה כל תקופת כהונתה של המועצה, מלבד אם נקבעה הוראה אחרת בפקודה זו או בחוק אחר, אלא שוועדה ארעית תתפרק מאליה עם גמר תפקידה; אולם לא תיפגע סמכותה של המועצה לבטל בכל עת ועדה שנבחרה כולה על ידיה, או לשנות את הרכבה, בכפוף להוראות הפקודה וכן להחליף את נציגיה בוועדה של המועצה שהורכבה בשותפות עם גורמים אחרים.”

2.4 ביטול מינויים/שינוי הרכב ועדת המכרזים/חדלות כהונה

עם זאת, בידי המועצה הסמכות לבטל את מינויים של חברי הוועדה או לשנות את הרכבה.

על חדילה מכהונה של חבר מועצה, סעיפים 164 לפקודת העיריות, 128 לצו המועצות ו-45 לצו המועצות האזוריות, מונים את המקרים בהם יחדול חבר ועדה מלכהן בתפקידו:

- חבר מועצה שתמה תקופת כהונתו במועצה, יסיים את תפקידו גם בוועדה עליה נמנה.
- חבר מועצה שאיבד את זכותו להיבחר למועצה, יפסיק את תפקידו גם בוועדה.
- חבר מועצה רשאי להתפטר בכל עת מחברותו בוועדה.

הרכב וסדרי עבודת ועדת מכרזים

ועדת המכרזים, אף שהינה ועדת חובה, לא נקבע לה הרכב מיוחד בהוראות הדין החלות על הרשויות המקומיות, והמחוקק הותיר זאת להכרעת מליאת המועצה של כל רשות מקומית, לקבוע את מניין החברים שירכיבו את הוועדה. ראה סעיף 148 לפקודת העיריות, סעיף 123 לצו המועצות ו-40א' לצו המועצות אזוריות, הקובעים כי:

"(א) המועצה תבחר מבין חבריה ועדת מכרזים קבועה שתפקידה לבדוק הצעות מחירים המוגשות לעיריה בעקבות פרסום מכרז ולהמליץ לפני ראש העיריה על ההצעה שלדעת הוועדה ראויה לאישורו; ראש העיריה לא יהיה חבר בוועדת המכרזים."

מליאת מועצת הרשות המקומית, בבואה לבחור את הרכב ועדת המכרזים, כוועדת חובה, מחוייבת היא שבהרכב יבואו לידי ביטוי, ככל הניתן, יחסי הכוחות והרכב הסיעות המרכיבות את מועצת הרשות המקומית, ובשים לב על מתן ייצוג לאופוזיציה. בנוסף, מחוייבת היא להחיל את הוראות סעיף 150 א לפקודת העיריות לעניין הרכב הסיעות של הוועדה, החלות על כלל הרשויות המקומיות:

150א. (א) ההרכב הסיעתי של חברי מועצה, בכל אחת מוועדות החובה לפי פקודה זו, יהיה תואם ככל שניתן את ההרכב הסיעתי של המועצה ובלבד שבכל ועדת חובה יהיה נציג אחד לפחות מהאופוזיציה; לענין סעיף זה, "נציג אחד לפחות מהאופוזיציה" - מי שמתקיימים בסיעתו הוראות פסקה 149ג(1).

המחוקק כאמור לא קבע את מניין החברים של ועדת המכרזים, אך קבע כי בהרכבה ייועד מקום לאופוזיציה, ובמצב דברים זה, על המועצה לפנות להוראות סעיף 162 פקודת העיריות, סימן ג': הוראות שונות בעניין הוועדות, העוסק במקרה כזה, הגם שהוא מכון לוועדות הרשות:

"ועדה של המועצה, כאמור בסעיף 150, שלא נקבע לה הרכב מיוחד לפי פקודה זו או לפי כל דין, יהיה הרכבה כלהלן:

(א) 10% לפחות מחבריה יהיו חברי המועצה ובלבד שמספר חברי המועצה בוועדה לא יפחת מ-2 ואחד מהם יהיה היושב ראש;"

מן האמור לעיל, נראה כי מניין חברי המועצה לא יפחת משניים, שאחד מהם הוא יו"ר הוועדה והשני הוא נציג האופוזיציה, בהתאם להוראות סעיף 150א (א) לפקודת העיריות, לעיל.

מליאת המועצה וועדותיה, מורכבות בדרך כלל ממספר אי זוגי של חברים, ופועלות בהכרעותיהן בשיטת הצבעה על-פי רוב חבריהן, כאשר בדרך כלל ליו"ר הוועדה אין קול מכריע במקרה של שיוויון קולות. במקרה כזה, תידרש פנייה למליאת המועצה,

בהתאם לסעיפים 166 לפקודת העיריות, סעיף 131 לצו המועצות וסעיף 48 לצו המועצות האזוריות.

נראה כי יהיה זה לא נכון להותיר את מניין החברים על שני חברים בלבד, ועל המועצה יהיה לקבוע שהרכב הוועדה, לא יפחת משלושה חברים. זטת, על מנת שיתאפשר לה לפעול מבלי לפנות למליאת המועצה על כל הכרעה, במקרה של שיוויון.

מההוראות לעיל ניתן ללמוד, שאין חובה שכל חברי הוועדה יהיו נבחרים (חברי המועצה), והמועצה רשאית למנות, מעבר למניין חברי המועצה המזערי (המינימאלי), נציגי ציבור, כהגדרתם בפקודה ובצווים, מי שכשיר לכהן כחבר מועצה. כך קובע סעיף 162(ב) לפקודת העיריות.

”(ב) שאר חברי הוועדה יהיו בעלי זכות להיבחר לחברי מועצה שאינם פסולים לפי סעיף 120, ושעל כל אחד מהם המליצה סיעה המרכיבה את המועצה, ובלבד שההרכב הסיעתי של כל ועדה שהוקמה לפי סעיף 150, כולל את מומלצי הסיעות לפי סעיף זה, יהיה תואם ככל שניתן, את ההרכב הסיעתי של המועצה.”

מכלל האמור לעיל, נראה כי ועדת המרכזים יכול שתהיה מורכבת מנבחרים ציבור ונציגי ציבור, במספר חברים שתראה מליאת המועצה לנכון, ובלבד שמספר חברים לא יפחת משלושה חברים.

1.1 המניין החוקי (קווארום) לקבלת החלטות

המחוקק הותיר להכרעת הרשויות המקומיות גם את עניין המניין החוקי (הקווארום) הדרוש לשיבות הוועדה ולהכרעות בה, ולמעשה הותיר זאת לשיקול דעת ועדת המרכזים עצמה, בגבולות שהוגדרו לה כאמור לעיל, לפיו מועצת הרשות המקומית בוחרת את נציגיה בוועדת המרכזים מבין חברי מליאת מועצת העיר (להלן: **”חברי הוועדה”** או **”החברים”**).

המחוקק הותיר כאמור את הרכב הוועדה, מספר חברים (שכאמור, לא יפחתו משלושה חברים), לקביעת מליאת המועצה, וכן הותיר בידי הוועדה עצמה לקבוע את סדרי עבודתה ואת המניין החוקי לכינוסה (קווארום) בקבלת החלטות ממליצות.

מה הדין, אם כן, כאשר הוועדה לא קבעה הוראות בדבר מניין חוקי לדיוניה?

בדרך כלל, נוהגות ועדה חדשה שהוקמה **”להעתיק”** את דפוסי הפעולה של קודמתה, אם כי רשאית היא לשנותם ולחדשם ובין סדרי העבודה, רצוי שחברי הוועדה יקבעו את המניין החוקי של ישיבות הוועדה, שאם לא כן - המניין החוקי יהיה רוב חברי הוועדה.

לדעת המחבר, מוצע כי הוועדה, כבר **בישיבתה הראשונה**, תקבע מניין חוקי (קווארום) מנימאלי מחייב - לשם כינוסה לקבלת החלטות ממליצות לרשות - שמספרו יעמוד על **שלושה חברים**: יו"ר הוועדה וכל שניים מחברי הוועדה, שייתייצבו לישיבה.

מספר אי זוגי גדול יותר עלול להקשות על תפקוד הוועדה, החל מלמנוע ממנה מלקבל הכרעות ועד לשיתוקה. זאת כיוון שבשוק הבחירות, הולכת ומתמעטת התלהבות חברי כל ועדות הרשות, וביניהן ועדת המכרזים, בהשתתפות בדיוניה, ולא אחת ישיבות מתבטלות, נמנעות הכרעות, והרשויות שנותרות בלא מענה נאלצות לחפש פתרונות חלופיים.

מענה לשאלה זו ניתן על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים בה"פ (י-ם) 435/94 **עמרי עציון בע"מ נ' עיריית ירושלים ואחרים** (לא פורסם), אשר קבע כי במקרה כזה אין להחיל את הוראות **סעיף 20 לחוק הפרשנות התשמ"א-1981**, אלא יש לראות באי קביעת מניין חוקי על-ידי הוועדה משום "הסדר שלילי" לעניין. ביהמ"ש תמך במסקנה זו בנימוקים מעשיים:

"הלכה היא כי הכללים לעניין ההרכב והמנין החוקי של ועדת מכרזים הם גמישים, שיש לבחון אותם לפי הנסיבות של כל מקרה ומקרה,

והוא אי הופעה של מספר חבריה כפי שסבורה המבקשת, עלול לשתק את פעולתה. חשוב הוא שיקויים דיון לגופו של עניין וכי הוועדה תשקול שיקולים נכונים וסבירים ושייכים לעניין..."

לדעת המחבר, היה ותחליט הוועדה לא לקבוע מניין מחייב (קווארום), ותבחר לפעול בעניין זה במניין רוב חבריה, **מומלץ לאמץ את דפוסי ההתנהלות** של ישיבות מליאת המועצה, כנוהל מחייב גם על הוועדה, בשינויים המתחייבים שלהלן:

(1) **לא היה מניין חוקי** בישיבת הוועדה, בחלוף **חצי שעה** מהמועד שאליו זומנה בו הישיבה, יהווה **שליש מחברי הוועדה** מניין חוקי;

(2) לא נכחו שליש מחברי הוועדה בתום מחצית השעה כאמור, **תידחה הישיבה בשבוע**, באותו יום ובאותה שעה, ובמועד זה יהוו **שלושה מחברי הוועדה** מניין חוקי;

(3) לא נכחו שלושה מחברי הוועדה בתום מחצית השעה, ובוועדה שבה 17 חברים או יותר, אם לא נכחו חמישה מחברי הוועדה בתום מחצית השעה, **תידחה הישיבה בשבוע**, לאותו יום ואותה השעה, ובמועד זה יהווה **כל מספר חברי הוועדה מניין חוקי**.

לעניין מקום בו לא נקבע מראש מניין חוקי מחייב של חברי ועדת המכרזים, קווארום, ראוי לעיין בדברי בית המשפט (ב"ש) 369/05 **חן המקום בע"מ נ' עיריית אשדוד** (פורסם בנבו):

”הנספחים לכתבי בתי-דין עמדו לרשות חברי הוועדה, היה ליווי שוטף של יועצת משפטית ושל יועץ משפטי שהכין וגיבש את חוות דעתו. ביחס לעובדה שבדיון ביום 20.11.05 נכחו 5 חברים בלבד, אין הוראה הקובעת את המניין החוקי לישיבות הוועדה, ולפי סעיף 166(ב) לפקודת העיריות, רשאית כל ועדה לקבוע את נהליה, ואכן נקבע נוהל שרוב חברי הוועדה הנוכחים יהוו מנין חוקי, ולאחר רבע שעה מהמועד שנקבע לפתיחת הישיבה היווה שלישי חברי הוועדה מניין חוקי...”

(ההדגשות אינן במקור)

1.2 מוזמנים לישיבות הוועדה

במסגרת ישיבותיה של ועדת המכרזים, מחוייבת הוועדה או נדרשת או מעוניינת היא לצרף לישיבותיה מוזמנים.

מוזמנים שנוכחותם נדרשת באופן קבוע בישיבות הוועדה, ייקראו **המשתתפים**.

מוזמנים שנוכחותם נדרשת לישיבה או לדיון אחד מדיוני הוועדה, ייקראו **המוזמנים**.

1.2.1 המשתתפים - מוזמנים קבועים בוועדת המכרזים

בנוסף לחברי הוועדה כאמור, לישיבותיה חייבת היא לזמן, באופן קבוע ולכל ישיבות הוועדה, מוזמנים שעל הוועדה חלה החובה לזמנם. בדרך כלל, מוזמנים אלה הם עובדי הרשות המקומית, בעלי התפקידים הסטאטוטוריים הרלוונטיים: הגזבר, היועץ המשפטי והמבקר (להלן: "המשתתפים").

המשתתפים, בעלי התפקידים, עליהם מוטלת החובה או הרשות להשתתף בכל ישיבות הוועדה, בעצמם או באמצעות נציג מטעמם, ועל הוועדה חלה החובה לזמנם. עם זאת, אין בהעדרם של מי מהם כדי לפגום בכשרות או לאיין את ההחלטות של ועדת המכרזים והמלצותיה.

1.2.2 מוזמנים

בנוסף, הוועדה רשאית לזמן להשתתף בישיבות הוועדה מי מעובדי העירייה האחרים, לבקשתם. זאת לפי העניין, וככל שנושא המכרז נוגע לעיסוקם. לדוגמה: מנכ"ל הרשות המקומית, מהנדס הרשות המקומית.

הוועדה רשאית לזמן להופיע בפניה כל עובד של הרשות המקומית, יועצים ומומחים, ככל שתמצא לנכון, ולזמן מי ממשתתפי המכרז להופיע בפניה.

הוועדה חייבת להודיע למשתתפי המכרז בכוח, על מועד פתיחת תיבת המכרזים וההצעות במכרז, ולאפשר להם להיות נוכחים בישיבה זו, וחייבת היא להביא לידיעתם את מועד הישיבה.

ועדת המכרזים מוסמכת לקבוע לעצמה, כבר בישיבתה הראשונה, את סדרי עבודתה, לקבוע את מועדי הישיבות ואת מניין החברים הדרוש לקבלת ההחלטות, כאשר יו"ר הוועדה הוא האמון על **ניהול ישיבות הוועדה**, בהתאם לסדר היום שנקבע, ובכלל זה על זימון המשתתפים והמוזמנים, יועצים וגורמים מקצועיים, שלדעת היו"ר או לבקשת חברי הוועדה, הינם דרושים לצורך הדיון וההכרעה של הוועדה.

סדרי עבודתה של הוועדה נותרו בידיה, שכן כל ועדות הרשות המקומיות ובתוכן ועדת המכרזים, קובעות את סדרי עבודתן ושל הוועדה בעצמן. ראה **סעיף 166 לפקודת העיריות, סעיף 131 לצו המועצות וסעיף 48- לצו המועצות האזוריות**, הקובעים כי:

"(ב) כל ועדה של המועצה רשאית, בשים לב להחלטות המועצה, ובמידה שלא נקבעה הוראה אחרת בעניין זה, להסדיר בעצמה את עבודתה ואת דיניה."

(ג) ועדה של המועצה רשאית למסור לוועדת משנה, שתיבחר מביין חבריה, את בירורו של עניין מסוים שבתחום סמכותה; ועדת המשנה תביא את מסקנותיה בעניין האמור לפני הוועדה."

2.1 זימון, סדר יום וניהול ישיבות הוועדה

הזימון לישיבות הוועדה והמועדים להתכנסות וסדר היום, נקבעים - כמו בכל ועדות המועצה - על-ידי יו"ר הוועדה, והוא זה האחראי להוצאת זימון לישיבות הוועדה לחברי הוועדה, למשתתפים ולמוזמנים, למועד כינוסה, לסדר יומה, לנושאים שיובאו לדיון, לסדר בו הם יעלו לדיון ולניהול הישיבה והפרוטוקול. ראה בהתאמה את **סעיף 166 לפקודת העיריות, סעיף 131 לצו המועצות וסעיף 48 לצו המועצות האזוריות**:

"(א) **יושב ראש ועדה של המועצה רשאי בכל עת לקרוא לישיבת הוועדה...**"

(ההדגשות אינן במקור)

מומלץ כי את מועדי ושעות ההתכנסות יקבע יו"ר הוועדה בהסכמת חברי הוועדה, כבר בישיבת הוועדה הראשונה, בכפוף להוראות **פקודת העיריות, התוספת השניה סעיף 6** העוסקות במועדי ישיבות המועצה, בהן ייקבעו סדרי עבודת הוועדה שנתרו בידיה, והיא רשאית להסדיר בעצמה את דרכי עבודתה ודיניה. ראה **סעיף 166 לפקודת העיריות, סעיף 131 לצו המועצות וסעיף 48- לצו המועצות האזוריות** הקובעים כי:

”(ב) כל ועדה של המועצה רשאית, בשים לב להחלטות המועצה, ובמידה שלא נקבעה הוראה אחרת בעניין זה, להסדיר בעצמה את עבודתה ואת דיוניה.”

(ג) ועדה של המועצה רשאית למסור לוועדת משנה, שתיבחר מבי חבריה, את בירורו של ענין מסויים שבתחום סמכותה; ועדת המשנה תביא את מסקנותיה בענין האמור לפני הוועדה.”

אין בקביעת מועד קבוע לישיבות, כדי לפגום בסמכותו של יו”ר הוועדה, לקבוע, בעת הצורך, מועדים אחרים - ובלבד שניתנה התראה מוקדמת, על מנת לאפשר לחברי הוועדה להיערך בהתאם.

אמנם המחוקק העניק לוועדה את הסמכות לנהל את ענייניה בעצמה ובהנחיית היו”ר, אך איפשר הוא לכנסה על-פי דרישת שליש מחברי הוועדה או לבקשת ראש הרשות. ראה סעיפים 166 לפקודת העיריות ו-131 ו-48 לצו המועצות ולצו המועצות האזוריות, הקובעים כ::

”(א) ...והוא חייב לקרוא לישיבה על-פי החלטת הוועדה, או על-פי בקשת שליש חבריה, או על-פי בקשה של המועצה, או של ראש העיריה.”

ועדת חובה חייבת על-פי הדין להתכנס לפחות אחת לשלושה חודשים, ראה סעיפים 166 לפקודת העיריות ו-131 ו-48 לצו המועצות ולצו המועצות האזוריות הקובעים כ::

”(אא) ועדה שחובה להקימה לפי כל דין תכנס לפחות אחת לשלושה חדשים; לא כונסה ועדה כאמור, יורה ראש העיריה לכנסה, והוא יקבע את סדר היום של ישיבת הוועדה; לא נכח יושב ראש הוועדה בישיבה, או סרב לנהלה, ינהלה זקן חברי הוועדה.”

2.2 שוויון קולות בהצבעות הוועדה

במקרה בו חברי הוועדה אינם מצליחים להגיע להכרעה ברוב קולות וקיים שוויון בהצבעת חברי הוועדה, ההכרעה עוברת למועצת העיר. ראה סעיף 166 לפקודת העיריות, סעיף 131 לצו המועצות וסעיף 48- לצו המועצות האזוריות, הקובעים לענין זה:

”(ד) היו הקולות שקולים בוועדה, יבואו ההצעות השקולות להכרעת המועצה.

(ה) החלטות של ועדות המועצה טעונות אישור המועצה, אם אין בפקודה כוונה אחרת משתמעת.”

2.3 הגשת ההמלצות לאישור ראש הרשות

ועדת המכרזים, כמו גם מרבית ועדות הרשויות המקומיות (להוציא ועדת ההנחות וועדת הערר לארנונה), הינה כאמור **ועדה ממליצה**, ועם הגשת הכרעותיה והמלצותיה לראש הרשות המקומית, תמה בכך עבודת ועדת המכרזים באותו המכרז, אלא אם יוחזר הדיון אליה בהוראת בית המשפט.

כל הכרעותיה של ועדת המכרזים, באות כאמור להכרעת ראש הרשות המקומית, ונועדו להציג בפניו את תוצאות המכרז בתום הליכי המכרז ולהמליץ על הזוכה בו, שהוא אמור להכריע בעניין וראש הרשות אינו מחוייב לקבל את המלצתה. ראה **סעיף 148 (ב ו-ג) לפקודת העיריות, סעיף 123 (ב ו-ג) לצו המועצות ו-40א' (ב ו-ג) לצו המועצות האזוריות**.

ואולם, היה והחליט שלא לקבל את הכרעת ועדת המכרזים, יהא עליו לנמק את החלטתו זו ורשאי הוא לפנות למועצת הרשות ולאשר הצעה אחרת כזוכה במכרז.

3 חובות הוועדה

על ועדת המכרזים חלה חובה לפעול תחת כללי הדין המינהלי ועקרונות היסוד של דיני המכרזים, ותפקידה המרכזי של ועדת המכרזים לשקול את טיב ההצעות במכרז, כשירות המשתתפים בו ועמידתם בתנאי המכרז.

על כך עמד בית המשפט בעעמ 7799/05 יהלומית פרץ עבודות בנין ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל משרד האוצר החשב הכללי, במסגרתו נקבע כי:

”באיוון בין הרצון בגמישות מכרז לבין השמירה על עקרונות דיני המכרזים יש לשים דגש על טוהר המידות, על השמירה על אמון הציבור ועל החשש מ”מדרון חלקלק”. פסילת הצעה פגומה, למרות היותה ההצעה הטובה ביותר, גורמת אמנם הפסד לקופה הציבורית בטווח הקצר, אך בטווח הארוך זוהי החלטה יעילה, שכן יש בה כדי לחזק את אמון הציבור בשיטת המכרזים, יש בה כדי למונע שחיתות, ויש בה כדי ”לחנך” את ציבור המציעים להתייחס ברצינות לדרישות המכרז. התקינות המינהלית היא מיסודותיהם המרכזיים של דיני המכרזים. הציפייה היא כי הרשות תנהל את ענייניה עפ”י ההנחיות שקבעה לה, ותעשה כן בשקיפות. יש אף לדרוש מהרשות שתוכל להצדיק בכל שלב ושלב את מעשיה כעומדים במסגרת שקבעה לה ושהכריזה עליה ברבים. מנגד, מן המטפל בענייניו מול הרשות יש לצפות כי יעמוד באופן דווקני באמות המידה שנקבעו במכרז.”

הגם שאין לוועדת המכרזים יכולת השפעה על הכנת מסמכי המכרז, הרי שהליכי המכרז מסורים כולם לוועדת המכרזים, החל ממועד הגשת ההצעות, בדיקתן, ועד להמלצתה על ההצעה הזוכה, כל אלה מסורים לוועדת המכרזים ולשיקול דעתה.

על ועדת המכרזים לתת את דעתה - בשלב בדיקת ההצעות ובטרם ההכרעה בדבר המלצה על ההצעה הזוכה במכרז - לא רק לבדיקה הטכנית של ההצעות, אלא גם לאופן הבדיקה ובסופו של ההליך להחליט, בהתאם לסמכויותיה ולחובות החלות עליה בתקנות ובפסיקה, על זהות ההצעה הזוכה, תוך הפעלת שיקול דעת וסבירות ההחלטה. **בעת"מ (חי') 4343/07 ש. ניר הצפון בע"מ נ' עיריית מעלות תרשיחא** (פורסם בנבו):

"כבר נפסק כי אין על ועדת המכרזים לבחון את שיקולי הרווח וההפסד של המציע ואת כדאיותה הכלכלית של הצעתו. על ועדת המכרזים לבדוק את רצינות המציע ואת יכולתו הכלכלית לעמוד בדרישות על רקע דרישות המכרז".

(ההדגשות אינן במקור)

על ועדת המכרזים מוטלת החובה לדון בטרם תקבל החלטה, והיא נדרשת להכריע בסוגיות העומדות בפניה. שיקול דעתם של החברים בוועדה חייב להיות עצמאי, ענייני ואובייקטיבי, תוך דיון לבירור העובדות, שמיעת המציעים, קבלת הסברים מעובדי העירייה והיועצים החיצוניים, לרבות יועצים משפטיים, שאף לא אחד מהם יכול לכבול את שיקול דעתה של ועדת המכרזים.

חברי ועדת המכרזים חייבים להניע לידי החלטה ואין להם את זכות היתר (פריווילגיה), שלא להחליט או לקבל החלטה שלא לקבל החלטה (להחליט שלא להחליט), כאמור בבג"ץ 2400/91 **בוני בנין ופיתוח בפתח-תקוה נ' עיריית נתניה**, פ"ד מח(5) 69, 73 (להלן: **"פס"ד בוני בנים בפתח תקוה"**).

על ועדת המכרזים לקבל כל החלטה - בין אם לקבל את ההצעה הכשרה הזולה ביותר, בין אם לקבל את ההצעה היקרה ביותר, או בין שלא לבחור באף אחת מן ההצעות.

על-מנת שתוכל לקבל החלטה ולהכריע בנושא המכרז, רשאית ועדת המכרזים לעשות כל פעולה, ולזמן בפניה כל אדם. אין בסמכות ועדת המכרזים **להחליט שלא להחליט**.

רוצה לומר, התחבטות לגבי החלטה, מצד ועדת המכרזים, אין בה כדי לשמש נימוק מספיק כדי שלא לקבל החלטה. אין בידי ועדת המכרזים "לברוח" מהחלטה ולהפנות את ההכרעה לחיקו של בית המשפט.

עוד חשוב לציין, כי הפקדת סמכות בידי מומחה לקבל החלטה, אינה מפחיתה מחובתה של הוועדה **להחליט בעצמה** לאחר שקיבלה לידיה את ממצאיו של המומחה.

ועדת המכרזים רשאית **להיוועץ עם גורמים מקצועיים**. היה והחליטה למסור את בדיקת המסמך לידי **יועץ מקצועי מומחה**, כאמור **בתקנה 18(א) לתקנות**, רצוי ואף ראוי כי

תנחה אותו כי יגיש לה ממצאים ולא המלצות, שכן המלצותיו עלולות להטות את שיקול הדעת של הוועדה, לכבול את ידיה ולהוליך אותה בדרך שאינה דרך של דיון.

בבג"צ 123/58 **שלמה ולירו נ' יו"ר וחברי ועדת ההצעות והמכרזים של עיריית ת"א-יפו ואח'** (פורסם בנבו), עמד בית המשפט על תפקיד חברי הוועדה:

"הוועדה מורכבת מאנשי ציבור שאין להם ידיעה טכנית מיוחדת המכשירה אותם לשיקול פרטים טכניים על פי הבנתם, הם מוכרחים להיוועץ במומחים שלהם הידיעה הטכנית הדרושה, ואין פסול בכך שהם מדריכים את עצמם בשאלות טכניות כאלה עפ"י חוות דעת המומחים..."

ועדת המכרזים חייבת לשמור על עצמאותה בשיקול דעתה, ולא להמירו בשיקול דעת ו/או חוות דעת של מומחה מקצועי שהוזמן ליתן את דעתו. בעניין זה, פסק בית המשפט בפס"ד **בוני בנין ופתוח בפתח-תקווה** כדלקמן:

"בהסתמכה על אומדנו של בעל המקצוע אין ועדת המכרזים מתנערת משיקול הדעת המופקד בידיה, שכן זוהי הדרך הסבירה והראויה להפעיל את שיקול הדעת במקרים מעין אלה. אף סביר הוא, בדרך כלל, לאמץ את המלצות המומחה, המהווה מעין יועץ מקצועי קבוע לוועדת המכרזים. לחוות-דעתו של המומחה יש לתת משקל נכבד, ורשאית רשות מינהלית לאמץ חוות-דעת הנראית לה סבירה ומבוססת ולגבש את החלטתה בהסתמך עליה."

אף חוות דעתו לוועדה, של היועץ המשפטי של הרשות המקומית, לא יכולה לבוא במקום שיקול דעתה של ועדת המכרזים או לכבול אותה. (עת"מ (ב"ש) 369/05 **חן המקום בע"מ נ' עיריית אשדוד** (פורסם בנבו).

באשר לטיב החלטותיה של הוועדה, בית המשפט יבחן את סבירות ההחלטתה, ולא אם היא נכונה ו/או טובה, כיוון שהוא אינו נכנס בנעליה לעשות את עבודתה. בית המשפט יתערב רק אם המדובר בחוסר סבירות בהחלטה. כך למשל, בעת"מ 2024/06 **מילטל תקשורת בע"מ נ' עיריית רמת-גן** (פורסם בנבו).

"הלכה פסוקה היא כי בית המשפט לא ימהר להתערב בהחלטתה של ועדת מכרזים ולא יקבע מהי ההחלטה שהוא היה מקבל באותן נסיבות; הוא בוחן אם החלטת הרשות הייתה כדיון; הוא בוחן אם ההחלטה שקיבלה הוועדה, תוך הפעלת שיקול-דעתה, גופלת למתחם הסבירות."

כל אימת שחברי הוועדה החליטו לבחור בהצעה שאיננה ההצעה הכשרה והזולה ביותר מבין ההצעות, עליה לנמק החלטתה בהתאם להוראות **תקנה 22 (ג) לתקנות**.

3.1 שמירת סודיות

על חברי ועדת המכרזים, המשתתפים, המוזמנים וכל מי שלוקח חלק בעבודת הוועדה, חלה החובה לשמירת סודיות. **תקנה 6 לתקנות:**

“לא ימסור אדם שום ידיעה שהגיעה לידו בתוקף תפקידו בענין מכרז העומד להתפרסם או שפורסם או בענין מהלך הדיונים בוועדה והחלטתה, אלא לאדם שהוסמך כדין לקבל אותה ידיעה, ובדרך שנקבע בתקנות אלה.”

היות ולא מצויין על מי מוטלת החובה לשמור על סודיות, הרי שיש לפרש תקנה זו בהרחבה ולומר, כי חובת הסודיות תוטל על כל אדם אשר קשור בדרך כלשהי אל המכרז. החל מחברי ועדת המכרזים וכלה בעובד הרשות המקומית, אשר נחשף לפרטים מסוימים של המכרז ו/או של הליכיו. חובת שמירת הסודיות הינה נרחבת, ומשמעה כי כל מידע אשר ידוע לאדם המצוי בסוד העניינים של הליך המכרז, לא יימסר.

חובת הסודיות החלה על ועדת המכרזים נוגעת גם לדיוניה, כך שמי שאינו חבר בוועדת המכרזים ולא הוזמן להשתתף בישיבה מישיבותיה, אין לו מקום בדיון ועל הוועדה לודא כי לא יימצא בה, שכן קיים חשש ממי שנוכחותו תפגע בחובת הסודיות הנדרשת מוועדת המכרזים. על עניין זה עמד בית המשפט בת”א (ב”ש) 1221-08-11 **עיריית באר שבע נ’ זכריה אוהב שלום** (פורסם בנבו).

“יש ממש בטענת העירייה, לפיה אין דין ועדת המכרזים, שהיא ועדה סטטוטורית שהרכבה קבוע בדיון (ככל האפשר לפי ההרכב הסיעתי של המועצה), הדנה בהצעות חסויות במסגרת הליך תחרותי, כדין ועדות עירוניות אחרות. פתיחת דלתות ועדת המכרזים לכל חבר מועצה או לקהל הרחב, אינה מתיישבת עם חובת סודיות זו, כשם שאינה מתיישבת עם החשש שמא נוכחות של מי שאינו מוסמך לכך בוועדה, עלולה להשפיע על שיקול הדעת המקצועי והעצמאי של חברי הוועדה. זו הייתה גם מסקנת היועמ”ש של העירייה בחוות דעתו, שפורסמה ביום 19/12/10”

(ההדגשות אינן במקור)

3.2 חובת ההגינות

חובתם של חברי ועדת המכרזים, במסגרת הדיונים בוועדה ובמסגרת החלטותיהם, להיות **נקיי דעת וחסרי פניות**, שכן כרשות ציבורית, המשתתפים מצפים ממנה לנהוג ביושר, בלא משוא פנים, בכל הליך בחינת ההצעות, הדיונים, ההכרעות ובעת הבעת

דעתם. חובתם לפעול בתום לב, ביחד ולחוד, במסגרת חובת ההגנות הנדרשת מגוף ציבורי בכלל ומוועדת המכרזים בפרט.

מדיניות זו גובשה כבר בפרשת בית יולס דנ 22/82 בית יולס בע"מ נ' רביב משה ושות' בע"מ פ"ד מג(1) 441 (להלן: "הלכת בית יולס"), שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"... רשות ציבורית, מצווה, גם על שמירת כללי יסוד שבתורת המשפט הציבורי. כללים אלה בדיני מכרזים מתמצים בכותרת: "התחרות שווה בתנאים של שוויון", ולפיהם צריכה הרשות הציבורית לפעול בהגנות (מהותית ודיונית), ביושר, בסבירות, תוך שוויון, בתום-לב, ללא שרירות, שלא בדרך של ניגוד עניינים ושלא בדרך מפלה..."

(ההדגשות אינן במקור)

עוד הוסיף ואמר בית המשפט בעניין זה:

"... המזמין את זולתו ליטול חלק בתחרות על קבלת הצעות, הקובע "כללי משחק" באשר לדרך בה תתנהל התחרות, והמעמיד דרישות שונות מהמשתתפים השונים, חייב לקיים רמה מינימלית של "משחק הוגן". רמה כזו מחייבת שוויון בין המשתתפים. דרישה זו עולה גם מהצורך להבטיח את אמון הציבור בשיטת המכרזים ומהצורך להבטיח, כי קבלנים רבים, אשר פרנסתם תלויה בהגנותם של המכרזים, המשקיעים מכספם ומזמנם בעריכת המכרז, והנוטלים על עצמם התחייבויות ומגבלות בתקופת המכרז, לא יחושו כי המכרזים "תפורים", וכי לא הייתה להם הזדמנות שווה לזכות במכרז..."

(ההדגשות אינן במקור)

על כן, חלה חובת ההנמקה של ועדת המכרזים, לתת תיעוד ושקיפות להחלטותיה. לעניין זה ראה עת"מ (חי') 4041/07 אהרון את גלעדי (1986) בע"מ נ' עיריית נשר (פורסם בנבו).

"על ועדת המכרזים לנמק כל החלטה שלה, ואת ההחלטה על נימוקיה עליה לתעד בתיק המכרז. ראה: עת"מ (באר-שבע) 315/03 א.ס.מ הסעות והובלות בע"מ נ' מועצה מקומית חורה, תק-מח 2004(2), 2027; עומר דקל, מכרזים (תשס"ו-2006), כרך שני, עמ' 57. תכליתה העיקרית של חובה זו הינה להגביר את שקיפות עבודתה של ועדת המכרזים, וזאת כדי להרתיע מפני משוא פנים ומפני פגיעה בטוהר המידות, לאפשר הפעלה של ביקורת אפקטיבית על עבודתה של ועדת המכרזים, ולחייב את ועדת המכרזים לפעול ביסודיות ובענייניות. חובת ההנמקה והתיעוד החלות על ועדת המכרזים נגזרות ממקורות שונים, כגון תקנה 10(א) לתקנות חובת

המכרזים; הוראות התכ"מ; חובת הנאמנות וחובת ההגינות החלות על כל רשות מנהלית."

(ההדגשות אינן במקור)

חובת ההגינות היא אבן היסוד שעליה נשענת המערכת הציבורית, והחשש להבעת אי איוון בהכרעותיה בשל היותן מוטות או שרירותיות או חסרות סבירות, שומטות את הבסיס עליו מושתתת מערכת היחסים בין האזרח לרשות. בתי המשפט, בפסיקה עניפה, מעמידים את חובת ההגינות בשורה הראשונה בביקורת שיפוטית על הגורם הציבורי.

3.3 מניעת ניגוד עניינים בוועדת המכרזים

הלכה היא, כי על חבר ועדת מכרזים אשר מצוי בקשרי משפחה ו/או עסקים וכיוב' עם אחד המתמודדים, להודיע על כך, ולפסול את עצמו. המדובר גם בקשרים זניחים ביותר. על חבר ועדת המכרזים לבצע גילוי נאות, על-מנת להימנע מחשש, קל שבקלים, לניגוד עניינים.

לעניין זה ראוי לצטט את דברי בית המשפט בע"מ 2378/12 מטרופולי-נט בע"מ נ' מועצה מקומית כוכב-יאיר צור -יגאל (פורסם בנבו):

"השאלה הרלוונטית לבחינת נפילת פגם במכרז בשל ניגוד עניינים היא, אם המסתכל מהצד המכיר את פרטי העניין יסבור שקיים בנסיבות העניין חשש סביר לקיומו של משוא פנים. בנסיבות, לנוכח הקרבה המשפחתית שבין גזברית המועצה שהייתה בצוות המקצועי שבחן את ההצעות, לבין מנהלת מערכות המידע בחברה שזכתה, אכן מתקיים חשש כאמור, כפי שסבר אף ביהמ"ש קמא. ברם, הצוות המקצועי החדש שהוקם בהוראת ביהמ"ש קמא, שהיה מורכב בעיקרו מחברי המועצה, לא ריפא את הפגם. לפיכך, ועל מנת להביא לריפוי הפגם הנ"ל, ביהמ"ש הורה לערוך מכרז חדש אשר במסגרתו יוקם צוות מקצועי חדש אשר יורכב בחלקו, עד כמה שניתן, מאנשי מקצוע שאינם חברי/עובדי המועצה."

(ההדגשות אינן במקור)

העיקרון המנחה את האיסור על ניגוד העניינים, הוא עקרון השוויון וההגינות. בבג"צ 496/81 עבדל חי נ' מנכ"ל משרד החינוך והתרבות ואח', פד"י לו(2) 415 (פורסם בנבו) (להלן: "הלכת עבדל חי"), קבע בית המשפט שעל חבר ועדת המכרזים לדווח על כל ניסיון של אחד מהמתמודדים, או מי מטעמו, ליצור עימו קשר, שמטרתו השפעה על החלטת חבר הוועדה.

בהלכת עבדל חי, נקבע בנוסף כי חבר ועדת המכרזים אשר מי מבני משפחתו הציג להשתתף במכרז, יודיע על כך ליו"ר הוועדה ויפסול עצמו מלדון בהליך המכרז.

מכאן, שחברי ועדת המכרזים צריכים להיות בלתי תלויים, ועליהם מוטלת החובה לבחון את ההצעות באופן אובייקטיבי ובלא משוא פנים. נוסף על כך, אל לה לוועדת המכרזים להיות מעורבת בהכנת מסמכי המכרז. התערבות שכזו, נחשבת אף היא לניגוד עניינים אסור.

ניגוד העניינים נוגע גם לחובת תום הלב והאובייקטיביות הנדרשת מחברי ועדת המכרזים, כמו גם של מוזמניה ומשתתפיה, וראוי שוב לפנות לדברי בית המשפט בהלכת בית יולס:

"...כל משתתף במכרז זכאי לצפות לכך, כי בעל המכרז יתייחס אל הצעתו באופן ענייני ויקבלה או ידחנה לגוף העניין. הוא זכאי לצפות לכך, שלא יהא משוא פנים בבחירה בין ההצעות; כי הצעה פלונית לא תיבחר אך משום שבעל ההצעה הוא ממפלגתו של בעל המכרז או מקורב אליו; כי טינה אישית לא תשתלט על הליך הבחירה; ומעל לכול, כי הכול יתנהל באופן המבטיח הזדמנות שווה בין המשתתפים במכרז..."

(ההדגשות אינן במקור)

הכנה ועריכת מכרזים

ברשויות מקומיות

1.1 המכרז הפומבי

בבואה להתקשר בחוזה לרכישת טובין או שירותים או עבודות, על הרשות המקומית, על-פי הדין החל עליה, לפרסם מכרז פומבי לבחירת הגורם עימו תתקשר. **סעיף 197 לפקודת העיריות, סעיף 192 לצו המועצות וסעיף 89 לצו המועצות האזוריות,** קובעים כי:

“לא תתקשר..(רשות מקומית).. בחוזה להעברת מקרקעין או טובין, להזמנת טובין או לביצוע עבודה אלא על פי מכרז פומבי.”

בסיס החובה שבדין לערוך מכרז פומבי ברשויות מקומיות, מקורו בעובדה כי רשות מקומית הינה רשות ציבורית מינהלית, עליה חלה החובה להתנהל ולפעול בשקיפות, בכל הנוגע למשאבים המוחזקים על ידה ולשימוש שנעשה בהם, ובכך להציב יכולת פיקוח על עבודתה וכן למנוע משוא פנים ומניעת שחיתות שלטונית במסגרת פעילותה.

הדרך בה על הרשות המקומית לנהוג בפרסום מכרז פומבי, תיעשה באופן שיורה שר הפנים מתוקף סמכותו בכל הנוגע למכרזי הרשויות המקומיות:

“השר יקבע בתקנות את צורת המכרז ואת דרכי הזמנתו וקבלתו של הצעות המחירים, ורשאי הוא לקבוע בהן סוגים של חוזים כאמור, שבהם רשאית העיריה להתקשר ללא מכרז פומבי או ללא מכרז בכלל.”

ואכן, התקין השר תקנות לעניין אופן התנהלות הרשויות המקומיות בהליך המכרז הפומבי, וקבע אותן בתקנות העיריות (מכרזים), התשמ"ח - 1987, כאשר החיל את הוראותיהן, בשינויים המתחייבים, על המועצות המקומיות והאזוריות שהוטמעו בצו המועצות המקומיות, תוספת רביעית (סעיף 192), הוראות בדבר מכרזים וקבלת הצעות, וכך בדיוק בצו המועצות האזוריות, תוספת שנייה (סעיף 89), הוראות בדבר מכרזים וקבלת הצעות (להלן: כולן ביחד - "התקנות").

התקנות באות להסדיר את האופן שבו על הרשות המקומית להתנהל בהליכי המכרז, מקום בו חלה עליה חובת המכרז. על כך עמד המלומד עמר דקל בספרו "מכרזים", 363:

“הגברת ה”שקיפות“ של פעולות הרשות הינה מכשיר מרכזי במניעת מניפולציות, מניעת משוא פנים ומניעת שחיתות, שכן קיומה של ”שקיפות“ מאפשר הגברת יכולת הפיקוח של השוק

על פעולות הרשות. כתוצאה מכך, קטנה היכולת של נציגי הרשות לסטות מן הדין, גדל אמון הציבור בתקינות פעולותיה של הרשות, וגדלה נכונותו של הציבור לשיתוף פעולה ול"עשיית עסקים" עם הרשות".

אמנם לשיטת המכרז יתרונות רבים, כפי שנמנו לעיל, אולם הצורך בהכנה יסודית וקפדנית של מסמכי המכרז - כדי למנוע ניסיונות מניפולציה של המציעים, המשנים את רכיבי הצעתם באופן שיביא להיותה הזולה ביותר - והנוקשות מאידך, אשר מתבטאת באיסור על ניהול משא ומתן בעיצומו של הליך המכרז, כאשר על הפרק הדחיפות בהתקשרות נוכח התקשרות קיימת שתוקפה פג - כל אלה מהווים חיסרון כבד, אשר פוגע מעט ביתרונותיו הבולטים של הליך המכרז.

בעניין המכרז הפומבי ומהותו קבע כבר הנשיא בדימוס, כבוד השופט אהרן ברק, בהלכת בית יולס (וחזר עליה במספר פסקי דין שלאחריה), כי:

"המאפיין את המכרז הוא קיומה של 'תחרות מאורגנת', דהיינו, יצירתה של מסגרת אירגונית, מעין 'שוק', שבה מתבקשות ומתקבלות הצעות הנבחנות זו כנגד זו תוך תחרות חופשית ביניהן... אירגונה של התחרות מחייב מטבע הדברים קביעת אמות מידה להתנהגותם של הצדדים - בעל המכרז המזמין הצעות ונותן הצעות - בינם לבין עצמם. בכך נבדל המכרז מדרכים אחרות, שבהן עשויים הצדדים לנהל משא ומתן ביניהם לקראת כריתתו של חוזה, ואשר אין בהן יסוד מאורגן של תחרות..."

ד"נ 22/82 בית יולס בע"מ נ' רביב משה ושות' בע"מ, מג (1) 441 (פורסם בנבו) (להלן: "הלכת בית יולס");

על עריכת מכרז בגופים מנהליים, אומר בית המשפט בעת"מ (ת"א) 1519/08 I.D.E Technologies LTD נ' מקורות חברת המים לישראל בע"מ (פורסם בנבו):

"המכרז הציבורי, כהסדר התקשרות של רשות מנהלית עם גופים פרטיים, נועד להגשים מספר עקרונות יסוד, השזורים אלה באלה: שמירה על טוהר המידות ומניעת התקשרות מתוך משוא פנים, מתוך ניגוד אינטרסים או כתוצאה משחיתות, הענקת הזדמנות שווה לכל פרט בחברה להתמודד על קשירת עסקה עם הרשות, ובד בבד, לאפשר לרשות המנהלית להתקשר בעסקה אופטימאלית מבחינה כלכלית. כמצוות הפסיקה, כאשר עקרון השאתה של התועלת הכלכלית עלול לעמוד בסתירה במקרה פלוני לעקרון השוויון והתחרות ההוגנת, יש ליתן משקל גבוה יותר לשוויון ולתחרות ההוגנת. זאת, גם במקום בו עלולה להיגרם, כתוצאה מכך, פגיעה כלכלית, אף ניכרת."

1.2 פנקס המכרזים

על הרשות המקומית, חלה חובה לערוך פנקס מכרזים, בו יירשם שם כל מכרז שהוחלט לפרסמו בהתאם למספרו הסידורי. (תקנה 7 לתקנות), "א) כל מכרז יסומן במספר סידורי ויירשם בפנקס שיוחזק במקום שהורה יושב ראש הוועדה."

1.3 פטורים ממכרז

המחוקק מצא לנכון להתקין במסגרת התקנות, רשימה של מקרים ובנסיבות בהם ההתקשרויות המצויינות שם, לגביהם לא חלה על הרשות המקומית החובה לפרסם מכרז פומבי לצורך ההתקשרות (להלן: "הפטור" או "הפטור ממכרז").

המחוקק ראה מקום לנכון, להעניק פטור ממכרז, לרשימת המקרים המצויינת במפורש בתקנות המכרזים, המנויים בתקנה 3, הפוטרת את הרשות המקומית מהצורך לפרסם מכרז. מגמת בתי המשפט היא לראות בפטור חריג, ומכאן שעל הרשות המקומית לנהוג במשורה בבואה להשתמש בפטור ממכרז. בעתמ (י-ם) 525/02 מילאון בע"מ נ' עירית אילת (פורסם בנבו) נקבע:

"עקרונות דיני המכרזים כפשוטם, מחייבים התקשרות למכירה או לרכישה של טובין, לקבלה או למתן שירותים או לביצוע עבודות, על-ידי מי שחובת מכרזים חלה עליו על-פי דין - בדרך של פרסום מכרז פומבי. שמירה על עקרון זה באה למנוע הפליה, משוא פנים, שחיתות, וכל מיני פגעים וכיוצא באלה, מחד גיסא, והפעלת שיקולים של שוויון, הגינות, הוגנות ופעילות לפי כללי הצדק הטבעי בהחלטות מינהליות של רשות מינהלית ושל גופים ציבוריים אחרים, מאידך גיסא. לכלל זה של חובת מכרזים קיימים בחוק יוצאים מן הכלל, שיש להפעילם אם על-פי חוק כללי או מיוחד, ואם על-פי שיקולים מיוחדים, בגדר שיקול הדעת הנתון לרשות או לגוף הציבורי שעליו מוטלת חובת מכרזים, במסגרת החוק. שיקולים כאמור יכול שיהיו, בין היתר, שיקולי בטחון המדינה, שיקולים כלכליים מיוחדים וטובת הציבור."

(ההדגשות אינן במקור)

ההיגיון העומד בבסיס רשימת הפטור ממכרז, הוא במקרים בהם התחרות לא תתאפשר, או שאין טעם בקיומה של תחרות, או שלא ניתן לערוך מכרז, כאשר הרשימה כאמור הינה "רשימה סגורה" של מקרים, ולא ניתן להוסיף עליה בלא אישור שר הפנים במפורש, ועיקרי המקרים הפטורים המנויים בתקנות הם לעניינים ולנושאים:

- העברת מקרקעין אל הרשות המקומית, או ממנה לגופים ממשלתיים סטטוטוריים.
- ההוצאה הכספית שולית או שאיננה משמעותית.
- הצורך בפתרון מידי ודחוף, מציל חיים או רכוש.
- במקרים ובנסיבות בהם אין טעם בפרסום מכרז.
- מקרים כגון: ספק יחיד, מומחה, משרת אימון אישי, התקשרות עם גוף ייחודי, תאגיד ממשלתי.

יוצא אפוא כי הפטור ממכרז הינו חריג לכלל, ונועד לאפשר לרשות מקומית, באותם המקרים - מרשימת המקרים המנויים בתקנות או בחוק אחר, שהמחוקק התיר זאת במפורש - לפטור את הרשות המקומית מהחובה לפרסם מכרז פומבי.

על דרך הפרשנות של הזכות לפטור ממכרז, עמד בית המשפט בעת"מ (ב"ש) 359/05 אבו פריח אחמד נ' עיריית רהט (פורסם בנבו):

"הלכה היא שתקנה 3(8), המסמיכה עיריה להתקשר בחוזה ללא מכרז, מהווה חריג לכלל שבס' 197 לפקודת העיריות, לפיו לא תתקשר עיריה בחוזה להזמנת טובין או לביצוע עבודה, אלא עפ"י מכרז פומבי, וכחריג - יש לפרשה בצמצום. מקום שקיימת ודאות, שאין בארץ אלא ספק יחיד של טובין או מומחה יחיד לביצוע עבודה, אין טעם לפרסם מכרז; לעומת זאת, כאשר השאלה מוטלת בספק, אין עילה לפטור ויש להתיר את הספק בתחומי המכרז הפומבי. מומלץ לעשות שימוש מאוד זהיר בפטור זה רק במקרים מובהקים בהם משוכנעת הרשות המקומית כי שיטת המכרז אינה מתאימה."

(ההדגשות אינן במקור)

אם כן, נראה כי הגם שהתקנות מאפשרות, במקרים המנויים בתקנה 3, לפטור את הרשויות המקומיות ממכרז, הרי שההלכה ההולכת ומתגבשת בעניין, כי יש לפרש את הפטור על דרך הצימצום - קרי: אין זה ברור מאליו כי יש לפנות לפטור הקיים ולפעול על פיו, אלא שחובה על הרשות המקומית לבחון אם לא ניתן לפנות למכרז פומבי - בכל מקרה לגופו, ובעצם הותיר בית המשפט את הפנייה לדרך של הפטור.

לעניין זה קבע בית המשפט העליון בשבתו ב עעם 6145/12 עיריית נצרת עילית נ' זאב הרטמן, חבר המועצה ואח', כי:

"בהעדר הוראה חוקית אחרת, הדרך המשפטית הראויה להתקשרות עם נותני שירותים מקצועיים ברשויות המקומיות - ובענייננו, רואה חשבון - היא באמצעות מכרז פומבי. התקשרות

כאמור אינה חוסה תחת כנפיו של הפטור המעוגן בתקנה 3(8) לתקנות העיריות (מכרזים)."

(ההדגשות אינן במקור)

מקום או מקרה בו פטורה הרשות המקומית מחובת המכרז והחליטה היא לפנות למכרז פומבי, אין היא יכולה להתחרט ולחזור בה בתוך ההליך או לעשות ויתור על עקרונות המכרז, באותו הליך. עליה להחיל על עצמה את כלל עקרונות המכרז, כולם או מקצתם, (בג"צ 163/73 **הרב צבי עזריה-הלפנט ואח' נ' עיריית תל-אביב יפו ואח'**, פ"ד כז(2) 271).

1.3.1 העברת מקרקעין

כל העברת מקרקעין לרשות מקומית פטורה ממכרז.

תקנה 3 (1) לתקנות קובעת: "חוזה להעברת מקרקעין לרשות (הרשות המקומית);"

ככל שקרקע מסוימת דרושה לרשות המקומית לצרכיה ולמטרותיה, וקרקע זו יכול שתהא מוחזקת על-ידי מחזיק מסויים שבנסיבות אין טעם לקיים הליך מכרז על קרקע אותה הוא מחזיק (לעניין זה, גורם יכול שיהא אדם או גוף ומחזיק, אחד או יותר, במשותף על אותם מקרקעין). על כן, העברתה לרשות המקומית פטורה ממכרז.

לעומת זאת, כל מכירה או העברה של מקרקעין מהרשות המקומית לרשות אחרים, מחוייבת בעריכת מכרז, להוציא המקרים הפטורים, העוסקים בהעברת מקרקעין לגוף ציבורי כגון: רשות מקומית אחרת או מוסד ממשלתי. כמו כן, יש חשיבות רבה גם לאופיו של המוסד, כגון: חינוכי, דתי וכיוב'. **(תקנה 3(2) לתקנות), "חוזה להעברת מקרקעין של העיריה, המתיר פטור ברשימת המקרים ו/או המוסדות ו/או הגורמים אליהם רשאית רשות מקומית להעביר מקרקעין שלה, בלא צורך לפרסם מכרז, כפי שיפורט בהמשך.**

פטור נוסף מאפשר לרשות מקומית להעניק מקרקעין ליזם אשר מתחייב לפיתוח הקרקע תוך זמן אשר קבעה הרשות ובהתאם לתוכנית בניין הערים. על-מנת לעמוד בהתרת פטור זו, יש צורך ברוב של שני שלישים מחברי הרשות המקומית, וכן באישור שר הפנים, לפיו עריכת מכרז לא תביא תועלת לרשות המקומית. כך לפי **תקנה 3(2)(ד) לתקנות**. יחד עם זאת, לעולם יהיו ערכי ההגינות, השקיפות והשוויון, נר לרגלי הרשות המקומית.

העברה הדרושה לביצוע השלמה, חלוקה, חלוקה מחדש, איחוד או הפרדה של מקרקעין, כפופה להוראות **תקנה 3(2)(ה) לתקנות** וכן, **בסעיף 3(2)(ז) לתוספות השנייה והרביעית**.

ביצוע השלמה - מצב בו לרשות חלקת קרקע קטנה, בה לא ניתן לעשות שימוש ממשי, ולצידה חלקת קרקע בבעלות פרטית. במידה ובעליה של הקרקע

הפרטית מעוניין בחלקת הקרקע של הרשות, אין צורך בעריכת מכרז, שכן מדובר בחלקת קרקע קטנה, והנהנה היחידי ממנה הוא בעל הקרקע הפרטית. מובן כי עסקה שתבצע בין הצדדים, אינה פוטרת מתמורה.

איחוד וחלוקה - המדובר באיחוד חלקות לחלקה אחת גדולה, לשם חלוקתה מחדש. במצב כזה, ייתכן והחלקות החדשות תהיינה שונות בגודלן לעומת החלקות המקוריות, טרם החלוקה מחדש. מבחינה פורמלית, יפלו החלקות החדשות של הרשות המקומית בגדר "העברת מקרקעין", אך הלכה למעשה, מדובר באותם המקרקעין ובאותה החלקה ולכן אין צורך בקיום מכרז.

העברה המיועדת לשמש כפיצוי על הפקעת מקרקעין או פינוי מקרקעין לפי דרישת הרשות, מעוגנת **בתקנות 3(2) לתקנות (ו) וסעיפים 3(2)(ז) לתוספת הרביעית והשניה**, העוסקים בפיצוי כאמור.

לעניין העברה במסגרת חליפין של מקרקעין - בג"צ 187/77 **שלום קופטש חברה לבנין בע"מ נ' שר הפנים לב(1)**, 309 קבע:

"יריעת החליפין רחבה יותר ממתן נכס עבור נכס, ויכול שתכיל גם העברת סכומי כסף בנוסף לנכסים המוחלפים, כאשר סכומים אלה טפלים לעסקה כולה ומועברים כדי לכסות פער סביר בין שני הנכסים המוחלפים.

מטרת המחוקק בקבעו שעל רשויות ציבוריות לקיים מכרזים בזמן שהן מוכרות נכסים היתה כפולה: להבטיח שוויון והתחרות הוגנת בין האזרחים, ולהשיג את המחיר המכסימלי הנובע מאותה התחרות.

(3) טעמים אלה אינם קיימים כאשר מדובר בעסקת חליפין כאשר מטרת הרשות להשיג נכס מסויים..."

העברת דירות, לצורך מגורים, על דרך של שכירות - **תקנה 3(2)(ח) לתקנות וסעיפים 3(2)(ט) לתוספת הרביעית והשניה.**

העברת דירות מגורים למחזיק בהן עשר שנים לפחות, עבור תמורה שלא תפחת מערך השומה שתיערך - **תקנה 3(2)(ט) לתקנות וסעיף 3(2)(י) לתוספת הרביעית והשניה.**
פטור ממכרז להשכרת דירות מגורים ומקרקעין לשיקום נכים, נזקקים או מפונים - הפטור מעוגן **בתקנות 3(2)(ח) לתקנות ו - (י) וכן, בסעיף 3(2)(יא) לתוספת הרביעית והשניה.**

העברת דירות למגורים לחברה שמניותה בידי הרשות, בהחלטת מועצת העיר ואישור שר הפנים - סעיף 3(2)(יא) לתקנות וסעיף 3(2)(יב) לתוספת הרביעית והשניה.

1.3.2 סכום פטור ממכרז

תקנה 3 לתקנות המכרזים סעיף קטן (3) עוסקת בפטור מחובת מכרז, במקרה בו ערכו של החוזה הוא סכום כספי מוגבל -

“חוזה להעברת טובין, להזמנת טובין או לביצוע עבודה שערכו אינו עולה על 26,000 שקלים חדשים”

ערכו של החוזה הוא אחד המשתנים העיקריים לפטור ממכרז, ובבואה לבחון אם החוזה או השירות או העבודה מחייבים מכרז, תפנה הרשות המקומית קודם לכל, לבחון את ערכו של החוזה, אם ערכו אינו עולה על הסכום הפטור ממכרז.

הסכום הפטור ממכרז, המצויין בתקנות לעיל (להלן: **“סכום הפטור”**), **מתעדכן בהתאם לעליית המדד, ראה תקנה 2 לתקנות המכרזים:**

“א) הסכומים הנקובים בתקנות 3(3) ו-8 יתואמו ב-16 בכל חודש (להלן - יום העדכון) לפי שיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי.”

הסכומים המעודכנים מעת לעת בהתאם לעליית המדד, כאמור לעיל, מתפרסמים **בחוזר מנכ"ל משרד הפנים** או באתר משרד הפנים, <http://www.moin.gov.il>, תחת הכותרת **“עדכון סכומים - מכרזים”**, בהתאם למדד שפורסם במועד העדכון.

נכון להיום, הסכומים הפטורים ממכרז (עדכון בהתאם למדד אשר פורסם ביום 15/5/13) הינם:

עירייה פטורה ממכרז, בחוזה שערכו אינו עולה על 140,700 ₪.*

מועצה מקומית ומועצה אזורית, פטורות ממכרז, בחוזה כאמור לעיל שערכו אינו עולה על 69,400 ₪.*

* הסכומים המצויינים לעיל נועדו לצורכי המחשה והסבר בלבד, ואין להסתמך עליהם לצורכי פטור.

כאמור, **חל איסור לפצל את סכום החוזה על מנת להתאימו לסכום הפטור ממכרז. לאיסור בפיצול עסקאות על מנת להתאימן לסכום פטור ממכרז, ראה: עמר דקל, מכרזים, פרק רביעי, חובת המכרז, 226:**

“ראוי לשים לב, שהסייג הקיים בתקנה בדבר פיצול עסקאות - שמטרתו למנוע פיצול עסקאות במטרה להתחמק מעריכת המכרז - אינו מלא. בכוחו של סייג זה למנוע פיצול ההתקשרות עם מתקשר מסוים לכמה עסקאות קטנות, אך הוא אינו מונע פיצול של עסקה

אחת בין כמה מתקשרים שונים. עם זאת, ברור כי פיצול של עסקה, באופן שאינו מתבקש ממהות ההתקשרות, מעורר חשד כי הפיצול נועד להתחמק מעריכת מכרז. מצב מעין זה מטיל על הרשות את הנטל להראות מדוע נעשה הפיצול, ואם היא אינה מצליחה להרים את הנטל, סביר כי ההתקשרות תיפסל על ידי בית המשפט (ראה הרציג, עמ' 207). עוד ראוי לציין, כי איסור הפיצול מתייחס לאותה "שנת תקציב";

משמע: האיסור אינו חל לכאורה על פיצול בין שתי שנות תקציב, פיצול שמטבע הדברים יכול לעתים להתרחש על פני תקופה קצרה. גם במקרה זה סביר להניח שפיצול מלאכותי, שמטרתו התחמקות מעריכת מכרז, לא יעמוד במבחן הביקורת השיפוטית."

1.3.3 רשימת המקרים הפטורים ממכרז

בנוסף לפטור מחובת מכרז הנובעת מהעברת מקרקעין ומסכום החוזה, כמצויין לעיל, **תקנה 3 לתקנות** מונה את רשימת המקרים בהם תהא הרשות המקומית פטורה מהחובה לפרסם מכרז פומבי, מקרים המהווים **רשימה סגורה** של פטור ממכרז ובהם חוזים עם גורמים כגון:

1) חוזה עם **ספק יחיד** - או מומחה יחיד בארץ **תקנה 3 (4):**

"חוזה להזמנת טובין או לביצוע עבודה הנערך עם הספק היחיד בארץ לאותם טובין או עם המומחה היחיד בארץ לביצוע אותה העבודה, אם מומחה שהוועדה מינתה לעניין זה קבע בכתב באישור הוועדה כי אכן אותו ספק או מומחה הם היחידים בארץ;"

(ההדגשות אינן במקור)

התנאי לפטור לספק יחיד, אם כן, מחייב קיומם של מספר תנאים מצטברים, כדי לקבוע את הפטור, ובהם: מומחה שהוועדה מינתה, וחוות דעת בכתב שאישרה הוועדה.

בבג"ץ 4672/90 אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ נ' עיריית חיפה, נקבע: תקנה 3(4) מהווה חריג לכלל וכחריג יש לפרש את הדיבור "הספק היחיד בארץ" ואת הדיבור "המומחה היחיד בארץ" בתקנה 3(4) פרשנות דווקנית ומצומצמת.

עוד הוסיף על הלכה זו בית המשפט העליון בברמ 2349/10 שעשועים וספורט בע"מ נ' עיריית בני ברק (פורסם בנבו):

"השימוש בפטור ממכרז ל"ספק יחיד" הוא ראוי רק מקום שקיימת ודאות, שאין בארץ אלא ספק יחיד של הטובין או מומחה יחיד לביצוע העבודה הדרושים לגוף המנהלי."

(ההדגשות אינן במקור)

2) עבודה מדעית, אמנותית או ספרותית. תקנה 3(5) קובעת זאת, תחת ההיגיון לפיו לא ניתן לערוך תחרות שווה בין אמנים ויוצרים שבכל אחד ואחד מהם ייחוד שונה.

3) טובין או עבודה הדרושים בדחיפות להצלת נפש או רכוש. תקנה 3(6) מאפשרת פטור במצבים בהם המהירות היא גורם מכריע, ורכוש או חיי אדם תלויים על כף המאזניים. במצב כזה, רשאית הרשות לפנות לכל גורם הנדרש לסיוע, כדי לתקן את המצב.

מצב חירום הוא מצב בלתי צפוי, כך קבע בית המשפט. אמירה זו של בית המשפט נועדה להפחית את השימוש בפטור זה, בשל הזנחה של הרשות המקומית בטיפול כלשהו בתחום אחריותה.

4) הגדלה או הוספה של פרט מפרטיו של חוזה קיים, תקנה 3(7).

בעמ 6116/10 אסום חברה קבלנית לבניין בע"מ נ' מועצה אזורית שדות נגב (פורסם בנבו)

“... אלה.. (הרשויות המקומיות)... רשאיות להגדיל את החוזה בכפוף למגבלה שבסעיף 3(7) הנזכר. פירושו של דבר, כי מועצה אזורית רשאית להגדיל את החוזה בפרט מפרטי חוזה קיים, בכפוף לכך שההוצאה הכספית הכרוכה בכך לא תעלה על 50% מההוצאות לגבי אותו פרט על-פי החוזה הקיים.”

5) עבודה מקצועית הדורשת ידע ומומחיות מיוחדים, או יחסי אמון מיוחדים תקנה 3(8).

“חוזה לביצוע עבודה מקצועית הדורשת ידע ומומחיות מיוחדים, או יחסי אמון מיוחדים, כגון: עבודות תכנון, פיקוח, מדידה, שמאות, ייעוץ ועבודות כיוצא באלה;”

גם לתקנה זו קבע בית המשפט העליון בשבתו ב-עמ 6145/12 עיריית נצרת עילית נ' זאב הרטמן, חבר המועצה ואח', כי:

“בהעדר הוראה חוקית אחרת, הדרך המשפטית הראויה להתקשרות עם נותני שירותים מקצועיים ברשויות המקומיות - ובענייננו, רואה חשבון - היא באמצעות מכרז פומבי. התקשרות כאמור אינה חוסה תחת כנפיו של הפטור המעוגן בתקנה 3(8) לתקנות העיריות (מכרזים).”

מכאן, שגם במקום שבו לכאורה היה ברור לרשות המקומית, בהתאם להוראות התקנה, כי היא פטורה ממכרז, בא בית המשפט וקבע כי אין מדובר במצב “אוטומאטי” ויש לבחון כל מקרה לגופו, לנסיבותיו ולהוראות החוקיות החלות עליו.

- (6) בניית מבנה ציבור או עבודת תשתית בשכונה חדשה, תקנה 3(9), מקנה אפשרות לפטור ממכרז כאשר יש צורך בבניית תשתית באיזור מגורים חדש בו ישנן לפחות מאה יחידות דיור, או בניית מבנה ציבור. הפטור יאושר אך ורק אם רוב חברי המועצה הסכימו לכך ואם שר הפנים אישר זאת.
- (7) הקמת מבני ציבור או בניית תשתית, שהשר התיר והמבוססת על תוצאות מכרז של רשות מקומית אחרת תקנה 3(10), קובעת פטור מעריכת מכרז, באישור השר, ובמידה והצעת המחיר המדוברת מבוססת על תוצאות מכרז לעבודות דומות, שנערך לא יאוחר מ-12 החודשים האחרונים.
- (8) תקנה 3(11) מאפשרת פטור ממכרז לחוזה עם הסוכנות היהודית, שנועד לאפשר ניצול כספי מגבית למען שיקום שכונות מצוקה או למען קידום חברתי של תושבי העיר.
- (9) אחזקה והפעלה של מיתקני ביוב, כשהתמורה לעבודות היא מסירת הקולחין.
- (10) התקשרות עם תאגיד ממשלתי, באישור שר הפנים. תקנה 3(13) מאפשרת התקשרות ללא מכרז עם תאגיד ממשלתי, כהגדרתו בתקנה 3(5) לתקנות חובת מכרזים, התשנ"ג-1993. על שר הפנים לאשר התקשרות שכזו, ובכל מקרה, תהא התקשרות כזו אפשרית תחת שני תנאים: האחד, התאגיד הממשלתי הוא על-פי מסמכי היסוד שלו זרוע מבצעת של הממשלה, ושירותיו חיוניים לביצוע העבודה הספציפית ברשות המקומית. השני, לפחות שמונים וחמישה אחוזים מעובדי התאגיד זכאים לגמול כלשהו (קצבת ביטוח לאומי, קצבת זקנה, קצבת נכות).
- (11) פטור בשל חוסר היענות למכרז - תקנה 22(ח) מאפשרת התקשרות בחוזה ללא מכרז, אם בנסיבות העניין עריכת מכרז לא תביא תועלת. מדובר במצב בו לא הוגשה הצעה או נדונה הצעה יחידה, וועדת המכרזים החליטה שלא לבחור בה, או שמועצת העיר לא אישרה את החלטתו של ראש העיר. לפי סעיף 148(ג) לפקודת העיריות, רשאית מועצת העיר, בהחלטת רוב חבריה, לנהל משא-ומתן עם ספק ללא עריכת מכרז.

1.3.4 פיצול חוזים

חל איסור מוחלט על רשות מקומית לפצל חוזה על-מנת שסכום החוזה לאחר הפיצול יתאים לסכום הפטור ממכרז, בהתאם לתקנה 3 לתקנות או לצורך סיווג קבלני בלתי מתאים למהות העבודה ולהיקפה.

הוראה מפורשת על איסור פיצול החוזים נקבעה בתקנה 5 לתקנות:

“עמדה עיריה להתקשר בזמן אחד במספר חוזים להזמנת אותם טובין או לביצוע עבודות המהוות למעשה עבודה שלמה אחת, יראו את כל אותם חוזים כאילו היו - לענין תקנות אלה - חוזה אחד.”
(ההדגשות אינן במקור)

לעניין "זמן אחד", יש לראות את שנת הכספים כזמן אחד לעניין זה אם התקציב לאותו נושא היה ידוע באותו מועד, ולעניין זה ראה עתמ (י-ם) 353/01 ב.א.ת.ל. **טכנולוגיה מתקדמת בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות** (פורסם בנבו, 17.01.2002)

"יש לראות את העקרון המונח ביסודה ככלול בתקנות, מכוח עקרונות המינהל התקין ועקרון תום הלב... אם המדינה תפצל התקשרויות רק כדי להכלילן בסעיף פטור זה, תהא זו הפרה של עקרונות המשפט הציבורי המחייבים את המדינה בכל פעולותיה"

וגם עתמ (חי') 3097/06 **קרינה בנייה ופיתוח בע"מ נ' מועצה מקומית ינוח ג'ת** (פורסם בנבו):

"אין חולק כי מקום שבו מפצל המציע את העבודה לשלבים, רק על מנת לאפשר לקבלנים בעלי סיווג בלתי מתאים להשתתף במכרז, יש בכך פגם המצדיק את ביטול המכרז. כך גם פיצול המכרז לרכיבים על מנת לפטור את המציע מחובת המכרזים על-פי חוק הינה עילה".

1.4 מכרז זוטא - התקשרות במכרז שאינו פומבי על-פי גובה החוזה

התקנות מאפשרות, בתנאים מסויימים, לפרסם מכרז שאינו פומבי, באותם מקרים בהם סכום החוזה עולה על הסכום הפטור, רשאית הרשות המקומית שלא לפנות בהליך של מכרז פומבי ולפנות בהליך של מכרז זוטא, בהתאם לסעיף 8 לתקנות המכרזים " ... על-פי מכרז שאינו פומבי (להלן - מכרז זוטא)."

הסכומים לפיהם ניתן להתקשר בחוזה על-פי מכרז זוטא, עודכנו בהתאם למדד אשר פורסם ביום 15/5/13, כאשר סכום החוזה הוא יותר מ-140,700 ש"ח ועד ל-687,200 ש"ח לעירייה, ובמועצה (מקומית / אזורית) יותר מ-69,400 ש"ח ועד ל-347,000 ש"ח*.

מכרז זוטא, נועד להמשיך ולאפשר לרשות המקומית גמישות תפעולית ותפקודית, כאשר הסכום תואם את הסכומים המצויינים לעיל.

בתקנה 8(א) לתקנות, בהליך של מכרז זוטא, חובה על הרשות המקומית לערוך פנייה אל מספר ספקים או קבלנים. הפנייה חייבת להיות פומבית, על-מנת לאפשר למעוניינים להשתתף ולהימנות עם רשימת הספקים (ספר הספקים) שאותה תאשר ועדת המכרזים כרשימת ספקים מאושרת, ואליה ניתן לפנות ולקבל הצעות מחיר.

הרשות המקומית רשאית לפנות אל הספקים המופיעים בספר הספקים והכלולים **ברשימת ספקים המורשים**, הנמצאת אצל מי שמפקד על כך מעובדי הרשות המקומית, שמונה על-ידי ראש הרשות לכך. הפנייה למספר הספקים שיש לשתתף במכרז זוטא, משתנה בהתאם לסכום, כדלקמן:

- **חובה לפנות לפחות ל-4 ספקים** מתוך הרשימה, היה וסכום החוזה הוא יותר מ- 140,700 ₪ ועד ל-343,600 ₪ בעירייה.

יותר מ-69,400 ₪ ועד ל-173,500 ₪ במועצה מקומית/אזורית.*

- **חובה לפנות לפחות ל-6 ספקים** מתוך הרשימה, היה וסכום החוזה עולה על 343,600 ₪ אך פחות מ-687,200 ₪ ובמועצה מקומית / אזורית היה הסכום יותר מ-173,500 ₪ ועד 347,000 ₪*.

* הסכומים המצויינים לעיל נועדו לצורכי המחשה והסבר בלבד, ואין להסתמך עליהם לצורכי פטור.

בהליך של מכרז זוטא לא נדרשת הרשות המקומית לפרסום פומבי של המכרז, כפי שדורשת **תקנה 9(ב)**. כל שאר הליכי המכרז זהים, וההבדל בין מכרז פומבי למכרז זוטא, מעבר לסכום החוזה, הוא בחובת הפרסום, בפומביות.

להבחנה בין מכרז זוטא למכרז פומבי ראה **ה.פ. (חי') 30223/97 ד.ש.א. איכות הסביבה בע"מ נ' המועצה המקומית פרדס חנה - כרכור**, שם ערך ביהמ"ש את ההבחנה לעניין הכספי:

"...התוספת הרביעית שכותרתה "הוראות בדבר מכרזים וקבלת הצעות", עוסקת בשני סוגי מכרזים. האחד, "מכרז זוטא", המכוון להתקשרות בהיקף כספי המוגבל ל-75,000 ש"ח. השני, "מכרז פומבי". הרשות מחויבת לנהוג על פיו, מקום שתקרת ההתקשרות, כבמקרה דנן, עולה על הסכום הנזכר לעיל"

קיימת נטייה לחשוב כי די בפנייה למספר ספקים, שעומדת בדרישה הכמותית המצויינת לעיל, כדי לעמוד בדרישות ובהוראות שבמכרז זוטא - ולא כך היא.

התנאי לפנייה, במסגרת מכרז זוטא, למציעים הינה **קיומה של רשימת ספקים מורשים**. הספקים המורשים אינם רשימת ספקים אקראית הקיימת ברשות המקומית, אלא רשימה של ספקים אשר עמדה בתנאים שפורסמו, ושנתהוותה כתוצאה מפנייה שראש הרשות פנה אליהם בפועל לשם מכרז זוטא ואלה הביעו את רצונם להיכלל ברשימת הספקים המורשים, פומבית.

ואולם, יש לזכור כי מכרז זוטא הינו מכרז לכל דבר ועניין, וחלים עליו כל הכללים החלים על מכרז, להוציא דרך הפנייה לקבלת הצעות, לרשימת ספקים מורשים ולא פנייה פומבית.

רשימת הספקים המורשים, מתגבשת בעקבות פרסום מכרז פומבי, הקורא לספקים המעוניינים להצטרף לרשימת הספקים המורשים, להגיש את מועמדותם.

בשאר התקנות וההנחיות, כללי ההתנהגות זהים לחלוטין במכרז זוטא ובמכרז פומבי. על כן, רשות מקומית, אף על פי, שתקציבה או סכום החוזה בו הוא מעוניינת, המאפשר

קיום מכרז זוטא, בוחרת או רשאית לפנות לדרך של מכרז פומבי, שכן, בתחרות פתוחה, ניתן לרכוש שירותים ו/או מוצרים במחירים כדאיים ומשתלמים יותר עבור הרשות, זאת בשל הגדלת התחרות, ע"י פניה למספר משתתפים גדול יותר.

1.5 המכרז הממוכן/מקוון

בשנים האחרונות מדינת ישראל איפשרה למשרדי הממשלה ולחברות הממשלתיות להשתמש, בהתאם להוראת שעה שהוציא שר האוצר, לפרסם מכרזים ולהגיש הצעות באמצעות מערכות ממוחשבות (להלן: "מכרזים מקוונים/ממוכן").

במכרזים ציבוריים אשר כפופים לחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992 וע"פ התקנות על פיו - תקנות חובת המכרזים, תשנ"ג 1993 נקבע בסעיף 19א' ועד 19ה' (סעיפים אשר תוקנו מ-2009) ההליך לביצוע של מכרז ממוכן, מכרז מתפתח או מכרז ממוכן מהיר.

במסגרת מכרזים אלה יכול כל מציע להגיש הצעה באמצעות המערכת הממוכנת, המופקדת בתיבת מכרזים וירטואלית. המכרזים המקוונים מאפשרים לעיתים גם ביצוע נוהל התמחרות דינאמי בו ניתן לשכלל את שיטת ה-best&final לפיה מתבצעת התמחרות נוספת בין המציעים, לשיפור ההצעות לטובת עורך המכרז.

המכרז הדינאמי המקוון יכול לייעל ולקצר תהליכי התקשרות בתחום הרכש.

בשל תכולת תקנות המכרזים, רשויות מקומיות אינן רשאיות לערוך מכרזים מקוונים או ממוכנים, שכן הוראות תקנות העיריות מחייבות ומכתיבות את אופן הגשת ההצעות, מסירתן לידי פקיד שראש הרשות מינה בהתאם לתקנה 14 לתקנות, וכן הפקדתן של ההצעות בתיבת המכרזים.

יחד עם זאת, יכולה רשות מקומית לעשות שימוש במנגנון של מכרז ממוכן / מקוון, בנוהל הצעות מהיר, לניהול תחרות והתמחרות בסכומים הפטורים ממכרז.

1.6 מכרזים משותפים (בין רשויות מקומיות)

לרשימת הפטורים המנויה בפקודה, קיימת דרך נוספת לפטור ממכרז פומבי, וזו מצויה בחוק הרשויות המקומיות (מכרזים משותפים), תשל"ב-1972 (להלן: "חוק מכרזים משותפים") ובתקנותיו, תקנות הרשויות המקומיות (מכרזים משותפים), תשל"ג-1973 (להלן: "תקנות מכרזים משותפים").

חוק מכרזים משותפים והתקנות שהותקנו עבורו, נועדו לאפשר לרשויות מקומיות, בעלות צרכים דומים, לפנות להליך של פרסום מכרז משותף (להלן: "מכרז משותף") - בין אם לצורך ניצול "היתרון לגודל" ובין אם כדי להקטין עלויות הכנת מכרז, ו/או בשל

הצורך לבצע עבודה במשותף - שתוצאותיו יועמדו לרשות הרשויות המשתתפות, אשר פטורות מלפרסם בעצמן מכרז לאותו נושא.

ההחלטה לפרסם מכרז משותף יכול שתהא של הרשויות המקומיות המעוניינות בעצמן. לעניין זה ראה **סעיף 2 לחוק המכרזים המשותפים**:

“רשויות מקומיות רשאיות להחליט כי לענין פלוני או לסוג ענינים יתקשרו בחוזה להזמנת טובין, להזמנת שירותים או לביצוע עבודות לאחר פרסום מכרז פומבי משותף, ובלבד שלהוצאות המשוערות של ביצוע המכרז ניתנה הקצבה מתאימה בתקציבים המאושרים של הרשויות המקומיות, או שניתנה הרשאה לכך משר הפנים.”

שר הפנים רשאי להורות לרשויות מקומיות לעשות כן, בצו לפרסום מכרז משותף. ראה **סעיף 3 לחוק המכרזים המשותפים**.

בין אם החליטו הרשויות בעצמן ובין אם בהתאם להוראות שר הפנים, הרשויות המקומיות תהיינה חייבות בהקמת **ועדת מכרזים משותפת**. כמו כן, חייבים להתקיים התנאים בחוק המכרזים המשותפים, על-מנת שיתאפשר פרסום מכרז משותף.

עוד בהתאם לחוק זה, רשאית רשות מקומית להתקשר בחוזה עם מי שזכה במכרז אותו פרסם משרד ממשלתי או ארגון או מוסד ציבורי, וזאת באישור שר הפנים בהתאם ל**סעיף 9 לחוק מכרזים משותפים**:

“רשות מקומית רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר בחוזה להזמנת טובין, להזמנת שירותים או לביצוע עבודות עם מי שזכה במכרז שפורסם מטעם משרד משרדי הממשלה או מטעם ארגון או מוסד ציבור.”

לעניין הפטור הנ"ל ראה פס"ד 6802/02 **מילאון מע"מ נ' עיריית אילת ואח' [מורדן שירותי גביה ויעוץ לרשות בע"מ, החברה למשק וכלכלה, מנכ"ל משרד הפנים]** פ"ד נ"ז (3) 873 בערעור על פסק הדין בעתירה מנהלית (י-מ) 525/02, בו נדונה השאלת ההתקשרות לפי סעיף 9 לחוק המכרזים המשותפים, שם הועלו מספר נושאים הקשורים לפטור ולדרכי ההתקשרות:

- נקודת המוצא העקרונית היא, כי הרשות המקומית חייבת לפרסם מכרז לקבלת שירותים.
- התכלית האובייקטיבית של סעיף 9 היא להקל על הרשות המקומית ולפטור אותה מחובת מכרז ספציפי.
- סעיף 9 פועל במסגרת חובות הרשות לנהוג בהגינות ובשוויון.
- סעיף 9 משחרר את הרשות מעריכת מכרז ספציפי, ובלבד שהיא פועלת במסגרת הסכם שבין גוף ציבורי לבין זוכה שהינו תולדה של מכרז כדת וכדין.

● לשר הפנים תפקיד כפול:

האחד, עליו להחליט אם ראוי להתיר לרשות מקומית להתקשר ללא מכרז לפי סעיף 9.

התקשרות ללא מכרז היא החריג לכלל, ועל שר הפנים לבחון אם הטעמים המובאים על-ידי הרשות המקומית הם חזקים מספיק על-מנת לשחררה מחובת מכרז. כמו כן, על שר הפנים לבחון, אם טרם עשה זאת, אם חוזה המסגרת ראוי לרשות המקומית.

השני, על שר הפנים לבחון את פרטי החוזה הספציפי והתאמתם לחוזה המסגרת. השר רשאי לאשר חריגה ממסגרת הזמן של חוזה המסגרת ומתנאיו, ובלבד שמדובר בחריגות קלות הנדרשות על-ידי מציאות החיים המשתנה. חריגות אלה אינן יכולות להביא לכריתת חוזה ספציפי העומד על רגליו הוא ואינו מהווה הגשמה של הסכם המסגרת.

על-מנת לייעל ולהקל על דרך בקשת הפטור, נקבע במשרד הפנים נוהל, המופיע בחוזר מנכ"ל 5/1998 ולפיו, על-מנת לאשר פטור ממכרז, על היועץ המשפטי של הרשות לשלוח בקשה מפורטת לממונה על המחוז במשרד הפנים, בנוסח המצורף בחוזר המנכ"ל.

רשות מקומית המעוניינת, רשאית לפנות לשר הפנים לפטור אותה ממכרז באמצעות בקשה **לאמץ מכרז שערכה רשות מקומית אחרת**, לצורך ביצוע עבודות להקמת מבנה ציבור או לביצוע עבודות תשתית, בהתאם **לתקנה 3 (10) לתקנות:**

"חוזה או סוגי חוזים להקמת מבני ציבור או לבניית תשתית, שהשר התיר את עריכתם ובלבד שהצעת המחיר מבוססת על תוצאות מכרז לעבודות דומות שבוצעו עבור רשות מקומית במשך 12 חודשים בסמוך לעריכת החוזה; בתקנה זו, "תשתית" - כבישים, מדרכות, גשרים, מנהרות, מערכות ביוב, ניקוז, תיעול, מים, תקשורת, תאורה, רמזורים ומערכות בקרה לתשתית;"

1.7 חובת המכרז בתאגיד עירוני

סעיף 249(30) לפקודת העיריות קובע, כי כל רשות רשאית להקים חברה עירונית ולנהוג בה מנהג בעלים. סעיף 249 לפקודת העיריות קובע שחובת האמון של עובדי החברה העירונית נתונה לרשות המקומית.

רשות מקומית רשאית לפעול באמצעות התאגיד העירוני שלה, במסגרת המטרות והסמכויות שיש לה, והיא רשאית להפעילן גם במקום בו היא איננה יכולה לפעול ראה בג"צ 3250/94 **אברהם אורן נ' מועצת עיריית פתח-תקווה**, פד"י מ"ט (5) 17:

“תאגיד עירוני הינו אישיות משפטית הנושאת את עצמה, והרי בעיקר מטעם זה אמורה עירייה להקימו. מרגע התהוותו קונה תאגיד עירוני - ככל אחיו התאגידים - זכויות וסמכויות לעצמו, נושא הוא בחובות לעצמו, ואין רואים בו מחלקה ממחלקות העירייה”.

מאידך:

“אם מחזיקה העיריה בכל מניותיו של תאגיד עירוני - לאמר: התאגיד מצוי בשליטתה המוחלטת של העיריה - ניתן לטעון בחוזקה כי נציגי העיריה חבים חובת אמונים מלאה לעיריה ולעיריה בלבד. במקרה מעין זה, דין התאגיד העירוני - מבחינה מהותית - כדין מחלקה ממחלקות העיריה, וחובת האמונים היא אחת.”

רשויות מקומיות רבות פועלות באמצעות התאגידים שלהן, במגוון רחב של נושאים ופרויקטים. ראה לעניין זה עתמ (ת”א) 46804-09-12 קקאו סנטר ניהול בתי קפה בע”מ נ’ עיריית רמת גן (פורסם בנבו):

“סעיף 249 (30) לפקודת העיריות מקנה לעירייה סמכות לפעול באמצעות תאגידים שיש בהם כדי לסייע להגשמת מטרות שבתחום סמכויות העירייה. היינו, תאגיד עירוני הינו בבחינת זרועה הארוכה של העירייה ועל כן סמכויותיו אינן יכולות להיות רחבות מסמכויות העירייה (ראו: דפנה ברק-ארז, “תאגידים ציבוריים”, עיוני משפט יט 273 (תשנ”ה). תאגיד עירוני יכול לבצע את התפקידים והמשימות המוטלים על העירייה לפי כל דין, היינו תפקידים ומשימות ציבוריים (ראו בג”ץ 3250/94 אברהם אורן נ’ מועצת עיריית פתח-תקווה, מט (5) 17, 23 (1995). כשם שהעירייה אינה יכולה להפעיל עסק של בית קפה ומזנון בעצמה, אין היא יכולה לעשות כן באמצעות תאגיד עירוני.”

ככלל, על תאגיד עירוני לא חלה חובת מכרז. ראה בשא (ת”א) 31099/04 דב צור נ’ עיריית ראשון לציון:

“נכון לכתיבת החלטה זו תיקון מס’ 14 לחוק חובת המכרזים טרם נכנס לתוקפו, וסעיף 5 לתוספת הראשונה לחוק בתי המשפט לעניינים מנהליים עדיין אינו כולל ענייני מכרזים של תאגידים מקומיים.

נמצא שלא היתה על החברה הכלכלית חובה לקיים מכרז פומבי דווקא, ובית המשפט לעניינים מנהליים עדיין אינו מוסמך לקיים פיקוח משפטי על הליך המעין מכרז שנוהל על ידי החברה הכלכלית.”

עוד בעניין זה ראה עת”מ 1811/05 חכמון גבאי בע”מ נ’ עיריית רעננה:

“שאלת חלותן של תקנות המכרזים התשנ”ג-1993 על הרשויות המקומיות שנויה במחלוקת, אף כי קיימת בפסיקה הסכמה רחבה

כי ראוי היה להכפיף את מכרזי הרשויות המקומיות, ואף העירוניים, לתקנות אלה. זו גם דעתי בדבר הדין הרצוי. עם זאת, אני סבור שאין להחיל את התקנות על הרשויות המקומיות בדרך של חקיקה שיפוטית.”

הרשות המקומית ניצלה את הזכות לבצע פעולות באמצעות החברה העירונית, ללא מכרז, ראה הפ (חי) 30223/97 ד.ש.א. איכות הסביבה בע”מ נ’ המועצה המקומית פרדס חנה - כרכור:

”החברה הכלכלית היא גוף ציבורי שהוקם על מנת לשרת את מטרות הרשות המקומית. בתצהירו של גזבר המועצה נאמר, כי הרשות החליטה להפקיד את ביצוע עבודות פינוי האשפה באמצעות החברה הכלכלית, ”שהיא זרוע ביצועית של המשיבה מס’ 1”.

חוק חובת מכרזים תשנ”ב-1992, אכן אינו חל על תאגיד עירוני. החובה לערוך מכרז מוטלת עליו בהיותו גוף ציבורי, מכוח ההלכה הפסוקה ובתוקף ביטוי משפטי פורמלי שניתן לדרישה זו בתקנון ההתאגדות של החברה הכלכלית.”

דברים ברוח זו נאמרו גם בה”פ 200561/06 אייל גור מזון איכות בע”מ נ’ מפעלי בית עמנואל (פורסם בנבו).

אין התאגיד העירוני יכול לשמש כלי להימנע מפרסום מכרז מקום בו היא חייבת במכרז, או להתחמק מחובה שבדין החלה עליה באמצעות העברת המטלה לתאגיד העירוני. ראה עתמ(י-ם) 374/03 מאמץ ייזום והשקעות חקלאות בע”מ נ’ מפעלי ביוב וטיהור ירושלים בע”מ (פורסם בנבו), ממצה את האמור לעיל:

”מקום שהרשות אינה חופשית להתקשר בעצמה בחוזה ללא מכרז, אין היא יכולה להשתחרר מהחובה שהייתה מוטלת עליה באמצעות העברת הסמכות לגוף חיצוני כביכול, כמו תאגיד עירוני”.

כיום, מתחייבת רשות מקומית כי תאגיד עירוני שיוקם על ידה, יהא חייב לאמץ בתקונו את חובת המכרז, החלה על רשות מקומית. זאת בשל ההיגיון הטמון בכך, שעל גופים עירוניים, הכפופים לרשות מקומית, לפעול בדרך בה פועלת הרשות, ולא לשמש כלי בידי הרשות המקומית להימנעות מחובות המוטלות עליה מכוח החוק.

לדעת המחבר, באין הוראה אחרת בעניין ניהול המכרזים בתאגידים עירוניים, חובה על התאגיד לאמץ את תקנות העיריות (מכרזים), תשמ”ח-1987, בשינויים המתחייבים, שכן בהיותו יציר כפיה של הרשות המקומית, והזרוע הביצועית שלה, כל תכליתה של פעילותו באה לשרת את הרשות המקומית.

המכרז הינו כלי שבאמצעותו יכולה הרשות המקומית להזמין שירותים או עבודה הדרושים לה, והוא נועד לשרת את מטרותיה בנושא או בעניין שבהם היא חפצה.

כבכל כלי, גם בכלי זה, המכרז, יש לפעול בהתאם להוראות ההפעל, כדי להשיג את התוצאה הרצויה. ככל שעורך המכרז יפעל שלא בהתאם ל"הוראות ההפעלה", עלול הדבר לחבל בכלי עצמו ו/או לחבל בתוצאה.

עקרונות המכרז הם "הוראות ההפעלה", שעל פיהן מחוייבת רשות מקומית לנהוג בהליך המכרז, והם המארג של כללים נורמטיביים ומושגים על מערכת חוקים ותקנות בשילוב ההלכות אותן הנחילו בתי המשפט, שבאה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין. בע"א 6585/95 מ.ג.ע.ר. נ' עיריית נשר ואח', פ"ד נ(4) 206, 211, הדגיש ביהמ"ש העליון כי:

"בתי המשפט יצקו תוכן לתוך תבניתו של המכרז, והתכלית היא יצירת כלי שיש בו כדי להבטיח טוהר מידות, הגינות, שוויון וניקיון כפיים. במהלך השנים הועתקו הדפוסים שנקבעו למכרזים הנערכים מכוח חובה שבדין, אל מכרזים שנערכו בפועל על-ידי רשויות השלטון אף שלא היתה חובה לעורכם. נקבע, כי משבחרה הרשות לערוך מכרז, חלות עליה החובות שהיו מנת חלקם של מכרזי הרשויות המקומיות."

ראה גם ע"א 8416/99 אי.איי.אם. אלקטרוניקס מחשבים וציוד היקפי (1999) בע"מ נ' מפעל הפיס, פ"ד נד(3) 425 "... דיני המכרזים פותחו מאז שנות השישים בבית-המשפט הגבוה לצדק..."

המכרז, כאמור, הינו כלי שנועד לשימושה של רשות מקומית, כרשות שלטונית, בבואה לבצע פעולה הדורשת מכרז. זהו כלי שתכליתו להבטיח כי מתקיימים עקרונות היסוד של שוויון ושקיפות, יחד עם השמירה על המטרות הכלכליות-עסקיות.

שני פנים לו, למכרז: מחד הוא חוזה שחלים עליו דיני החוזים, ומאידך הוא פעולה של הרשות המקומית שחל עליה הדין המינהלי, במזיגה אחת עקרונות מנחים, שכל אחד מהדינים מקבל את ביטויו.

הפן החוזי - המכרז נערך בין שני צדדים, על-ידי פנייה פומבית לקבל הצעה והקיבול בו מותנה בעמידה בדרישות של יכולות המציע, מחיר ותנאים נוספים, שנועדו לאפשר את בחינת ההצעה.

הפן המנהלי - מפרסם המכרז, פונה בקריאה פומבית הקוראת לכל מי שמתאים לדרישות ולתנאים, לבוא ולהגיש הצעה. זאת, במטרה לקבל קשת רחבה של הצעות ולבחור מתוכן את הטובה והזולה ביותר עבורו. מן הצד השני, המשתתף ניגש למכרז,

תוך ידיעה שמולו ניצב גוף ציבורי שכללי המינהל חלים עליו ואמורים להשתקף, בלא משוא פנים, בהתנהגותו והתנהלותו במכרז.

באשר לעקרונות המנחים, ביסודו של המכרז הפומבי, ראה דברי ביהמ"ש ב בגץ 368/76 אליהו גוזלן נ' המועצה המקומית בית-שמש פ"מ לא(1) 505:

"שניים הרעיונות העיקריים המונחים ביסודו של המכרז:

(א) האינטרס הציבורי - היינו הבטחת ממשל תקין על-ידי ניהול ענייניה של הרשות בדרך שיש בה משום מתן סיכוי שווה ויחס זהה והוגן לכל איש מתוך הציבור. בשל אינטרס זה, על הרשות לכלכל מעשיה באופן כזה שלא תעניק זכויות במתן אספקה או שירותים, אלא על-פי כללים, שנועדו להבטיח שוויון והעדר משוא-פנים וליצור אמון בשיקוליהם והוראותיהם של המופקדים על המינהל הציבורי.

(ב) האינטרס העסקי - משמע, המטרה להשיג מן הקבלן או הספק, המציע שירותים או אספקה, את האיכות המעולה ביותר האפשרית, של השירות או המוצר, תמורת מחיר נמוך ככל האפשר ותוך המועד התואם דרישותיה של הרשות. הווה אומר, ענינה של הרשות הציבורית כענינו של כל בעל עסקים הוא לנהל משק יעיל, דבר המתבטא בין היתר בשימוש מושכל בכספי הציבור, כדי שתצמח לציבור מירב התועלת תמורת מחיר זול ככל האפשר.

שני יסודות אלה אינם מנותקים האחד מרעהו, אלא יש להם השלכה והשפעה זה על זה. מחד גיסא, לא כל האמצעים כשרים לשם השגת מירב התועלת הכלכלית, כמתואר, כפי שגם אין לומר כי שיקולי תמחיר ועלות פוסקים להיות רלוונטיים וישימים כאשר שולט בכיפה השיקול הציבורי. שיטת המכרז נוצרה כדי ליצור שילוב נאות בין שני האינטרסים האמורים, ולקבוע עקרונות פעולה אשר על-פיהם תנסה הרשות הציבורית להפיק תועלת כלכלית, תוך שמירה על כללי אתיקה ומינהל תקין היונקים מן היסוד הציבורי ומשקפים אותו.

מכאן צומחות מספר מסקנות, אשר להן השלכה על דרכי ניהולו של המכרז. לא נמנה כאן את כולן, אך נזכיר בהקשר שבפנינו שתיים:

(א) ההקפדה הדווקנית על קיום הנהלים הפורמליים של המכרז לפרטיהם, כדי שעקרון השוויון במכרז יבוא לידי ביטוי המלא והיעיל, וכדי שיימנעו אי-קיום התחייבויות וחובות, רשלנות ואי-דיוק, המצמיחים, לא אחת, הפליה, שרירות מינהלית ופגיעה בטוהר המידות. למותר להוסיף ולהבהיר, כי אי-היצמדות לנהלים ואי-הקפדה על קיום התנאים שנקבעו על-פיהם, ישלול מן המחליט במכרז כל אמת-מידה לפעלו ויפתח פתח לנטייתו לפי כל רוח מצויה.

(ב) הסודיות, המבטיחה תחרות חפשית והוגנת בין המשתתפים במכרז.

(ההדגשות אינן במקור)

המכרז הינו התמזגות בין דינים - מחד, דיני החוזים החלים על ההתקשרות בין שני צדדים לחוזה, והמכרז הוא פנייה פומבית לקבלת הצעות וקיבול מותנה - ההתניה היא שהמציע עומד בתנאי המכרז ובדרישות בהן מעוניין מפרסם המכרז, ראה בג' 632/81 מיגדה בע"מ נ' שר הבריאות:

"... הטעם לדין זה הוא, כי מבחינתם של דיני כריתת חוזה שבמשפט הפרטי - אשר דיני המכרזים הם חלק מהם - מכרז הוא הזמנה להצעה, היענות לה היא הצעה, והחלטת בעל המכרז היא קיבול (בג"צ 462/79 [2], בעמ' 472). הקיבול חייב לכפוף את ההצעה."

מאידך, בעניין הדין המינהלי החל על התנהלותה של רשות ציבורית לעניין זה, ראה דברי ביהמ"ש ב עעמ 8582/05 מועצה מקומית סאג'ור נ' המרכז לטניס בישראל, שם הודגשה המזיגה בין הדין המינהלי לבין דיני החוזים, מזיגה אותה מכנה ביהמ"ש "דואליות נורמטיבית". וכך אמר:

"התחייבויותיה של רשות ציבורית הן "יצור משפטי בן כלאיים: מתכונתו, צורתו ומהותו - חוזית, אולם תוכנו ואופיו מושפעים מהעובדה שרשות ציבורית היא צד לו" (ג' שלו, חוזים ומכרזים של הרשות המקומית (תש"ס-1999), עמ' 13), ועל כן נוצרת "דואליות נורמטיבית", המכפיפה אותן לשתי מערכות דינים עיקריות: מערכת העקרונות והכללים של המשפט המינהלי ומערכת דיני החוזים והטרם-חוזים..."

(ההדגשות אינן במקור)

2.1 עקרונות היסוד

הליכי המכרז, עריכתו, פרסומו, בחינתו וההחלטות במסגרתו, נשענים על מספר **עקרונות יסוד**, שהם האדנים עליהם נשען המכרז כולו, ודי לו שאדן אחד יהא רעוע כדי להביא ל"צליעתו" של המכרז ואף לקריסתו.

בשל כך, נדרשת הרשות המקומית להקפיד במכרזיה הקפדה יתרה, בנוסף להוראות שבדין גם על קיומם של עקרונות היסוד, ולעניין זה יפים דבריו של כבוד הש' זילברג, כפי שהובאו ב עעמ 8582/05 מועצה מקומית סאג'ור נ' המרכז לטניס בישראל:

“...כשברשות ציבורית עסקינן, מצטרפים לדרישה העקרונית שבדין לפיה חוזים יש לקיים (Pacta Sunt Servanda) - חוזים לקיום ניתנו” כלשון השופט זילברג בשעתו - גם החובות הכלליות המוגברות שככלל חלות עליה במישור הציבורי, ובהן שויון, יושר, סבירות והגינות ללא שיקולים זרים או שרירות.”

(ההדגשות אינן במקור)

2.1.1 עקרון השוויון

עקרון העל של דיני המכרזים הוא **עקרון השוויון**, שהוא צורך ציבורי חשוב. ראה דבר בית המשפט העליון בע”א 1444/95 **עיריית אילת נ’ מינהל מקרקעי ישראל**, פ”ד מט(3) 749,760 שם נאמר:

“הרעיון המרכזי שביסוד עריכתו של המכרז - כל מכרז - הוא קיום השוויון בין המתחרים. בכך מוגשם אינטרס ציבורי חשוב.”

עקרון השוויון הוא סם החיים של המכרז, שעל-פיו תישפט ההתנהלות סביב הליכי המכרז. אשר על כן, הליכי המכרז, כמו המכרז עצמו, חייבים להיערך תוך שמירה והקפדה על עקרון-על זה, וכל סטייה או פגיעה בעקרון השוויון עלולה להביא לביטולה של ההחלטה ואף לביטול המכרז.

עקרון השוויון נבחן בשורה ארוכה של פסקי דין והלכות, בהם נאמר שהוא נשמת אפו של המכרז והוא החשוב מבין העקרונות החלים על המכרז, ה.פ. (חי’) 30223/97 **ד.ש.א. איכות הסביבה בע”מ נ’ המועצה המקומית פרדס חנה - כרכור**:

“החשוב מבין עקרונות אלה, הוא עקרון השוויון המעוגן בבסיס דין המכרזים ומהווה את נשמת אפו. תחולתו אינה מצומצמת רק לשוויון בין המתחרים בפועל. היא משתרעת גם כלפי משתתפים פרוספקטיביים, ותופסת מקום בכל שלבי המכרז (ראה בג”צ 83/179 רפאל את לוי חב’ קבלנית לבנין בע”מ נ’ עיריית לוד ואח’, פ”ד ל”ז(4), 490.”

(ההדגשות אינן במקור)

המכרז - חוזה מותנה בין שני צדדים, בו האחד מצפה לקבל את ההצעה הטובה ביותר מבחינתו, ומולו ניצב מי שניגש למכרז תוך ידיעה שסיכוייו להיבחר שווים לסיכויי שאר המתמודדים, ושביכולתו לזכות אם אכן יציע את ההצעה הזולה או הטובה ביותר. לעניין זה ראה עתמ (ת”א) 1552/03 **קופי טיים בע”מ נ’ עיריית תל אביב- יפו**:

“יש לקיים את הליכי המכרז תוך הקפדה על שוויון, על תחרות הוגנת ועל טוהר המידות, ותוך הגנה על ציפיתם הסבירה של משתתפי המכרז כי ההכרעה בין הצעותיהם תיעשה אך ורק על בסיס התנאים

שנקבעו מראש למכרז. הגנה זו הינה לגיטימית, לאור הפעולות וההוצאות הכרוכות בעצם ההשתתפות במכרז. משכך, יש לבחור את ההצעה הטובה ביותר רק על-פי הקריטריונים שהותוו במסמכי המכרז, ולכן אין לפסול הצעה שמגישיה סברו בתום לב כי היא עומדת בקריטריונים שהותוו בתנאי המכרז לאור פרשנותם של קריטריונים אלו. בפרשנות תוכנם של תנאים מקדימים במכרז, יש להעניק, ככל שהדבר ניתן, משקל יתר לפרשנות המקיימת את הצעתו של המציע ולא את זו הפוסלת אותו.”

(ההדגשות אינן במקור)

להתנהלות ועדת המכרזים, דיוניה ופתיחותה, השפעה רבה על יישום עקרונות היסוד ועמידתו של המכרז עצמו, כמו גם ההליך כולו, ברוח העקרונות.

חלק לא מבוטל מההקפדה על עקרון השוויון מסור לוועדת המכרזים, באופן בחינת ההצעות במכרז - שלב בו חברי הוועדה אמורים להיות פתוחים, בלא דעות קדומות, בלא משוא פנים ובלא ניגוד עניינים, שכן בבואם לבחון את ההצעות, אל להם להיות מוטים בכיוון הצעה או מציע מסויימים.

על כך אמר בית המשפט בבג”צ 3751/03 יוסי אילן נ’ עיריית תל-אביב יפו, פ”ד נט(3) 817, 829:

“עיקר לעניין הנדון (עקרון השוויון) הוא בצורך ובהכרח כי חבר ועדת מכרזים ישקול ויבחן את ההצעות ואת המועמדות שהיא מתבקש לשקול ולבחון בלב פתוח ובנפש חפצה, וייתן דעתו על כך שכל אחד מן המועמדים זכה להזדמנות שווה להציג את עניינו. אסור הוא חבר ועדת מכרזים שישב למכרז, ודעתו מגובשת ונחרצת מראש מה אומר הוא להחליט. אסור לו לחבר ועדת מכרזים שיחליט במכרז, והוא לא פתח את לבו להשתכנע, או בטרם שמע כל אשר ניתן לשמוע וקרא כל אשר יש לקרוא. אסור לו לחבר ועדה ליתן ידו ל”מכרז תפור” או ל”מכרז מכור”, קרא למכרז שתוצאותיו נקבעו מראש. מכרז שתוצאותיו ידועות מראש אינו מכרז כלל. החשש מפני משוא פנים ודעה קדומה הוא כה רב, עד שההלכה היא כי אסור הוא חבר ועדה להימצא במצב של ניגוד עניינים שבו קיימת אפשרות מעשית למשוא פנים.”

מטרת המכרז, אם כן, היא לאפשר תנאי התחלה זהים עבור כל המתמודדים הפוטנציאליים, כך שלא יהיה חשד למשוא פנים או להעדפה כלשהי של אחד המתמודדים. טעם נוסף לנהוג בהגינות ובשוויון נעוץ בחובה המוטלת על רשות ציבורית, כנבחרת וממונה על-ידי הציבור. הרציונל מאחורי טעם זה, הוא החובה של נבחר ציבור לנהוג בהגינות כלפי כלל הציבור ולא רק כלפי בוחריו והמיטיבים עמו.

על כך אמר ביה"מ ש בעתמ 1440/08 **נור חומרי ניקוי שיווק והפצה בע"מ נ' מדינת ישראל משרד הבטחון (פורסם בנבו):**

"המכרז נועד לשמור על טוהר מידות בהתקשרות עם הרשות הציבורית. מתן אפשרות לרשות המנהלית להתקשר בעסקה, שתמצה את תועלתה הכלכלית, עסקה שתתבצע תוך הגנה על עקרון השוויון, הענקת הזדמנות שווה לכל פרט להתמודד בתחרות על זכייה בביצוע עסקה עם הרשות המנהלית [ראה: עע"מ 687/04 ינון - תכנון ייעוץ ומחקר בע"מ נ' רשות הנמלים והרכבות, פורסם ביום 15.6.06]."

במידה ורשות מקומית חושדת כי מציעים פוטנציאליים יתקשו לעמוד בתנאי סף מסויים, עליה לציין מפורשות מה משמעות התנאי ומהן הדרישות הספציפיות מהמציע, וזאת על מנת לשמור על הגינותה אל מול המציעים הפוטנציאליים.

על כך עמד המלומד עמר דקל בספרו **מכרזים**, כרך ראשון, תשס"ד-2004, עמ' 276-277:

"כדי למנוע טעות מצד המציעים, ראוי שכל תנאי שמעצב המכרז קבע אותו כתנאי סף יצוין במפורש ככזה.. מחובת ההגינות ומחובת תום הלב נובע כי אם עורך המכרז יודע ברמת ודאות גבוהה שהוא אינו מעוניין להתקשר עם מציע שאינו עומד בדרישה מסוימת, ועל כן ברור מראש כי למציע שאינו עומד בדרישה זו אין כל סיכוי לזכות במכרז - ההגינות מחייבת שעובדה זו תצוין באופן ברור ומפורש במסמכי המכרז. בכך ייחסכו המציעים פוטנציאליים הטרחה וההוצאה הכספית הכרוכות בהשתתפות במכרז שממילא אין להם כל סיכוי לזכות בו. הימנעות מציון העובדה שתנאי מסוים הינו בעיני עורך המכרז תנאי בל יעבור לבחירת הזוכה במכרז, מהווה הפרה של חובת ההגינות הציבורית וחוסר תום לב בקיום משא ומתן."

2.1.2 עקרונות נוספים

מתוך כללי ההגינות והשוויון נגזרים עקרונות נוספים, ומצטרפים עקרונות יסוד נוספים לעקרון השוויון, כאשר הרציונאל העומד ביסוד עקרונות אלה הוא, פתיחת המכרז לציבור הרחב תוך מתן הזדמנות להשתתפות הוגנת ושווה, שהיא המפתח לאטרקטיביות המכרז בעיני המתמודדים. שהרי, מכרז שתוצאותיו ידועות מראש איננו מכרז תקין, והוודאות שבבחירת הזוכה תביא מתמודדים פוטנציאליים לוותר על ההתמודדות.

שקיפות - המכרז מבוצע באופן בו כל המעוניין רשאי ויכול להתעניין. השופט ברנדייס קבע, כי אור השמש הינו המטהר הטוב ביותר. המכרז מתקיים, כדי שהחלטות אשר משפיעות על כיסו של משלם המסים, לא יתקבלו במחשכים.

שמירה על טוהר המידות - היות ומדובר בהליך מסועף הדורש אישורים רבים, הסיכוי לשחיתות שלטונית פוחת. גם היותו של ההליך גלוי לעינו הבוחנת של הציבור, הוא כלי לשמירה על טוהר המידות.

איסור על ניהול משא ומתן בין מפרסם המכרז לבין המתמודדים.

כאמור, על המכרז לאפשר תנאי התמודדות שווים. לפיכך, כל סטייה מעיקרון זה תהא, למעשה, טעם לפגם.

משעה שהופקדה ההצעה בתיבת המכרזים, אל לה, לרשות, לנהל עם מי מהמתמודדים שיג ושיח לגבי שינוי ההצעה.

ההקפדה על מניעת ניהול מו"מ בהליך המכרז, בין עוד בטרם הוגשו הצעות ובין לאחר הגשתן, ראוי לעיין בדברי ביהמ"ש בע"מ 1847/06 **בזק-החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל משרד האוצר-החשב הכללי**:

"אשר לטענה בדבר משא ומתן פסול במסווה של שאלות הבהרה: העקרונות של שוויון ותחרות הוגנת שביסוד דיני המכרזים אכן אוסרים ככלל על עורך המכרז לשנות את תנאיו לאחר צאתו של המכרז לדרך, והמשתתפים אינם רשאים לשנות מן ההצעה שהגישו. עם זאת, אין מדובר בעיקרון נוקשה ובהחלט ייתכנו מקרים שבהם לא ייפגם המכרז בשל כך בלבד שקויים לאחר פרסומו הליך של הבהרות."

תקנה 6 לתקנות המכרזים אוסרת על מחזיק מידע פנימי בדבר קיומו של מכרז או נתונים מתוך ישיבות ועדת המכרזים, להפיצו לאדם שהמידע עלול להקנות לו יתרון בלתי הוגן על פני שאר המתמודדים במכרז.

האיסור חל על חברי ועדת המכרזים בפרט, ועל המנגנון המינהלי המטפל במכרזים בכלל.

2.1.3 ניגוד עניינים

כלל נוסף הנגזר מתוך חובת ההגינות והשוויון, הוא **מניעת ניגוד עניינים** בין חבר הוועדה לבין מתמודד, לגביו קיים קשר אישי. קשר משפחתי, כלכלי או קשר אחר, פוסלים את חבר הוועדה ואין הוא יכול להמשיך ולהשתתף בדיוני הוועדה, לגבי אותו המכרז בו הוא נגוע בניגוד עניינים.

די בחשש לניגוד עניינים, כדי לפסול חבר ועדה מלשבת בה, כאשר ליושרו ולאמינותו אין משקל בהחלטה, מפני שכל חשש לניגוד עניינים עלול להטיל ספקות בקרב המתמודדים או מתמודדים פוטנציאליים. ולעניין זה, ראה דברי כב' השופט ריבלין, בע"א 6763/98 **רם כרמי - אדריכל נ' מ"י, נה(1) 418, 427 כדלקמן**:

“ביסוד הכלל האוסר על ניגוד עניינים בתחום המשפט הציבורי, עומדים שלושה שיקולים עיקריים: הראשון, עניינו חובת האמון שעובד הציבור חב לציבור במילוי תפקידו. מחובה זו נגזרת גם חובתו שלא להימצא במצב שבו קיים חשש כי יהיה ניגוד בין חובתו לציבור לבין אינטרסים אחרים; השני - מקורו בדרישות של הגינות, תום-לב וצדק טבעי, והשלישי מקורו בדרישות המינהל התקין. כבר נפסק כי התכלית שביסוד העיקרון בדבר איסור ניגוד עניינים היא להבטיח מילוי התפקיד הציבורי מתוך שיקולים ענייניים של טובת הציבור בלבד ללא השפעות ושיקולים זרים, ולהבטיח שאמון הציבור ברשות הציבורית לא ייפגע כתוצאה מכך שפעולותיה עלולות להיראות כמושפעות משיקולים זרים”.

2.1.4 בחירת ההצעה הטובה

הרשות המקומית המפרסמת מכרז, מבקשת לקבל את ההצעה המשתלמת לה ביותר מבין שלל הצעות. מכאן, שכלל שישתתפו יותר מציעים במכרז, יונחו על שולחנה של הוועדה הצעות רבות יותר, וכך גדל הסיכוי שתיבחר ההצעה הטובה והמשתלמת ביותר עבור הרשות, בגין התחרות.

ראה דבר ביהמ"ש בעמ 5853/05 **אחים כאלדי בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ** (פורסם בנבו):

“המכרז הציבורי, כהסדר התקשרות של רשות מנהלית עם גופים פרטיים, נועד להגשים מספר עקרונות יסודיים: שמירה על טוהר המידות, מניעת שחיתות ומשוא פנים; השאת התועלת הכלכלית והגנה על עקרון השוויון. כאשר אחת התכליות נפגמת בעטייה של האחרת, יש ליתן משקל עודף לשוויון ולתחרות ההוגנת גם במקום בו עלולה להיגרם, כתוצאה מכך, פגיעה כלכלית, אף ניכרת”.

ההיבט העסקי בבחירת ההצעה הכדאית ביותר, בין אם זולה ובין אם טובה, נדון בפסיקה ועל כך כתב הנשיא בדימוס שמגר, בבג"צ 368/76, **גוזלן ואח' נ' המועצה המקומית בית-שמש ואח' פ"מ לא(1) 505**:

“האינטרס העיסקי - משמע, המטרה להשיג מן הקבלן או הספק, המציעים שירותים או אספקה, את האיכות המעולה ביותר האפשרית, של השירות או המוצר, תמורת מחיר נמוך ככל האפשר ותוך המועד התואם את דרישותיה של הרשות”.

מתוך כך, בע"א 6585/95 **מ.ג. ע.ר. - מרכז גביה ממוחשבת בע"מ נ' עיריית נשר בע"מ, פ"ד נ(4) 206, 212** נקבע כי שמירה על כספי ציבור הוא עיקרון לא פחות חשוב בדיני המכרזים:

”גם חסכון בכספי הציבור הוא אינטרס ציבורי חשוב, לא פחות חשוב מההגנה מפני פגיעה כמעט תיאורטית בעקרון השוויון במכרז. כסף ציבורי שנחסך יכול להיות מנותב לצמצום פערים חברתיים וכלכליים באוכלוסיה. זו השגת שוויוניות ממין אחר, שאיננה מעוטת ערך.”

באיזון שבין עקרון השוויון לבין עקרון התחרות, גובר עקרון השוויון, כפי שנקבע בע”א 6283/84 *מנורה איזי אהרון נ’ מדינת ישראל משרד הבינוי והשיכון* ואח’ פ”ד נ”א(1) (21):

”אכן המכרז נועד במידה רבה, לאפשר לרשות הציבורית לבחור את ההצעה הטובה לה ביותר. יחד עם זאת, לעקרון התחרות בתנאים של שוויון מעמד בכורה. על כן, בדרך כלל, בהתנגשות בין שתי מסורות אלה, גובר עקרון השוויון שיסודו בעקרונות הכלליים של המשפט המנהלי.”

3 השלבים בהכנת מכרז

3.1 הכנת מסמכי המכרז ותנאי הסף

הכנתו של המכרז וקביעת התנאים להשתתפות, עליהם להיעשות באופן שקדני, בהתאמה והלימה בין הצורך בשירות הנדרש, לבין יכולותיו של נותן השירות המבוקש. וכך קבע ביהמ”ש בהפ 001107/01 *עוז שרותי שמירה אבטחה ניקיון וגינון בע”מ נ’ עמותת חברת קדישא נחש”א תל אביב יפו*, עמ’ 12 (פורסם בבנו):

”תנאי סף מעצם טיבם חותרים תחת הרציונל של המכרז. הם מסוגלים הצעות בשלב מקדמי, עוד בטרם בחנה אותן ועדת המכרזים לגופן. לכאורה, בדרך זאת יכולות להמנע הצעות זולות וטובות. הסינון שאותו מבצעים תנאי הסף נועד על מנת למנוע טרחה מנהלתית ואובדן זמן בבחינת הצעות אשר אין כל תכלית מקצועית, לנוכח אופיו של המכרז, לבחון אותם. הסינון של תנאי הסף הוא סינון מקצועי לרוב. כאשר נקבעים תנאי סף מקצועיים - כל מתחרה שניגש למכרז מצהיר קבל עם ועדה כי הוא עומד מבחינה מקצועית בקריטריונים. ככל שהמשיבה יכולה הייתה לכלול תנאי-סף במכרז פומבי מטעמה, הרי שעליו לעמוד במבחני הסבירות המקובלים של המשפט המינהלי.”

משל לתנאי-סף עניינים וסבירים מלמדת אותנו תקנה 6(ב) לתקנות חובת המכרזים, המהווה רשימה מייצגת ובלתי סגורה - ”ניתן להתנות

את ההשתתפות במכרז בתנאים ענייניים נוספים, לרבות תנאים בדבר ניסיונו של המעונין להשתתף במכרז, כישוריו, היקף פעילותו, עמידה בדרישות תקן ישראלי לא רשמי, חשיבות המקום שבו מתנהלים עסקיו, וקיומן של המלצות אודותיו".

(ההדגשות אינן במקור)

לעיתים, מבקשת רשות ציבורית, בשם השמירה על הקופה הציבורית, להביא לעיוות המכרז בשל הרצון להשיג מחיר נמוך "בכל מחיר". דברים אלה משפיעים על אופן הכנת מסמכי המכרז והדרישות בו, כך שלעיתים קרובות מביא הדבר לעיוותים בתוצאה, או לתוצאה בלתי רצויה. בנוסף, הדבר מביא בהכרח לתקיפתו של המכרז בבתי משפט לעניינים מנהליים, אשר שעריהם פתוחים לכל.

בנוסף, בקרב רשויות מקומיות מסוימות - בשם "היעילות", "החיסכון", או בשל החשש להתעמת עם הכנת מסמכי המכרז - קיימת הנטייה לפנות ולהעתיק מכרזים מרשויות אחרות.

גם אם יש במהלך שכזה להביא לכאורה לחיסכון, יש בהליך של העתקת תנאים ודרישות של גורם אחר - מבלי לערוך בהם תיקונים והתאמות לצורכי המעתיק - להביא לתוצאה מעוותת ולא רצויה.

שלב הכנת מסמכי המכרז הינו רק שלב אחד בהליך, שיש בו כדי להשפיע לא מעט על החלטת ועדת המכרזים, ובכך גם על תוצאות המכרז. הגורם האמון על הכנת המכרז נדרש לעבודת הכנה שקדנית של מסמכי המכרז, וחייב הוא להקפיד הקפדה יתרה בניסוח הדרישות והתנאים במכרז, על שילובם של עקרונות היסוד.

3.1.1 קביעת תנאי המכרז

קביעת תנאי הסף והדרישות מהמשתתפים הפוטנציאליים במכרז, ראוי שיתבצעו בתשומת לב מרובה ובהקפדה יתרה, תוך הלימה בין התנאים הדרושים והמשתתפים המתאימים, וחובה עליהם לתת ביטוי לעקרונות השוויון.

תנאים מגבילים שלא לצורך עלולים לצמצם את מספר המשתתפים במכרז, ובתנאים מסויימים יש בהם כדי חוסר סבירות, שתביא להתערבות שיפוטית.

כך קבע בית המשפט בה"פ (ת"א) 31/98 **מיליאון בע"מ נ' עיריית לוד**, הרציג, כרך א', עמ' 160:

"תנאי הסף המגביל, שלא לצורך, את ההשתתפות במכרז לוקה בחוסר סבירות. מטרת המכרז לקבל הצעות ראויות רבות ככל האפשר, וכך להשיג עבור בעל המכרז את ההצעה הטובה ביותר. תנאי הסף נועדו לסנן סינון ראשוני את ההצעות, ולהרחיק מהמכרז מציעים לא ראויים והצעות לא ראויות".

(ההדגשות אינן במקור)

כך גם קבע בית המשפט בעתמ (י-ם) 1126/07 **מגאמא חברה להנדסה, טכנולוגיות ותוצרים בע"מ נ' משרד הבינוי והשיכון** (פורסם בנבו):

"הלכה היא כי קביעת תנאי המכרז מסורה לשיקול דעתו של בעל המכרז וביהמ"ש לא יתערב ולא ישנה תנאים שנקבעו במכרז אלא במקרים קיצוניים בהם הוכח כי התנאי נגוע בחוסר סמכות או בחוסר סבירות קיצוני. עם זאת, על עורך מכרז ציבורי לקיים תחרות הוגנת בתנאי שוויון. הצורך בקיום התחרות אמנם אינו מונע קביעת תנאי סף שמעצם טיבו יוצר סינון מוקדם של המשתתפים הפוטנציאליים במכרז, בלבד שיהיו עניינים וסבירים ולא יצמצמו את התחרות מעל המידה הראויה".

(ההדגשות אינן במקור)

תנאי הסף נועדו מחד לאפשר לבעל המכרז לקבוע את איכותם ויכולותיהם של המשתתפים בהם הוא מעוניין, ומאידך, לאפשר לכל אותם אלה העומדים בהם, הזדמנות שווה לזכות במכרז, היה והצעתם תעמוד בדרישות. אי עמידה בתנאי סף הינה פגם מהותי אשר עלול להוביל לביטול ההשתתפות, ודברים יפים לעניין זה נאמרו מפי השופטת (כתוארה דאז) בייניש בעעמ 5085/02 **רמט בע"מ נ' ועדת המכרזים של עיריית תל אביב-יפו**, נו(5) 941, 946:

"עמידה בתנאי סף במכרז כמוה כיציאה מקו הזינוק המשותף למתחרים בתחרות. תנאי הסף הם תנאים שעל כל המשתתפים המגישים הצעה במכרז לעמוד בהם באופן שוויוני. תנאי חיוני להשתתפות במכרז הוא בדרך-כלל מעצם טיבו תנאי מהותי, שכן בהיעדרו אין המשתתף המציע יכול לעבור את סף המכרז, בייחוד כאשר מדובר בתנאי שאי-קיומו פוגע בעקרון השוויון. אי-עמידה בתנאי הסף היא פגם מהותי בהצעה".

(ההדגשות אינן במקור)

עוד נקבע, לעניין תנאי הסף, כי אי עמידה בתנאי סף מהווים עילה לפסילת הצעה, בשא (י-ם) 1628/06 **ארי יוסי אבטחה ושירותים בע"מ נ' מדינת ישראל משרד הרווחה** (פורסם בנבו):

"אי-עמידה בתנאי סף מהווה פגם מהותי בהצעה, היורד לשורש הליך המכרז, והוא מחייב את פסילת ההצעה לאור הפגיעה בעקרון השוויון בין המתחרים".

כך למשל, אי צירוף ערבות הוא פגם מהותי שאינו בר-השלמה, ועל כן המשתתף הפוטנציאלי אשר לא צירף שטר ערבות להצעתו, לא יוכל לזכות במכרז.

לעניין פגם בערבות, קבע השופט ברנזון בעניין רמדו בע"מ, בג"צ 110/72 פיתוח רמדו בע"מ חברה לעבודות עפר חיצוב נ' עיריית חיפה, כו(2) 419 כדלקמן:

"לגבי ההצעה המשותפת של החברות "כלל" ו"רמיר" נקבע שהיא לוקה בפגמים פורמליים ומהותיים גם יחד... במקום "ערבות בנקאית או מזומנים על סך 250,000 ל"י, כנדרש בתנאי המכרז, ביקשו המציעות שהעיריה תעכב תחת ידה סכום זה מהסכומים שהיא חייבת להן עבור עבודות אחרות שהן מבצעות בשבילה".

דווקא בנושאים הנוגעים ל"רכש ירוק", אשר עלותם גבוהה יותר אך נחיצותם לסביבה חשובה, קיימת התנגשות עם עקרון דיני המכרזים. ועדת המכרזים תהא עומדת במצב בו תרצה, מחד, לבחור בהצעה אשר תביא תועלת לסביבה אך בהכרח תהיה יקרה יותר, ומאידך, לבחור את ההצעה הזולה ביותר אשר לא תכביד יתר על המידה על קופת הרשות.

על כן, ראוי למצוא את נקודת האיזון עוד בשלב הכתבת תנאי המכרז. הכתבת תנאי סף "ירוקים" ידירו רגליהם של מציעים פוטנציאליים רבים, ועל הרשות המקומית, בסיוע הרשות המחוקקת והרשות השופטת, למצוא את אותם איזונים שבין החובה המוסרית לשמור על איכות הסביבה, לבין החובה החוקתית להגן על עקרון השוויון.

3.1.2 הכנת מסמכי המכרז

תקנה 10 מכתיבה את הדרישות מראש הרשות המקומית לגבי המסמכים שכל מכרז צריך לכלול על-פי הרשימה כדלקמן:

"(1) תנאי המכרז, לרבות תנאים מוקדמים להשתתפות במכרז;

(2) נוסח "מסמך הצעת המשתתף במכרז";

זוהי למעשה הצהרה של המציע, כי קרא את מסמכי המכרז והוא מסכים להם. זהו כלי בידי הרשות, להראות כי המציע הסכים לאמור במכרז. זוהי גם דרך, גם אם לא מיטבית, להדיפת טענות עתידיות, שעניינן חוסר סבירות או פגמים במכרז.

(3) נוסח של החוזה המוצע;

באמצעות נוסח החוזה, יכול המציע לדעת מהם תנאי ההתקשרות בהם יחוייב, במידה ויזכה. בבג"צ 110/72 רמדן נ' עיריית חיפה, פ"ד כו(2), 419, נקבע כי אי צירוף נוסח חוזה למסמכי המכרז, הינו פגם המביא לפסילתו של מכרז.

(4) לוח זמנים ותנאי תשלום;

(5) התוכנית והמפרטים הנוגעים לביצוע החוזה;

נועדו להקל על המציע לחשב את סכום הצעתו, דבר אשר מונע חיכוכים לאחר הגשת ההצעות.

(6) כתיבי כמויות, טפסי הצעת מחירים;

כתיבי הכמויות הם, למעשה, פירוט רכיבי העבודה. על המציע למלא את הצעתו לצד כל סעיף בכתב הכמויות.

(7) רשימת החומרים וכמויותיהם, ציוד העזר והמכונות שהעיריה תספק לצורך ביצוע העבודה, נושא החוזה ותנאי מסירתם;

(8) נוסחי הערבויות הבנקאיות הנדרשות, גובה הערבות ומשך הערבות;

(9) מעטפה הנושאת את מספר המכרז לשם הגשת מסמכי מכרז (להלן – מעטפת המכרז);

(10) כל מידע או מסמך אחרים שראש העיריה ימצא לנכון למסור או לדרוש, לרבות בדבר כושרו, נסיונו ויכולתו של המציע."

3.1.3 הכנה והגשת אומדן

תקנה 11(א) מחייבת את יו"ר ועדת המסמכים או מי מטעמו, להפקיד בתיבת המכרזים, טרם פקיעת מועד ההגשה, את אומדן המכרז.

אומדן המכרז הוא הערכת מכלול העלויות אשר עורך המכרז או היועץ המקצועי מטעמו מעריך כי יידרשו למימוש העבודה נשואת המכרז.

האומדן הוא הכלי שבאמצעותו יכולה ועדת המכרזים לבחון את טיב ההצעה, במישור הכספי, ביחס לדרישות המכרז ומפרטי העבודה, שכן הדין מנחה לבחור בהצעה הזולה. בכפוף לחריגים ובאמצעות האומדן, יכולה הוועדה לבחון את טיב ההצעה ביחס לאומדן.

לעניין זה ראה דברי ביהמ"ש בבג"ץ 368/76 אליהו גוזלן נ' המועצה המקומית בית-שמש פ"מ לא(1) 505:

"אמת-המידה שנראתה לבית-המשפט ב-בג"צ 187/71, [1], היתה גם כן עניין סבירותו של המחיר: היינו, ניתן ללמוד מן היחס שבין האומדן המוקדם לבין המחיר שהוצע, אם ההצעה עולה במידה כזאת על האומדן המוקדם, עד כי יש לראותה בלתי-סבירה, משמע, לא עצם החריגה מן האומדן היא שיכולה להדריך את הרשות לענין זה, אלא רק חריגה שהיא בלתי-סבירה.

לענין זה שבפנינו הופנינו גם ל-בג"צ 134/72 "רמיר" נ' עיריית פתח-תקוה, [4], שבו נאמר:

“אך לאיזו מטרה חייבת הוועדה להתחשב באומדן? מהקשר הדברים האמורים בתקנה 26 הנ”ל יוצא, שהדבר נדרש כדי לבדוק הגינות המחירים המוצעים, ראה בג”צ 334/70, [6]. לא מכבר חזר על כך השופט ברנזון בבג”צ 187/71, [1], בו מחירי ההצעה היו כה מופרזים, לעומת האומדן, שהיה מקום לפקפק בהגינות המחירים המוצעים.”

(ההדגשות אינן במקור)

היה ומדובר במכרז להעברת מקרקעין, תקנה 11(ב) מורה על הפקדת שומת מקרקעין בתיבת המכרזים.

3.2 שלב הפרסום ובחינת ההצעות

3.2.1 פרסום המכרז בעיתונות

הפרסום הינו אחד הסממנים הבולטים ביותר של המכרז הפומבי, והרשות המקומית חייבת לתת פומביות למכרז על-ידי פרסומו של המכרז בעיתונים. תקנה 9(ב) והסעיפים המקבילים בתוספת הרביעית והשנייה:

“(ב) הודעה על מכרז פומבי תיעשה על ידי פרסומה בשני עתונים יומיים לפחות הנדפסים בישראל, שלפחות אחד מהם הוא בשפה העברית.”

הידיעה על כל מכרז פומבי תפורסם בשני עיתונים יומיים, כאשר לפחות עיתון אחד, לכל הפחות, יהיה בשפה העברית. התקנה קובעת את המידע המינימלי הנדרש ממפרסם המודעה לכלול **במודעה, על-מנת לעמוד בדרישות המידע החיוני הדרוש** למשתתפים פוטנציאליים. בפרסום המכרז, מחויבת הרשות המקומית, מכוח הדין, לפרסם את הפרטים, **סעיף 9 (א) לתקנות המכרזים:**

“ (1) תיאור נושא החוזה המוצע;

מהות השירות והעבודה שהעירייה מבקשת לקבל. הפרסום נועד לצמצם אי ודאות, כדי שרק מי שזהו תחום עיסוקו המיידי, יוכל להמשיך ולהתעניין במכרז. מי שעיסוקו אינו מהעיסוק המצוין במודעה, כלל לא יטרח להתעניין.

(2) המקום והמועד האחרון להגשת מסמכי המכרז;

מתן האפשרות למשתתף הפוטנציאלי להעריך מראש את “הדחיפות” או את לוח הזמנים הדרוש לו לבוא ולעיין במסמכי המכרז, על-מנת לדעת האם ברצונו להשתתף.

(3) המקום לקבלת פרטים נוספים וטופסי מסמכי המכרז.”

המקום בו יוכלו המתעניינים לראות את מסמכי המכרז ולעיין בהם, שכן

העיון פטור מתשלום. כך גם ניתן לגזור מן האמור בתקנה 10(ד), בדבר זכות עיון שווה לכל אדם במסמכי המכרז.

בנוסף לחובת פרסום הפרטים לעיל, ראוי שהרשות המקומית תביא לידיעת המשתתפים הפוטנציאליים את מרב המידע האפשרי, במסגרת הפרסום. גם בפרסום המכרז, נדרש מתן תשומת לב, כמו גם דגש מיוחד להבאת מירב המידע הדרוש אל המשתתפים הפוטנציאליים, בתום לב וללא משוא פנים. וכל זאת, תוך שמירה על עקרון השוויון.

לעניין פרסום אמות המידה, קבע בית המשפט עתמ (חי') 3380/06 נבון, ויספלד ושות', רואי חשבון נ' מדינת ישראל משרד הבריאות, (פורסם בנבו), כדלקמן:

“ע”מ להבטיח כי הליכי המכרז יתנהלו ביושר, בהגינות ובשוויון, וכדי לצמצם את החשש לפגיעה בהם, נדרשת הרשות לקבוע מראש את אמות המידה להכרעה במכרז. קביעת אמות מידה כאלו ופרסומן מראש, מיועדים גם להביא לידיעת המשתתפים את המידע בדבר סדרי העדיפות של הרשות בבחירת הזוכה, ובכך לייעל את הצעותיהם, לחסוך בהן ולהתאים את הצעתם לדרישות הרשות. לעתים יש לקבוע מראש גם את המשקל שיינתן לכל אמת מידה, מהחשש שמא שקלול אמות המידה בדיעבד יאפשר להביא לזכיית מציע שהוועדה חפצה ביקרו שלא כדין. קביעת אמות מידה להערכת הצעות המשתתפים במכרז ולבחירת הזוכה צריכה להתבסס על שיקולים ענייניים, סבירים ומידתיים. ניסוח אמות המידה צריך להיות בהיר ומפורט דיו ע”מ שוועדת המכרזים תוכל להנחות עצמה לפיהן, וע”מ לאפשר למציעים הפוטנציאליים לקבל את מלוא המידע ולתכנן צעדיהם בהתאם.”

וגם שם לעניין זה:

“לעניין פרסום אמות המידה, המטרה היא ליידע את המציעים ולאפשר להם להגיש הצעות התואמות את דרישות המזמין. הדבר מאפשר גם לשמור על טוהר ההליכים, וביקורת על שיקולי המציע בבחירת הזוכה. בד”כ נדרש גם פרסום משקל אמות המידה, שכן יש להן רלוונטיות להערכתו של כל משתתף את כדאיות השתתפותו במכרז. בענייננו פורסמו אמות המידה לבחירת המציע בתנאי המכרז ופורסמו משקלות אמות המידה. ביה”ח נמנע מלקבוע את מבחני העזר, ונמנע מלפרסמם מראש, ובכך הפר את חובותיו, ולכן יש בקביעת מבחני העזר ובפרסומם בדיעבד, משום פגם בניהול המכרז.”

(ההדגשות אינן במקור)

3.2.2 מפגש לצורכי הבהרות וסיור קבלנים

קיומו של **מפגש ספקים** לצורכי הבהרות וסיור הקבלנים, טרם הגשת ההצעות במכרז, **אינו חובה שבדין**, ורשות מקומית רשאית לבחור בכל מכרז ומכרז, אם לקיים מפגש ספקים אם לאו, והאם להכריז עליו כמפגש חובה אם לאו.

חשיבותו של מפגש הבהרות הוא בחידוד נקודות אשר לא היו ברורות לספקים או הקבלנים שמבקשים לקחת חלק בהליך המכרז, אך אינם בטוחים בכך בשל חוסר ודאות כלשהו בלשון המכרז.

מטרתו של מפגש הקבלנים היא ברוח עקרון השוויון, יישור קו בין כלל המשתתפים, וזאת על-מנת שלא ייווצרו פערי מידע העלולים להשפיע על תקינותו של המכרז. בית המשפט ביאר והסביר את מטרת מפגש הבהרות בעת"מ (חי) 4226/07 **החברה הצפונית לפינוי אשפה פרץ חיים בע"מ נ' עיריית נהריה** (פורסם בנבו), עמ' 12:

"לעתים קרובות כאשר מפרסמת רשות מכרז, במיוחד כשמדובר במכרז מורכב, נוהגת הרשות לערוך מפגש עם המציעים וליתן הבהרות, בין בכתב ובין בעל-פה. מטרת הליכים אלו הינן רבות. ראשית, תיקון טעויות ופגמים במסמכי המכרז. תיקון כזה יאפשר לקיים את המכרז בלי צורך בפרסום מכרז חדש, אם הטעויות יתגלו לאחר שההליך יסתיים. הליך הבהרות מאפשר למציעים רבים יותר להשתתף, ומאפשר להם לשפר את הצעותיהם ולהתאימן לנדרש. יש בו כדי להסיר עמימות, אמתית או מדומה. דומה גם כי קיומו של הליך הבהרות יכול לשמש כמחסום המונע מהמשתתפים בו להעלות טענות בנוגע לפגמים ואי-בהירויות בשלב מאוחר יותר ולאחר פרסום הזוכה."

יחד עם זאת, **היה ומבקשת הרשות המקומית לחייב את המשתתפים במכרז להתייצב למפגש הספקים ולראות בו תנאי להשתתפות במכרז, עליה לציין זאת במפורש, גם בעת הפרסום בעיתון וגם בחוברת המכרז.**

השופט זפט, בעת"מ (ת"א) 1324/01 **א. ביטחון אזרחי בע"מ נ' רשות שדות התעופה (פורסם בנבו)**, קבע לעניין ציון מקום המפגש, כי ציון חובת ההשתתפות במפגש הספקים על גבי מודעת פרסום המכרז, אינה כוללת את החובה לציין את מיקומו של המפגש:

"לפיכך, אינו רואה באי ציון מקום ומועד מפגש המציעים, פגם בהליכי המכרז. ממילא נסיון המבקשת לייחס לרשות מחדל שכביכול גרם להתרשלות העותרת, אינו מקובל עלי."

לדעת המחבר, במקרה בו החליטה הרשות לקבוע כי מפגש הספקים הינו תנאי להגשת הצעות למכרז, **עליה לערוך רישום של הנוכחים במפגש הכולל את שם המציע (אדם**

או תאגיד), כמו גם את שם ופרטי הנציג אשר הופיע למפגש. זאת על-מנת לדעת מי הם "המשתתפים" בכוח במכרז, וכמו כן כדי לדעת למי להפיץ מסמכי הבהרה.

מרגע שנקבעה ההשתתפות כתנאי במכרז, אין הרשות יכולה "להתנער" מכך, ובעת הליך בדיקת ההצעות עליה לבחון עמידה בתנאי זה, כתנאי לעמידה בתנאי המכרז וכמוהו הדרישה להציג קבלה על שם המציע במכרז, כתנאי להשתתפות.

מומלץ לא לקבוע את רכישת מסמכי המכרז כתנאי להשתתפות במפגש הספקים ובסיוור הקבלנים, משום שהדרישה עלולה להרתיע ולצמצם את מספר המשתתפים מחד, ומאידך - לדעת המחבר - לא ברור אם דרישה זו עולה בקנה אחד עם הוראות תקנה 10 לתקנות.

3.2.3 הפצת מסמכי הבהרות

בתום מפגש ההבהרות או בתשובה לשאלות המופנות לעורך המכרז, במקרים בהם קיימת אי-בהירות באשר לנוסח או אף במקרה בו הרשות המקומית רואה לנכון, עורך המכרז את מרכז את התשובות, ההבהרות או השינויים שערך במסמכי המכרז או בדרישות המכרז, ומפיצם על גבי מסמך המופנה לכל המשתתפים בכוח במכרז (להלן: "מסמך הבהרות").

מסמך ההבהרות יהווה חלק בלתי נפרד ממסמכי המכרז ויצורף למסמכי המכרז.

את מסמכי ההבהרות החתומים, על המציעים לצרף להצעתם בעת הפקדתה בתיבת המכרזים. לעניין שינוי נוסח המכרז, **התקנות** אינן מרחיבות, אולם הנחיות בדבר שינוי הנוסח ניתן למצוא בהוראות התכ"מ (הוראה 2.03.03.04.01-) (מתוך אתר החשב הכללי - www.ag.mof.gov.il):

"מותר לערוך שינוי בתנאי המכרז כל עוד לא נפתחה תיבת המכרזים. החלטה על השינוי חובה שתקבל על-ידי וועדת המכרזים ונימוקי ההחלטה יתועדו בפרוטוקול הוועדה. חובה לפרסם את דבר השינוי בתנאי המכרז בהתאם לכללים הבאים:

א. אם השינוי האמור מתייחס לפרט הכלול בתוכן המודעה בעיתון ובאינטרנט, יש לפרסם השינוי באותם עיתונים בהם פורסמה המודעה לראשונה ובאינטרנט.

ב. אם השינוי מתייחס לתנאי מתנאי המכרז המופיעים במסמכי המכרז בלבד, יש להודיע זאת בכתב לכל הגורמים שקיבלו או רכשו את מסמכי המכרז. אם ההחלטה נתקבלה לאור הערות בכנס הספקים חובה להודיע בכתב על השינוי לכל משתתפי הכנס וכן לכל אותם גורמים שקיבלו או רכשו את מסמכי המכרז - גם אם לא השתתפו בכנס.

אם לאור הנסיבות נוצר צורך לקיים כנס ספקים חוזר, יש להודיע על כך לכל מי שקיבל או רכש את מסמכי המכרז - כולל אלו שהשתתפו בכנס הקודם."

ייתכן ויהיה בשינוי כדי להשפיע על החלטתם של משתתפים אשר נמנעו מרכישת מסמכי המכרז, בשל אי אילו הוראות ו/או תנאים, בגינן סברו כי אינם יכולים לעמוד בתנאי המכרז. על כן, במקרים בהם השינוי הוא מהותי, ייתכן וראוי לפרסם את השינוי בעיתונות, בדרך בה פורסם המכרז. וכך נאמר בעת"מ (ב"ש) 230/03 **ניסן סעדיאן נ' עיריית קרית-מלאכי (פורסם בנבו), עמ' 3:**

"מקובלת עלי טענת המשיבה כי נפל פגם מהותי במכרז בכך שנציג העיריה בישיבת ההבהרות הודיע כי תיערך הערכה שמאית נוספת של המשאיות בעת שייחתם ההסכם, ולו היתה מוגשת בקשה על ידי מציע פוטנציאלי שנמנע מלהגיש הצעה למכרז בגלל אי ידיעתו על אותה הבהרה היה מקום לשקול היענות לבקשתו."

באשר לתיקון נוסח המכרז, הרי ששאלת העיתוי הינה שאלה מכריעה. ככל ששינוי נוסח המסמכים ייעשה במועד הסמוך להגשת ההצעות ואף אחריו, כך גדל הסיכוי להתאמת נוסח המכרז למידותיו של משתתף או מציע מסויים. נראה כי שינוי נוסח שנעשה לאחר הגשת ההצעות, יהיה שינוי פסול. (עת"מ (חי) 4226/07 **החברה הצפונית לפינוי אשפה פרץ חיים בע"מ נ' עיריית נהריה (פורסם בנבו), עמ' 12.**)

בנוסף לכך, על מציע המסתייג משינוי אשר מופיע במסמך ההבהרות, להודיע על כך באופן מיידי ולא לכבוש את הסתייגותיו עד סיום המכרז. כך קבע השופט גורן בעת"מ 1587/02 **קבוצת השומרים שמירה וביטחון בע"מ נ' רשות שדות התעופה בישראל (פורסם בנבו, פסקה 16 לפסק הדין):**

"אשר להבהרה, לטענת שלג לבן וצוות בטחון מנועה כיום העותרת מלהעלות הסתייגויות בקשר להבהרה זו, וזאת משום שהעותרת לא מחתה נגד הבהרה בזמן אמת, אלא כבשה טענותיה בעניין זה עד שהתברר לה שהפסידה במכרז."

3.2.4 הגשת ההצעות

(1 המועד האחרון להגשת מסמכי המכרז, תקנה 12 לתקנות בעת פרסום המכרז, חובה על עורך המרכז לקבוע את המועד האחרון (יום ושעה מדויקת) בו ניתן להגיש את ההצעות במכרז. תקנה 12 לתקנות קובעת את טווח הזמנים שניתן לקבוע כמועד האחרון להגשת ההצעות, לפיה

"המועד יהיה לא מוקדם משבעה ימים ולא מאוחר מ-90 ימים מיום פרסום ההזעה (כך במקור - והכוונה ההודעה)."

הוראה זו, בעניין מניין הימים המותר להגשת ההצעות, באה למנוע שני מצבים: האחד - **לא פחות משבעה ימים**, כדי שעורך המכרז ימנע ממשותף מלהגיש הצעה בשל קוצר זמן, ובדרך זו להעניק יתרון לספק מסוים, שנותן בעת פרסום המכרז את שירותיו ובדרך זו להנציח את עבודתו - פעולה הסותרת את עקרון השוויון.

השני - **לא מאוחר מ-90 ימים**, עלול לגרום למתעניינים לאבד עניין במכרז, בשל התארכות המועדים והצורך לשמור על קשר וערנות, ובעקבות זאת עלול להביא למיעוט משתתפים.

לעניין הגשת ההצעות במועד קיימת חשיבות רבה, ועיקרה - שמירה על עקרון השוויון, ודיו רבה נשפכה בפסקי דין שעסקו בעניין, תהא סיבת האיחור אשר תהא.

ראה דברי בית המשפט בעניין זה בעת"מ (חי") 302/02 **דראושה סובחי בע"מ נ' דראושה פאוזי בע"מ** (פורסם בנבו) נקבע:

"הטענה של המשיבים היא, שהמשיבה 1 פעלה בתום-לב, והגשת ספר המכרז שעתיים מאוחר יותר לא היה בה כדי לפגוע בעקרון השוויון וביתר המציעים, מה גם שהמשיבה 1 פעלה בתום-לב.

אינני מפקפק בתום-לבה של המשיבה 1, אך השיקולים של בית-המשפט אינם נבנים רק על השאלה אם במקרה הנדון נעשה שימוש לרעה בהליכי המכרז. אלא מה שעליי לבדוק הוא אם טמון בהגשת חלק זה של ההצעה באיחור, סיכון פוטנציאלי להשגת יתרון של המציע, המאחר כאמור, על פני יתר המציעים.

לדעתי, קיימת סכנה מוחשית כזו, שכן מציע היודע לאחר פתיחת תיבת ההצעות שהצעתו אינה הזולה ביותר, יכול להתאים את איכות הציוד במצב הדברים שנוצר באופן שהוא "יאזן" את המחיר הגבוה יחסית של הצעתו עם הצעת ציוד באיכות משובחת במיוחד, ובכך להגדיל את סיכווי הזכייה שלו, שהרי כאמור איכות הציוד היא שיקול חשוב כאמור בסעיף 10(ג).

לכך יש להוסיף שהמזמין עצמו הדגיש בתנאי המכרז שכל המסמכים הנדרשים חייבים להיות מוגשים עם ההצעה."

(ההדגשות אינן במקור)

2) הגשת מסמכי המכרז תקנה 13 לתקנות

בהתאם לתקנה 13 (א) לתקנות, עורך המכרז - בנוסף למסמכי המכרז המנויים בתקנה 10 (א) לתקנות - רשאי לדרוש מהמציע לצרף בנוסף את המסמכים, האסמכתאות, התעודות והאישורים, שבהם חפץ עורך המכרז על מנת לעמוד על טיבו, ניסיונו ויכולותיו של המציע.

”א) המעונין להשתתף במכרז יגיש לעיריה את מסמכי המכרז כמפורט בתקנה 10(א), וכן כל מסמך שידרוש ראש העיריה, כגון אישור פקיד השומה או רואה חשבון בגין ניהול ספרים כחוק, אישור רישום בפנקס הקבלנים וכו’; נדרשו מסמכים אלה – יהפכו חלק בלתי נפרד ממסמכי המכרז.”

כמו כן, נדרש המציע בהתאם להוראות תקנה 13 (א) לתקנות, להגיש את מסמכי המכרז בשני עותקים כשהם חתומים על ידו.

”ב) מסמכי המכרז ייחתמו על ידי המציע ויוגשו על גבי הטפסים שהומצאו בתוך מעטפת המכרז, כשהיא סגורה היטב, בדרך ובמועד שנקבעו בתנאי המכרז; המסמכים המפורטים בפסקאות (2) ו-(6) לתקנה 10(א) יוגשו בשני עותקים.”

חובה לחתום על מסמך הצעת המשתתף ועל כתבי הכמויות והצעת המחירים, אם כי נהוג לדרוש חתימה על כלל מסמכי המכרז.

3 קבלת המסמכים ברשות המקומית, תקנה 14 לתקנות

במועד האחרון להגשת ההצעות במכרז, על המציע לסור אל משרדי הרשות המקומית, למקום שצוין במכרז (בדרך-כלל נהוג לקבוע את משרד המנכ”ל או מזכיר הרשות המקומית, כמקום המיועד), בו מצוייה תיבת המכרזים, אליו נדרש המציע להגיע על-מנת למסור את מעטפת מסמכי המכרז והצעתו.

את מסמכי המכרז, נדרש המציע למסור לידי עובד הרשות המקומית אשר הוסמך על-ידי ראש הרשות המקומית לעניין, וזה יקבלה, יאשר קבלתה, ירשום את מועד מסירתה ויפקידה בתיבת המכרזים, שתהיה נעולה בשני מנעולים. המפתחות יוחזקו בידי שני עובדי עירייה אשר מונו לכך על-ידי ראש הרשות המקומית.

בתום המועד האחרון להגשת ההצעות למכרז, היום והשעה, לא ניתן עוד להגיש הצעה למכרז, והלכה פסוקה היא שאי הגשת מסמכי המכרז במועד, הינה פגם מהותי היורד לשורש העניין ואין לקבלם בתום המועד כאמור אף אם האיחור נבע מסיבות שאינן תלויות במציע (כוח עליון) או בתום לב, וזאת בשל פגיעה בעקרון השוויון. מעטפת מכרז שנתקבלה אחרי תום המועד להגשת מסמכי המכרז, לא תוכנס לתיבת המכרזים ותוחזר לשולח, מבלי לפתוח אותה ומבלי לגלות את תוכנה זולת לצורך בירור שמו ומענו של השולח.

3.2.5 בחינת ההצעות

לאחר פרסום המכרז והגשת ההצעות במכרז, מתחיל השלב בו אמורה הרשות המקומית לבחון את ההצעות ולבחור מביניהן את ההצעה הטובה ביותר.

1. **בדיקת ההצעות ובחינתן** אמורה להיעשות בזהירות, בהליך של בדיקת הממצאים וללא פרשנות באשר לתוכן, שכן שיקול הדעת וזכות החלטה ניתנים לוועדת המכרזים באופן מוחלט.
2. **הבאת הממצאים** בפני ועדת המכרזים נועדה לאפשר לוועדת המכרזים לקבל החלטה נכונה. הצוות האמון על הבדיקה - בדרך-כלל ועדת משנה בשילוב היועץ המקצועי - צריך להציג את הממצאים בפני הוועדה, בלא כאמור כל הבעת עמדה (כפי שקורה לא אחת). זאת כיוון שעלול להיווצר מצב בו נכבל שיקול דעת הוועדה, שזו, אם ומבלי שים לב, מאמצת את דעת היועץ.
3. **אופן בדיקת ההצעות** - ועדת המכרזים חייבת להתייעץ, להתחבט, לדון, לשקול, לשאול, לברר ולבדוק, בין בעצמה ובין על-ידי מי שמינתה לכך מטעמה. הפניית מהלך הבדיקה לוועדת משנה ו/או ליועץ, ראוי שתיעשה תוך דרישה מצוות הבדיקה להימנע מהבעת דעה שעלולה לכבול ו/או לכוון את דעתה של ועדת המכרזים. כך אף ציין ביה"מש בבג"ץ 441/83 **ניסן סעדיאן נ' ראש עיריית אשדוד** פד (4) 368, 375:

"... הפורום הטבעי, ששומה עליו להכריע בעניין זה, הוא ועדת המכרזים, והכרעה צריכה להתקבל, כאשר מונחים לפניה כל הנתונים העובדתיים הרלוואנטיים. בהעדר נתונים עובדתיים רלוואנטיים, על ועדת המכרזים לחתור לקבלתם בין על-ידי מינוי ועדת משנה שתאסוף אותם ובין על-ידי הכנת טבלאות השוואה בידי מומחים."

3.3 האומדן

על יושב-ראש הוועדה או מי מטעמו, להפקיד את האומדן בתיבת המכרזים או לדאוג להורות כי יופקד האומדן למכרז, לפני תום המועד להגשת ההצעות במכרז. חובת קיומו של האומדן והפקדתו בתיבת המכרזים, נקבעה **בתקנה 11 לתקנות**, לפיה:

"(א) לפני תום המועד להגשת ההצעות יפקיד יושב-ראש הוועדה או מי שהוא הסמיק, בתיבת המכרזים האמורה בתקנה 14(א), אומדן מפורט של ההוצאות או ההכנסות הכרוכות בחוזה המוצע."

אי צירופו של אומדן למכרז או הפקדה מאוחרת של אומדן לתיבת המכרזים, מהווה עילה לפסילתו של המכרז, כך קבע בית המשפט בה"פ 1356/96 **מליסרון בע"מ נ' חברי ועדת המכרזים בעיריית הרצליה** (לא פורסם).

ככל שמדובר בחוזה להעברת מקרקעין, יש להפקיד בתיבת המכרזים שומת שמאי מקרקעין.

”(ב) היה נושא המכרז חוזה להעברת מקרקעין, יפקיד יושב-ראש הוועדה או מי שהוא הסמיך, בתיבת המכרזים שומת מקרקעין שנערכה על ידי שמאי מקרקעין.”

”(ג) האומדן או שומת המקרקעין (להלן – האומדן) יופקדו בתיבת המכרזים לפני תום המועד להגשת מסמכי המכרז.”

על האומדן להיות מופקד בתיבה, לא יאוחר מהמועד האחרון להגשת ההצעות למכרז. זאת, על-מנת שלא יעלה חשש לשינויו של האומדן לאחר פתיחת תיבת המכרזים, והתאמתו למידותיה של הצעה מסוימת. ולעניין הפקדת האומדן ומועד הפקדתו ראה עע”מ 6464/03 **לשכת שמאי המקרקעין בישראל נ’ משרד המשפטים פ”ד נח(3) 293**, 306).

”התקנה מחייבת הפקדת אומדן בתיבת המכרזים לפני תום המועד להגשת מסמכי המכרז. האומדן הוא הערכה כלכלית מטעם הרשות המינהלית באשר לשווי הכספי של ההתקשרות הצפויה בעקבות המכרז, שתכליתה העיקרית להוות קנה מידה לסבירות ההצעות שהוגשו במכרז. האומדן מהוה אמצעי לחיזוק האמון בהחלטה המינהלית ובתבונתה, לגידור שיקול דעתה של ועדת המכרזים ולצמצום בעיית הנציגי.”

האומדן הינו **הערכת שווי העלויות** לביצוע עבודה ו/או ההכנסות אשר תתקבלנה ממכירת נכס שבידי הרשות. כמו כן, הוא **נקבע על בסיס המפרטים הטכניים וכתבי הכמויות**, ואין לצפות מחברי ועדת המכרזים להכינו בעצמם. וכך קבע בית המשפט בבג”ץ 2400/91 **בוני בנין ופיתוח בפתח תקווה בע”מ נ’ עיריית נתניה פ”ד מח(5) 69, 72:**

”עריכתו של אומדן הוצאות והפקדתו בתיבת המכרזים הן חובות, המוטלות על ועדת מכרזים מכוח תקנה 10 לתקנות העיריות (מכרזים). עריכתו של אומדן הוצאות, כאשר מדובר בפרויקט בנייה מורכב, היא עניין הדורש מקצועיות וניסיון רב, ואין לצפות מחברי ועדת המכרזים שיהיו מסוגלים לכך בעצמם; ההיגיון והיעילות מחייבים פנייה לאיש מקצוע חיצוני.”

הכנת האומדן דורשת הבנה ומיומנות בתחום המכרזים בכלל ובתחום אותו המכרז, וזה מחייב לעיתים לפנות לגורם מקצועי. בדרך-כלל יהיה זה היועץ למכרז, ולדעת המחבר, ראוי יהיה שיו”ר ועדת המכרזים ידרוש מעורך האומדן, שיכין ויצרף לאומדן הסבר מפורט על האופן שבו הוכן האומדן ואת הגורמים המשפיעים שהכתיבו את עריכת האומדן.

לא פעם, קיימים פערים משמעותיים בין האומדן לבין ההצעות, בעיקר בשל העובדה שעורך האומדן לא הביא את מצב השוק בחשבון (לדוגמה - בכל חופש גדול בו נערכות

הרשויות המקומיות לשנת הלימודים הבאה, השוק מוצף במכרזים ואז המציעים עלולים לנצל את המצב ולדרוש מחירים גבוהים יותר).

3.3.1 מטרות האומדן

האומדן, כשמו כן הוא, הינו הערכה אותה מכין הגורם שהופקד לכך, ואינו בבחינת חזות הכל. האומדן נועד לאפשר לוועדת המכרזים, בבואה לבחון את הצעות המחיר שהתקבלו - בהתאם לנקודת ההתייחסות ולמטרתו העיקרית של האומדן, להוות נקודת התייחסות שביחס אליה נבחנות ההצעות.

בה"פ 137/94 **ד.ש.א מרכז עסקים (1983) בע"מ נ' מועצה מקומית עתלית ואח' (לא פורסם)**, נקבע כי שלוש מטרות לו, לאומדן:

1. הכנת האומדן וההתעמקות בפרטיו, נועדה להבטיח כי הוועדה תוכל לוודא כי המציע שהצעתו מונחת על שולחנה, יוכל לעמוד בהתחייבויותיו ולא יוכל לסובב את ועדת המכרזים בכחש. הצעה הנמוכה באופן משמעותי מן האומדן, תשקף, ככל הנראה, מצב לפיו לא יוכל המציע לעמוד בהצעתו.

2. האומדן אמור למנוע ממציעים בעלי גב כלכלי איתן, אשר מעוניינים להשתלט על השוק, להגיש הצעות הפסד, בבחינת "שלח לחמך", וכך לזכות במכרז.

3. הידיעה על קיומו של מכרז (מבלי לדעת מה תוכנו, כמובן), מביאה משתתפים להגיש הצעות ריאליות, תוך שמירה על רצינות ותום-לב. בדרך זו, יכולה הרשות לצפות את הליך המכרז ולשער מה תהיינה ההצעות.

האומדן, אם כן, הוא אמצעי ולא מטרה, כלי שבאמצעותו בוחנת ועדת המכרזים את ההצעות. על כן, חשוב כי בפני ועדת המכרזים יעמוד הסבר מפורט על אופן הכנת האומדן ורכיביו.

3.3.2 חשיבות האומדן מבחינת כוח-אדם

התייחסות לשכר כוח האדם המופעל לצורך ביצוע מכרז, הוא חלק חשוב בתקינותו של המכרז. בפסק דין מן פרח השקד להלן, מנחה בית המשפט לייחס משנה חשיבות לזכויות העובדים בכל מכרז לעבודה המצריכה כוח-אדם. ראה, עת"מ 1464/07 **פרח השקד בע"מ נ' עיריית בת-ים ואח' (פורסם בנבו)**:

"...סבורה אני כי קבלת הצעה שאינה מאפשרת שמירה על זכויותיהם המינימאליות של העובדים מהווה חריגה ממתחם הסבירות, שכן אין להשלים עם מצב בו רשות ציבורית תיתן יד להתנהלות שלא כדין. אשר על כן, על בית המשפט לבחון האם בדקה המשיבה 1 את ההצעות שהוגשו לה תוך בחינת היחס בין המחירים המוצעים ליכולתה של הזוכה לשמור על זכויות העובדים. לצורך כך, אין הכרח לבחון את

תחשיבי הצדדים לפרטי פרטים, שכן בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו, אולם יש לבחון בקפידה את אופן התנהלותה של המשיבה 1 בהליך בדיקת הנתונים ששימשו בסיס להצעה הזוכה. ודוק, בנסיבות העניין נדרשת הקפדה יתרה על זכויות העובדים. עסקינן במכרז למתן שירותי ניקיון, שהרכיב העיקרי בו הוא שכרם של העובדים. ניסיון החיים מלמד, כי ממילא משתכרים עובדים אלה שכר מינימום, ואין מקום לכרסום נוסף בזכויותיהם; וכי בהצעה גירעונית, סביר יותר להניח שהעובדים הם שישאו ב"עלות" הגירעון ולא מעסיקתם, אשר חזקה עליה כי אינה מתכוונת לספק שירותים ללא רווח בצידם, ובידה הכוח להטיל על שכמם של עובדיה את תוצאותיו הגירעוניות של המכרז.

3.3.3 חריגה מהאומדן

הרשות המקומית רשאית לקבוע רף מינימום ורף מקסימום לחריגה מאומדן המכרז, ולסנן הצעות באמצעות מנגנון זה. רף הסטייה הועמד על 20% מעל או מתחת לשווי ההצעה, תלוי בנסיבות.

בית המשפט קיבל זאת בעתמ (ב'ש) 372/05 מ.ת.א.ר מחשוב נ' עיריית אשדוד (פורסם בנבו), באומרו כי:

"התנאי נשוא מחלוקת הצדדים, לפיו 'הצעה אשר סוטה מהאומדן ב-20% כלפי מעלה או כלפי מטה, תהא העירייה רשאית לפסלה לפי שיקול דעתה הבלעדי' הינו מהסוג השלישי (כזה המערב את דרישות הדין עם שיקול דעתה של העירייה בכל הנוגע לדרישות אלו [הערת העורך]). שורשיו בדין ופרטיו נגזרו משיקול דעתה של העירייה. הדין דורש עריכת אומדן במכרז שנערך ע"י העירייה. חובה נוספת המוטלת על העירייה הינה להתחשב באומדן כאמת מידה במטרה לוודא שהמחירים המוצעים הינם הוגנים וסבירים. כאן הלכה העירייה צעד נוסף מיוזמתה, וקבעה כי חריגה מעל 20% כלפי מטה או כלפי מעלה, עשויה להוביל לביטול המכרז. ודוק, התקנות דורשות שהמחירים יהיו הוגנים וסבירים. עירייה אינה רשאית להתעלם מכך. במקרה זה, כימתה העירייה את החריגה באופן שסטייה של 20%, מעניקה לה שקד' לפסול את ההצעה. אין סתירה בין הדברים. העירייה מחוייבת לבדוק סבירות והגינות הצעה ע"פ דין, ובנוסף רשאית היא להסתמך על הפרמטר של 20% כדי לשלול הצעה.

וגם, בנימוק המינהלי המציב את העירייה כ"כספת" של תושבי העיר: ברי שהעירייה רשאית להתייחס בצורה שונה לחריגה הנמוכה מהאומדן לבין חריגה הגבוהה ממנו. העירייה רשאית ולמעשה חייבת

לכלכל את צעדיה. הכסף בקופתה אינו שייך לה אלא לציבור במובן הרחב. הצעה נמוכה שמטיבה עם העירייה לכאורה מתנגשת פחות בתכלית המכרז, מהצעה יקרה. כאמור, העובדה שהעירייה היא זו שקבעה שיעור של 20% כבסיס לפסילת הצעה, אינה פוטרת אותה מלבחון את הסטייה הניתנת עפ"י דרישות הדין. הביקורת המינהלית הינה משולבת. תקנה 11 לתקנות העיריות (מכרזים), מחייבת את ביהמ"ש לבחון אם העירייה פעלה שלא כדין. השיעור של 20% שנקבע במכרז מחייב את ביהמ"ש המינהלי לבחון את סבירות התנהגות העירייה."

סטייה מאומדן, בין אם מעל האומדן או מתחת לאומדן, לא תמיד ובוודאי לא באופן מיידי, מביאה לדחיית הצעה רק בשל העובדה שהיא נמצאת בסטייה מהאומדן.

על ועדת המכרזים מוטלת החובה לבחון את כושרו וכשירותו של המציע מחד, אך גם את תוקפו ותקפותו של האומדן. בלא בירור כזה עלולה למצוא עצמה הוועדה תחת ביקורת שיפוטית, שכן ייתכן והאומדן שגוי.

על ועדת המכרזים לבחון אם האומדן הביא בחשבון את מכלול הגורמים המשפיעים או עלולים להשפיע על הגשת ההצעות במכרז, ובתוכם: מספר המשתתפים, איכותם, רמת התחרות באותו התחום בו עוסק המכרז, מצב השוק באותה עת, היקף העבודה, מעמדה של הרשות המפרסמת ועוד.

עבודת ועדת המכרזים

ועדת המכרזים, עד למועד פתיחת תיבת המכרזים - להוציא קביעת המועדים - טרם החלה בעבודתה, ורק עם הגשת ההצעות וההתכנסות לפתיחת תיבת המכרזים, היינו: **"ריית הפתיחה"** של הוועדה לאותו מכרז, היא מתיישבת על המדוכה, שממנה תקום רק עם הכרעתה בדבר ההצעה הטובה ביותר והגשת המלצות לראש הרשות המקומית.

מועד התכנסות ועדת המכרזים לפתיחת תיבת המכרזים, מקום בו החובה היתה כי המסירה תהיה ידנית, יתקיים החל מהיום שנקבע להגשת ההצעות ולא יאוחר מ-14 יום מאותו המועד, ראה **תקנה 15 (ב) לתקנות**.

"(ב) נקבע בתנאי המכרז כי מסירה תהא במסירה ידנית בלבד, תיפתח תיבת המכרזים החל מתום המועד שנקבע להגשת מסמכי המכרז לפי תקנה 12 ולא מאוחר מ-14 ימים מהמועד שנקבע כאמור."

על מועד התכנסות ועדת המכרזים לפתיחת תיבת המכרזים, חייב יו"ר הוועדה **לפרסם הודעה**, שתודבק בכניסה לבניין הרשות המקומית וכן בכניסה לבניין בו תיפתח התיבה, ראה **תקנה 15 (ג) לתקנות**:

"(ג) יושב ראש הוועדה יפרסם הודעה על המקום והמועד בו תפתח תיבת המכרזים לענין מכרז פלוני ויצוין בה כי כל אדם רשאי להיות נוכח בעת פתיחת תיבת המכרזים וההצעות ורישום מסמכי המכרז; ההודעה תודבק בכניסה לבנין הראשי של העיריה וכן בכניסה לבנין שבו תיפתח תיבת המכרזים, ותימסר לכל מעוניין הפונה לשם קבלתה."

הליך פתיחת תיבת המכרזים ופתיחת מעטפות ההצעות במכרז הינו **הליך פומבי**, שנערך ומתקיים בנוכחות מציעים בכוח, משתתפים אחרים, וכל מי שחפץ להיות נוכח - רשאי. ראה תקנה 15 (ה) לתקנות:

"(ה) כל אדם רשאי להיות נוכח בעת פתיחת תיבת המכרזים ורישום מסמכי המכרזים בפרוטוקול."

הגם שפתיחת תיבת המכרזים הינו הרגע בו ועדת המכרזים "נכנסת לפעולה", **הליך פתיחת תיבת המכרזים הינו טכני בעיקרו**. הפתיחה מסתכמת בפתיחת תיבת המכרזים ופתיחת המעטפות שהופקדו בתיבה, ורישום המציעים וההצעות בפרוטוקול. לכן הפתיחה יכול שתתקיים עם נוכחותו של חבר ועדה אחד בלבד, ראה תקנה 15 (ד) **לתקנות**:

”ד) תיבת המכרזים תיפתח רק אם יהיו נוכחים חבר הוועדה שנקבע על ידי הוועדה, וכן עובדי עירייה שראש העירייה הסמיך לכך כאמור בתקנה 14(א).”

הליך פתיחת תיבת המכרזים והמעטפות, מסתכם בהוצאת המעטפות מהתיבה ומספורן, רישום מספר על המעטפות שהוגשו, פתיחת המעטפות והכרזה על זכות המציע, הכרזה על הצעות המחיר והכרזה על האומדן (להלן: “הממצאים”). על חבר הוועדה להכריז על הממצאים בקול רם, ולוודא רישומם של הממצאים בפרוטוקול, הא ותו לא.

בשל חשיבות קיומה של הערבות הבנקאית והמקום אותו תפסה בכל הנוגע לעמידה בתנאי הסף, נהוג לבדוק אם המציע צירף ערבות בנקאית להצעתו. אין צורך ואין משמעות להקראת תוכן, סכום, מועד והבנק עליו היא משוכה, שכן בדיקת הפגמים בערבות, כמו גם פגמים נוספים בהצעה, לרבות עמידה בתנאי סף, מתבצעת בהליך בחינת ההצעות.

תכליתו של הליך פתיחת תיבת המכרזים, בדרך המתוארת לעיל, בפומביות, בנוכחות כולי עלמא, נועדה להעניק למכרז את השקיפות הנדרשת באשר לזהות המשתתפים והמחירים, ובכך למנוע מצב של צירוף מציע או הגשת הצעה לאחר מועד הפתיחה הפומבי.

2 ניהול הפרוטוקול

על ועדת המכרזים חלה החובה לנהל פרוטוקול בכל ישיבותיה, וזאת החל משלב פתיחת תיבת המכרזים. הפרוטוקול ינוהל בשני עותקים, שאחד מהם יימסר למבקר והשני בהתאם לתקנות:

”הפרוטוקול ינוהל בשני עותקים שאחד מהם יימסר למשמרת למבקר העירייה או לעובד.. (הרשות המקומית)... שנקבע לכך על ידי ראש.. (הרשות המקומית).”

רישום הפרוטוקול בהליך פתיחת תיבת המכרזים והמעטפות, בהתאם לתקנות, יכלול:

”ג) שמות המשתתפים במכרז, הסכום הכולל של כל אחד ממסמכי המכרז, מספר הגליונות שהוצאו מכל מעטפת מכרז והאומדן יירשמו בפרוטוקול, אולם לפני רישומם יכריז עליהם חבר הוועדה שנקבע כאמור.”

חבר הוועדה יחתום על מעטפות המכרז, מסמכי המכרז, ההצעות ועל הפרוטוקול.

הליך הקראת ההצעות והמציעים בקול, החתימה על מסמכי המכרז ורישום הפרוטוקול, כולם בהליך פומבי, כאמור, בא ליתן למעמד שקיפות והגברת האמון בהליכי המכרז. ראה דברי בית המשפט פסק בנושא זה בעת"מ 4041/07 אהרון את גלעדי בע"מ (1986) **נ' עיריית נשר** (פורסם בבנו):

"תכליתה העיקרית של חובה (תיעוד ונימוק כל החלטה) זו הינה להגביר את שקיפות עבודתה של ועדת המכרזים, וזאת כדי להרתיע מפני משוא פנים ומפני פגיעה בטוהר המידות, לאפשר הפעלה של ביקורת אפקטיבית על עבודתה של ועדת המכרזים, ולחייב את ועדת המכרזים לפעול ביסודיות ובענייניות. חובות ההנמקה והתיעוד החלות על ועדת המכרזים נגזרות ממקורות שונים..."

מוסיף על כך המלומד עופר דקל בספרו, בעמ' 57-59, באומרו:

"בהתחשב בכך שמדיניות הביקורת השיפוטית על עבודתה של ועדת המכרזים גורסת הימנעות מהחלפת שיקול הדעת המנהלי בשיקול דעת שיפוטי, והתערבות שיפוטית אך במקרים שבהם נפל פגם מהותי בעבודתה של ועדת המכרזים - לקיומה או להעדרה של הנמקה עשויה להיות השפעה מכרעת על נטיית בית המשפט להתערב בהחלטותיה של ועדת המכרזים. לעתים סבורים חברי ועדות מכרזים כי הימנעות מהנמקה, אי-רישום פרוטוקול מלא או רישום הנמקה לאקונית בלבד, יגנו על ועדת המכרזים מפני ביקורת שיפוטית, שכן כיצד יבקר בית המשפט את החלטתה של ועדת המכרזים אם אין הוא יודע את נימוקיה? אולם, לדעתי, ההפך הוא הנכון. כאשר בית המשפט מתרשם שעבודתה של ועדת המכרזים לוקה בהעדר תיעוד, וכי החלטותיה אינן מנומקות דיין, נוצר אצלו הרשם (המוצדק) שוועדת המכרזים לא מילאה את תפקידה נאמנה, וגוברת נטייתו לסייע לעותר הטוען לקיפוח..."

בכל אחת משיבות ועדת המכרזים, יש לערוך פרוטוקול מסודר הממצה את הדברים ואת סדרם בישיבה. בית המשפט הביע את חשיבותם של פרוטוקולים אלה בעת"מ 790/06 א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות (פורסם בבנו) אשר נדון בפני השופטת יהודית צור:

"ביהמ"ש קבע כי בכך שלא נערכו פרוטוקולים של דיוני ועדת המכרזים נפל פגם יסודי בדרך התנהלות הוועדה. תפקידה של ועדת המכרזים לבחון ביסודיות את שאלת העמידה של המציעים בתנאים שנקבעו במכרז. ביהמ"ש אינו אמור להיכנס בנעליה של הוועדה ולבחון, לראשונה, אם מציע זה או אחר עומד בתנאי המכרז בלא שההצעה עברה קודם לכן דרך ה"מסננת" המקצועית של

הוועדה. ביהמ"ש בוחן אם ההחלטה המינהלית עומדת באמות מידה של סבירות, מקצועיות, תשתית עובדתית, אמינות - וכיוצאים באלה קריטריונים ושיקולים לבחינת פעילותה של רשות מינהלית - והוא נדרש למסמכים שהיו בפני ועדת המכרזים ולהחלטותיה, ובעיקר הוא נזקק לפרוטוקולים של הוועדה המשקפים את הליך קבלת ההחלטות ומסגרת השיקולים שעמדו בבסיס החלטתה, לרבות עמדת החברים שהשתתפו בדיוני הוועדה.

ניהול פרוטוקול של ישיבות הוועדה הינה דרישה מהותית ואלמנטרית."

3 רישום ההצעות במכרז - תקנה 17

לאחר פתיחת תיבת המכרזים, ועדת המכרזים מוציאה את מעטפות המכרז המדובר, ממספרת במספר סידורי את המעטפות שהוגשו, ורושמת בפרוטוקול.

"(א) משנפתחה תיבת המכרזים יוצאו ממנה המעטפות והאומדן הנוגעים למכרז שלגביו נקבע מועד פתיחת מסמכי המכרז באותו יום; כל מעטפה תסומן במספר סידורי ומספרן הכולל של המעטפות יירשם בפרוטוקול."

כל מעטפה ממוספרת נפתחת, מוצאת מתוכה הצעת המחיר, יו"ר הוועדה מכריז בקול על מספר המעטפה, שם המציע ואת הצעת המחיר, כולל האומדן, ועל מספר העותקים שהוגשו למכרז (לרבות אם קיימות מחיקות או חוסר או שוני בהצעה בין העותקים).

"(ב) לאחר הסימון כאמור בתקנה משנה (א) תיפתח כל מעטפה וחבר הוועדה יחתום בראשי תיבות על כל גליון או חוברת כרוכה שהוצאו מכל מעטפה, וכן יחתום על גבי האומדן."

יו"ר הוועדה או חבר הוועדה הנוכח בפתיחת תיבת המכרזים וההצעות, יחתום על גבי כל מעטפה ועל כל מסמך מצורף (אם איננו מקובץ ומאוגד - הוא רשאי להכריז על כך, לאגדו ולחתום על העמוד הראשון של האגד).

"(ג) שמות המשתתפים במכרז, הסכום הכולל של כל אחד ממסמכי המכרז, מספר הגליונות שהוצאו מכל מעטפת מכרז והאומדן יירשמו בפרוטוקול, אולם לפני רישומם יכריז עליהם חבר הוועדה שנקבע כאמור."

חבר הוועדה ועובד הרשות שמונה לכך על-ידי ראש הרשות המקומית, יחתמו על הפרוטוקול.

באותו המועד, רשאית ועדת המכרזים למסור את בדיקת המסמכים וההצעות לוועדת משנה או לצוות מקצועי, ולציין זאת בפרוטוקול.

4 הליך בחינת ההצעות

4.1 בדיקת עמידת ההצעות בתנאי הסף ובדרישות המכרז

הליך בחינת ההצעות בכלל ובחינת העמידה בתנאים ובדרישות, כפי שנוסחו ונדרשו במסמכי המכרז, הינו תכלית עבודתה של ועדת המכרזים. יחד עם שיקול הדעת המוקנה לה במסגרת סמכויותיה, בחינת ההצעות מהווה עבור ועדת המכרזים את גולת הכותרת של עבודתה.

4.1.1 שיקולי הוועדה בבואה לבחור הצעת דיון במסמכי מכרז שנקבעו כהצעות

ועדת המכרזים אינה יכולה, כאמור, להפקיד את שיקול דעתה בידי מי שאינו חבר בה, גם אם הוא גורם מקצועי אשר נדרש על-ידיה, ללוותה בתחום מומחיותו.

ועדת המכרזים, בסופו של יום, מחויבת לקבל החלטה, ועליה לבחור ולהחליט בהתאם לשיקול דעתה ובהתאם לממצאים אשר הוצגו בפניה.

בכל הנוגע לבחירת היועץ, חוות דעתו ושיקול דעת ועדת המכרזים, ראוי לעיין בדברי ביהמ"ש בבג"ץ 2400/91 **בוני בנין ופתוח בפתח-תקוה בע"מ נ' עיריית נתניה** פ"ד מה(5), 69, שם נאמר:

"...בעל מקצוע, שבשירותיו מסתייעת ועדת המכרזים, חייב לעמוד בדרישות מסוימות, כגון שיהיה מומחה בתחום המסוים, שיהא אמין והוגן ושיהיה חסר עניין אישי במכרז. ...משפנתה ועדת המכרזים למומחה חיצוני, העומד בדרישות האמורות, ובהיעדר בסיס כלשהו לחשוד כאמינותו ובנכונותו של האומדן, יכולה היא לקבל את האומדן כנתון מבוסס, המשקף את עלות העבודות נושא המכרז. ...

...בהסתמכה על אומדנו של בעל המקצוע אין ועדת המכרזים מתנערת משיקול הדעת המופקד בידיה, שכן זוהי הדרך הסבירה והראויה להפעיל את שיקול הדעת במקרים מעין אלה. אף סביר הוא, בדרך כלל, לאמץ את המלצות המומחה, המהווה מעין יועץ

מקצועי קבוע לוועדת המכרזים. לחוות-דעתו של המומחה יש לתת משקל נכבד, ורשאית רשות מינהלית לאמץ חוות-דעת הנראית לה סבירה ומבוססת ולגבש את החלטתה בהסתמך עליה..."

(ההדגשות אינן במקור)

ועוד לעניין זה, אף אם חוות הדעת היא של היועץ המשפטי של העירייה, שחוות דעתו על-פי-רוב קובעת, אך איננה יכולה לשלול ו/או לכפות ו/או למנוע את ועדת המכרזים מלהפעיל את שיקול דעתה, ראה בג"ץ 441/83 **ניסן סעדיאן נ' ראש עיריית אשדוד** פד לז(4) 371, 368:

"ועדת המכרזים של העירייה הטילה על ועדת משנה לזמן את הקבלנים, שניגשו למכרז, על-מנת לברר מפיהם, מה הם המסמכים המוכיחים את ניסיונם בעבודה, את יכולתם הכספית ואת טיבו של הציוד שברשותם, וכאשר נתכנסה מליאת ועדת המכרזים נמצאו לפניו הדו"ח של ועדת המשנה וכן חומר נוסף, ובכללו חוות-דעתו של היועץ המשפטי של העירייה.

.....ועדת המכרזים קיימה דיון ובסופו של דבר החליטה, שהשיקול המכריע בעיניה הוא מיהו המציע הזול ביותר, ובהתעלמה מחוות-דעתו של היועץ המשפטי היא החליטה למסור את העבודות, שעליהן נסב המכרז, לבוקריץ את ארגמן."

(ההדגשות אינן במקור)

תקנה 21 ותקנה 22 בתקנות העיריות (מכרזים) ובצו המועצות, מכתיבות את אופן בחירת ההצעה "הטובה" על-פי האמור להלן:

"..לאחר שהוועדה סיימה את בדיקת כל מסמכי המכרז שהוגשו ועיינה בחוות דעתו של מומחה ושל יועץ משפטי - אם ניתנו כאלה - ירשום יושב ראש הוועדה את כל הסכומים המופיעים במסמכי המכרז שנותרו לדיון (להלן - ההצעות) ויקבע מתוכם את ההצעה הזולה ביותר, ולענין חוזה כאמור בתקנה 22(ד) - את ההצעה הגבוהה ביותר."

בחירת ההצעה והשיקולים המותרים בבחירה

לאחר הליך הבדיקה ועיון בחוות דעתו של מומחה ושל יועץ משפטי, ירשום יו"ר הוועדה את כל הסכומים המופיעים בהצעות המציעים הכשרות שנותרו לדיון, ויקבע מתוכם מהי ההצעה הזולה ביותר, ובמקרה של חוזה למכירת מקרקעין או טובין של הרשות - מהי ההצעה הגבוהה ביותר (סעיף 21 לתקנות ולתוספת הרביעית והשניה).

החלטות ועדת המכרזים:

1) עדיפות למוצרים תוצרת הארץ

על-פי סעיף 22(א) לתקנות ולתוספת הרביעית והשניה, הוועדה צריכה, בעת הכנת המלצתה, לתת עדיפות לרכישת טובין מתוצרת הארץ, כל עוד מחיריהם אינם גבוהים ב-15% ממחירי הטובין המיובאים, והם עונים על דרישות המזמין מבחינת טיב וכדומה.

2) סבירות ההצעות בהשוואה לאומדן

הוועדה תמליץ, בדרך-כלל, על ההצעה הזולה ביותר (או במקרה של מכירת מקרקעין או טובין - על ההצעה הגבוהה ביותר), ובלבד שהמחירים הוגנים וסבירים בהשוואה לאומדן שהוכן מבעוד מועד על-ידי יו"ר הוועדה. כך קובע סעיף 22(ב) לתקנות ולתוספת הרביעית והשניה.

"בכפוף לאמור בתקנות אלה, תמליץ הוועדה על ההצעה הזולה ביותר, ובלבד שהמחירים המוצעים הם הוגנים וסבירים בהתחשב עם האומדן שנמסר כאמור בתקנה 11".

ראה לעניין זה, עתמ (ת"א) 44674-03-10 **פורד מערכות מוניציפאליות בע"מ נ' עיריית תל אביב-יפו** (פורסם בנבו):

3) 'תועלת הציבור'

לוועדת המכרזים סמכות שלא לקבל תמיד את ההצעה הזולה ביותר או הגבוהה ביותר (במקרה של מכירת מקרקעין או טובין של הרשות). כוועדה שלה סמכות 'מעין שיפוטית', היא רשאית לערב בשיקוליה גם שיקולים נוספים מלבד המחיר, כמו: טיב העבודה או הטובין, לוח-הזמנים המוצע והעדפת תועלת הציבור.

את שיקוליה ונימוקיה אלה תרשום הוועדה בפרוטוקול, במדויק. הסמכות לא לבחור בהצעה הזולה ביותר בנסיבות מסוימות, מעוגנת בהוראות בתקנה 22(ג) ו-22(ד) לתקנות ולתוספת הרביעית והשניה.

4) חוסר יכולת ביצוע

בהתאם לתקנה 22(ה), רשאית הוועדה, לאחר שנתנה לבעל ההצעה הזולה ביותר להביא טענותיו לפניה, שלא להמליץ על ההצעה הזולה ביותר כהצעה הזוכה, וזאת לאחר בדיקת כושרו, יכולתו ונסיגונו של בעל ההצעה כאמור - בין אם המדובר בניסיון שלה ובין אם המדובר בניסיונה של רשות אחרת עימו - משום שהיא התרשמה שהוא חסר ניסיון, או חסר יכולת.

פסק דין העוסק בבחירת ההצעה השנייה בכדאיותה, הוא עת"מ 528/06 **לילית שמירה אבטחה שירותים ונקיון בע"מ נ' משרד הבריאות - תחום נכסים ושירותים** (פורסם בנבו) (להלן: "פס"ד לילית"):

“בבואם להכריע בין האפשרויות, אם לפנות למציע שזכייתו דורגה כ’באה בתור’ או לצאת במכרז חדש, על מזמין המכרז ו/או ועדת המכרזים להתחשב במסגרת שיקול-דעתם במכלול נסיבות העניין ולאזן בין שורה של שיקולים ואינטרסים. על הרשות לשקול את האינטרסים של המשתתפים במכרז המקורי כמו גם את האינטרס של הצבור בקיום מכרז חדש. יש לשקול את הפגיעה בעיקרון השוויון והסודיות הכרוכה בקיומו של מכרז חדש לאחר שנחשפו הצעות המציעים; את משך הזמן שחלף ממועד עריכת המכרז הראשון ובדיקה אם שינוי הנסיבות מאז מצדיק קיום מכרז נוסף; את סבירות ההצעה השנייה; והיעדר קנוניה בין ההצעות. הנטייה להעדיף, בדרך-כלל, את קיומו של המכרז באמצעות פנייה אל המציע הבא בתור מבין ההצעות שעברו את תנאי הסף על פני ביטולו של המכרז ועריכת מכרז חדש, מושרשת בדיני המכרזים”.

הוראה זו אינה חלה על מכרז זוטא.

בהתאם לתקנה 22(ה), הוועדה רשאית לבחור בהצעה שאיננה הזולה ביותר, במידה והשתכנעה לאחר מתן זכות טיעון, כי משתתף אחר ראוי יותר בשל ניסיונו, כושרו או יכולות מוכחות אחרות, ובית המשפט קבע לעניין זה, בעתמ (ת’א) 1705/07 מודיעין אזרחי בעמ’ נ’ אגוד ערים אזור דן (פורסם בנבו):

“קבלתה של ההצעה הזולה ביותר הינה בבחינת עיקרון כללי אשר הצדדים למכרז רשאים להסתמך עליו. ההנחה כי רשות ציבורית המחויבת במכרז תבחר בהצעה הזולה ביותר נובעת הן מהוראות התקנות המסדירות את עריכת המכרז, והן מהרציונלים העומדים בבסיסה של החובה לערוך מכרז. אלא שמחיר ההצעה אינו אמת המידה היחידה לבחירת ההצעה הזוכה ע’י ועדת המכרזים. חובת הוועדה לבחור בהצעה הזולה ביותר מסוייגת בסייגים הנוגעים לסבירות ההצעה ולהגינותה, וכן להשוואתה לאומדן שנמסר ולמערכת שיקולים רחבה הכוללת אמות מידה נוספות כגון ניסיון, הכשרה ואמינות. כך, היותה של ההצעה הזולה ביותר אינו מבטיח אוטומטית את זכייתה במכרז. על מפרסם המכרז וועדת המכרזים, להביא בחשבון גם היבטים נוספים, ובלבד שהיו שייכים לעניין”.

יתרה מזאת, וביתר פירוט, קובע בית המשפט בפס”ד לילית כ’:

“בבואם להכריע בין האפשרויות, אם לפנות למציע שזכייתו דורגה כ’באה בתור’ או לצאת במכרז חדש, על מזמין המכרז ו/או ועדת המכרזים להתחשב במסגרת שיקול-דעתם במכלול נסיבות העניין ולאזן בין שורה של שיקולים ואינטרסים. על הרשות לשקול את

האינטרסים של המשתתפים במכרז המקורי כמו גם את האינטרס של הצבור בקיום מכרז חדש. יש לשקול את הפגיעה בעיקרון השוויון והסודיות הכרוכה בקיומו של מכרז חדש לאחר שנחשפו הצעות המציעים; את משך הזמן שחלף ממועד עריכת המכרז הראשון ובדיקה אם שינוי הנסיבות מאז מצדיק קיום מכרז נוסף; את סבירות ההצעה השנייה; והיעדר קנוניה בין ההצעות. הנטייה להעדיף, בדרך-כלל, את קיומו של המכרז באמצעות פנייה אל המציע הבא בתור מבין ההצעות שעברו את תנאי הסף על פני ביטולו של המכרז ועריכת מכרז חדש מושרשת בדיני המכרזים.”

אומר על כך המלומד ש. הרציג בספרו דיני מכרזים (כרך שני, בורסי 2002) בעמ' 327 - 328:

“לאור נוסח הסיפא של תקנה 21(ב) הנ”ל בנוסחה דהיום, אין לכאורה חובה לתת זכות טיעון למציע הזול או היקר, לפי הענין, אף אם הצעתו אינה ההצעה הזוכה בשקלול הסופי. אולם מסקנה זו הינה מסקנה משתמעת ועשויים להתעורר מקרים בהם תהיה הצדקה (ויתכן אף חובה) על פי עקרונות הדין הפסוק, להעניק זכות טיעון למציע כזה, כאשר ניקוד באמת מידה מסויימת הביא לאי זכייתו.”

ובהקשר זה, נקבע בה”פ 1150/01 שלג לבן - שירותי כח אדם נקיין ושמירה בע”מ נ’ קופת חולים מאוחדת (פורסם בנבו), כי יש לבחון כל מקרה לגופו ולבדוק האם ראוי היה לבחור בהצעה שאיננה הזולה מבלי לאפשר למציע ההצעה הזולה ביותר את זכות הטיעון (פסקה 17 לפסק הדין).

כך גם קבע השופט ד. לויין בבג”צ 441/83 ניסן סעדיאן נ’ עיריית אשדוד פ”ד לז(4), 379, 368:

“כלל גדול הוא בדיני מכרזים, כי שיקול מרכזי וראשון במעלה הוא השיקול הכספי. רק כאשר במקרה מסוים הכושר והנסיין חשובים במיוחד - אם משום מורכבותה של העבודה נושא המכרז ואם בגלל היקפה הכספי הגדול - יינתן משקל עודף לעניין הכושר והנסיין, וגם אז ייעשה הדבר, כאשר הפרש במחיר המוצע אינו גדול במיוחד.”

4.1.2 הצעה יחידה

במקרים מסוימים, לאחר מיון וסינון של הצעות אשר לא עמדו בתנאי הסף של המכרז, מוצאת ועדת המכרזים כי נותרה הצעה כשרה אחת בלבד, ואם בחרה בכל זאת לקבלה - תציין זאת בפרוטוקול ותנמק את החלטתה זו. כך נקבע בתקנה 22(ו) לתקנות.

על-פי הסעיף, במקרה כזה, הנחת היסוד היא שהצעה כזו לא תתקבל והמלצת ועדת המכרזים תהא לבטל את המכרז.

כך קבע גם בית המשפט, מפי השופט ברנזון, בבג"צ 110/72 **פיתוח רמדו בע"מ חברה לעבודות עפר כ' נ' עיריית חיפה**, כו(2) 419:

"א. (1) כשישנה רק הצעה אחת, חסר היסוד של תחרות ומתקפחת זכות הבחירה והברירה של המזמין, שהינה ממטרות המכרז.

(2) בפני ועדת המכרזים לא היתה שום הצעה אשר תוכל לשמש קנה-מידה להשוואה עם ההצעה של העותרות.

(3) בנסיבות המקרה, ובהעדר אפשרות השוואה, רשאית היתה ועדת המכרזים לראות בהצעת העותרות הצעה יחידה ולדחותה."

ברבות הימים, הוראות תקנה 22 (ו) בעניין ההצעה היחידה, שונתה ההלכה, וכיום הגישה היא לאשר הצעה יחידה, כל עוד לא הוכח קיומו של פגם. בעת"מ 1274/05 **אדון שוקו בע"מ נ' עיריית בת-ים** (פורסם בנבו), קובעת השופטת מיכל רובינשטיין, כי היותה של הצעה, יחידה, אינה מביאה בהכרח לפסילתה:

"לסיכום, משלא הוכיחו המשיבים כי הצעת העותרת חורגת ממחיר השוק ומשלא טענו כלל כי נותרה יחידה כתוצאה מקנוניה, הרי שהחלטתם שלא לקבלה רק משום היותה הצעה יחידה שנותרה במכרז, איננה סבירה ואיננה תואמת את הפרשנות שנתנה לתקנות בפסיקת בית המשפט, ועל כן דינה להדחות."

וברוח דברים אלה, הקדים וקבע בית המשפט, כי אין היותה של הצעה יחידה פתח לצמצום שיקול הדעת של ועדת המכרזים והעמדתו על החלטה לפי ההצעה הזולה ביותר.

בכל מקרה, על ועדת המכרזים להתבסס ולהתחשב בתנאי הסף, כפי שנקבעו במכרז, ואל לה לאפשר להצעה הזולה לסמא את עיניה בהפ (י-ם) 462/97 **רזבר שירותים ועסקאות בע"מ נ' עיריית ירושלים** (פורסם בנבו):

"איני סבור, כי העובדה שמדובר בהצעה יחידה יכול ותצמצם את שיקול דעתה של ועדת המכרזים, כך ששני השיקולים הנ"ל הם השיקולים היחידים שישקלו. לדעתי, הוועדה יכולה לבחון, עדיין, האם נתקיימו תנאי המכרז לגבי ההצעה היחידה, לרבות הדרישה לפיה ייבחנו כושרו ואמינותו של המציע (ראה סעיף 8.3 לתנאים הכלליים במכרז דנן). הכל בכפוף לזכות השמיעה המשנית. אין לומר, כי היות ההצעה הצעה יחידה תשפר את מצבו של המציע, כך שבעל המכרז לא יוכל לבחון אם נתקיימו תנאי המכרז (בהנחה שבתנאי מכרז סבירים עסקינן, וזה המצב בענייננו). איני מקבל,

לפיכך, את טענת רזבר שאל לה לעירייה לבחון את כושרה ואמינותה, היות ומחיר ההצעה הוא האלמנט היחיד שעל הוועדה לשקול”.

4.1.3 דחיית כל ההצעות

תקנה 22(ז) והסעיפים המקבילים הזהים קובעים, כי הוועדה לא מחויבת לבחור באף הצעה שהיא, אך בהחליטה כך, תציין זאת ותנמק על גבי הפרוטוקול. בספרו של המלומד ש' הרציג, דיני מכרזים, מהדורה שנייה תשס”א-2001, כרך א', מתייחס המחבר בעמ' 79 למקרה של ניהול משא ומתן בעקבות ביטול מכרז, באומר: לגבי מכרז:

”מכיוון שעל-פי תקנה 22(ז) לתקנות העיריות (מכרזים), התשמ”ח-1987 (תקנה 30 לתקנות הקודמות), קיימת לוועדת המכרזים סמכות שלא להמליץ על כל הצעה שהיא, הכללת מקרה זה במסגרת פטור ממכרז התבקשה מאליה. במסגרת חלופה זו כלול חוזה שהתקיים לגבי מכרז, אך הוועדה לא המליצה על אף הצעה מבין אלה שהוגשו אליו (בין לאור פגמים שנפלו בהצעות, ובין לאור הפער בין ההצעות לאומדן)”.

(ההדגשות אינן במקור)

במידה וועדת המכרזים בחרה לא לקבל אף אחת מן ההצעות, ובהינתן מצב בו עריכת מכרז לא תביא תועלת, רשאית מועצת העיר ברוב חברה, לאשר כריתת חוזה לקבלת שירות כלשהו, ללא יציאה למכרז. כך נקבע בתקנה 22(ח).

4.2 חוות דעת מומחה

סעיף 18 לתקנות קובע, כי לאחר פתיחת תיבת המכרזים, מסמכי המכרז יימסרו למומחה, ככל שנקבע, על-מנת שיחווה דעתו עליהם. במידה ולא מונה מומחה, על יו”ר וחברי הוועדה למנות מומחה. המומחה בוחן את מסמכי ההצעות שהוגשו על-ידי המשתתפים על דרך של בדיקת ממצאים. הוא בוחן כל הצעה והצעה, ועורך רשימה המתייחסת לעמידתו של כל מציע בתנאי הסף למכרז, בכלל זה לשטר הערבות הבנקאית להשתתפות, ומשווה את גובה ההצעה לאומדן.

תפקידו של המומחה לסייע לוועדה לקבל החלטה, באמצעות חוות דעת מקצועית. כדי שיוכל להגיע לחוות הדעת הזו, על המומחה לבחון בדקדקנות את מסמכי המכרז כפי שהוגשו על-ידי המשתתפים.

במהלך הבחינה, יבדוק המומחה האם עמדו המתמודדים בתנאי הסף להשתתפות, האם צורפו כלל המסמכים שהייתה חובה לצרפם, האם צורף שטר ערבות בנקאית

להשתתפות במכרז כפי הנדרש, וכן חישובים מספריים בדבר התאמת ההצעה לאומדן.

מעבר לתפקידו הטכני, המומחה שוקל את היתרונות והחסרונות שבכל הצעה, ומביאם לכדי מסמך אחד המצביע על ההצעה הטובה ביותר, כפי שהוא רואה אותה.

בית המשפט רואה במומחה, גורם מהותי וחשוב בקביעת ההצעה הטובה והכדאית לרשות המקומית. כך קבע בבג"צ 707/80 **בתי אילנות נ' המועצה המקומית ערד** פד"י לה (2) 309:

"המומחה אינו דחליל, שתפקידו לבצע חישובים אריתמטיים בלבד ולבדוק אם לא נפלו טעויות חשבוניות בהצעות המציעים, אלא תפקידו גם לברר, אם בהתחשב במחירים ובתנאי התשלום, הצעתו של פלוני יקרה או זולה מהצעתו של אלמוני"

חשוב להדגיש פעם נוספת, כי ועדת המכרזים בלבד, היא זו אשר מקבלת את ההחלטה הסופית בדבר ההצעה הזוכה במכרז. לפיכך, חוות דעתו של המומחה הינה בגדר ייעוץ והכוונה, אך אין בה כדי לכבול את שיקול דעת ועדת המכרזים.

במידה ותחליט ועדת המכרזים לאמץ את המלצת המומחה, תציין זאת על גבי פרוטוקול ההחלטה.

5 פגמים בהצעות במכרז

בשל מורכבותם של מכרזים מסוימים והדרישה לצרף להצעה אסמכתאות ומסמכים, לעיתים נוצר מצב בו נופלים פגמים בהצעות.

לא כל פגם הוא כזה המביא לפסילת ההצעה. הפסיקה ערכה אבחנה בין פגמים:

פגם טכני, פגם הניתן לריפוי, ו**פגם מהותי**, פגם שאינו ניתן לריפוי. האבחנה ביניהם נעשית על פי מבחן הפגיעה בעקרון השוויון.

בית המשפט יתערב בהחלטת ועדת המכרזים, אך ורק אם יגלה כי הזוכה במכרז נבחר חרף פגם מהותי בהצעתו, אשר פוגע בעקרון השוויון. ובעת"מ (חי') 347/08 **מטיילי דאניה בע"מ נ' עיריית אמו אל פאחם וועדת המכרזים** (פורסם בגבו), הוגדר **"פגם מהותי"**, ככזה אשר עלול להעניק יתרון למציע אחד על פני יתר המציעים:

"עקרונות היסוד שעליהם מבוססים דיני המכרזים הם עקרונות השוויון והתחרות ההוגנת, ולצורך מימושם בפועל נקבע כי כל "פגם מהותי" בהצעת המשתתפים דינו להביא לפסילת ההצעה. למונח "פגם מהותי" ניתנה פרשנות מרחיבה בפסיקה. מדובר

בפגם העשוי להעניק יתרון כלכלי או תחרותי למי מהמזעירים, פגם שאינו מאפשר השוואה בין המזעירים.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"א 334/01 **מדינת ישראל ואח' נ' אבו שינדי**, פ"ד נז(1) 883:

"על התערבות בהחלטותיה של ועדת המכרזים חל הכלל שלפיו בית-המשפט הבוחן החלטה מינהלית אינו נכנס בנעלי הרשות ואינו קובע מהי החלטה שהוא היה מקבל בנסיבות האמורות, אלא הוא בוחן אם החלטת הרשות נתקבלה כדין ומשיקולים ענייניים, ואם מצויה היא במיתחם הסבירות. בענייני מכרזים אף נקבע כי גם כאשר פגם שנפל בהחלטת ועדת המכרזים הוא פגם מהותי, הנובע מטעות בתום-לב, ואין הוא גורם להפרת השוויון או לפגיעה בעקרון ההיגיון, הרי שבית-המשפט לא ימהר להתערב בשיקול-דעת ועדת המכרזים כל עוד החלטתה אינה שרירותית או בלתי צודקת בעליל... בית-המשפט יתערב בהחלטת ועדת המכרזים במקרים שנתקיימה בהם אחת מעילות הביקורת השיפוטית הפוסלת את החלטה, או כאשר נפל בהליך המכרז פגם מהותי הפוגע בעקרונות היסוד של דיני המכרזים."

בעתמ (י-ם) 551/07 **גד דרעי נ' עיריית ירושלים** (פורסם בנבו), נקבע כי **פגם בערבות** הוא פגם מהותי אשר יורד לשורשו של עניין ופוגע בעקרון השוויון. ברובם המכריע של המקרים, ערבות שנפל בה פגם או שלא הוגשה, תביא לפסילת הצעה:

"עקרון השוויון בין המתחרים במכרז מחייב שוויון בדרישות הערבות. פגם בערבות משמעותו פגם מהותי, הפוגע בעקרון היסוד של דיני המכרזים ועל כן דינו לפסול את הצעה. דין זה ראוי לו שיחול גם שעה שהמזעיר פעל לכאורה בתום-לב, ובשל תקלה שאירעה לא ניתנה הערבות המתאימה. מגישה זו ניתן לסטות רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן, כגון פליטת קולמוס או מקרים אחרים, בהם פעל המזעיר בתום-לב, וחזות המסמך מעידה על דבר הטעות ואין צורך להיזקק לראיות חיצוניות."

בעת"מ (י-ם) 867/07 עתיד רשת מכללות טכנולוגיות בע"מ נ' מדינת ישראל משרד החינוך (פורסם בנבו), מרחיב השופט עדיאל לגבי המבחנים הקובעים קבלת נוסח ערבות אשר נפל בו פגם:

"ההלכה בעניין זה של פגמים בכתבי ערבות בנקאית במכרזים היא כי פגם בערבות יש בו, בדרך כלל, כדי לפסול הצעה שכן יש בו פגיעה בשוויון שבין המזעירים במכרז. ודוק, הכשרתה של הצעה במכרז אליה צורפה ערבות בנקאית שאינה תואמת את הנדרש

במסמכי המכרז, אפשרית במקרים נדירים, בהם יתקיימו התנאים המצטברים הבאים: 1. הפגם איננו משמעותי, כגון טעות קולמוס או טעות חישוב. 2. הפגם נוצר בתום לב. 3. הפגם איננו מסכל את מטרת הערבות. 4. הכשרת הפגם איננה פוגמת בעקרונות השוויון, התחרות ההוגנת וטוהר המידות.”

(ההדגשות אינן במקור)

מוסיפה כבוד השופטת מוסיה ארד וקובעת, בפסק דינה בעניין **גד דרעי נ' עיריית ירושלים**, אשר לעיל, כי יש להמשיך ולשמור על עקרון השוויון גם במקרים של הצעה יחידה, מפני שהשוויון צריך להישמר גם אל מול מציעים פוטנציאליים:

”הלכה פסוקה היא כי השוויון צריך להישמר לא רק בין המציעים בפועל, כי אם גם ביחס למציעים הפוטנציאליים.”

תוצאות הפגם עלולות לנוע בין פסילת המכרז, במקרה הגרוע ביותר, ובין השבת ההצעות לשולחן ועדת המכרזים, על-מנת שזו תדון בה בשנית.

דוגמה למקרה כזה, בו הושבה ההצעה לוועדת המכרזים, היא עתמ (חי') 4041/07 **אהרון את גלעדי (1986) בע"מ נ' עיריית נשר** (פורסם בגבו). מקרה בו לא תתועד עבודת הוועדה עד שלב בחירת ההצעה הזוכה, יביא להכרזה על פגם אשר מחייב החלטה נוספת ומנומקת בדבר ההצעה הזוכה:

”על ועדת המכרזים לנמק כל החלטה שלה, ואת ההחלטה על נימוקה עליה לתעד בתיק המכרז. תכליתה העיקרית של חובה זו הינה להגביר את שקיפות עבודתה של ועדת המכרזים, וזאת כדי להרתיע מפני משוא פנים ומפני פגיעה בטוהר המידות, לאפשר הפעלה של ביקורת אפקטיבית על עבודתה של ועדת המכרזים, ולחייב את ועדת המכרזים לפעול ביסודיות ובענייניות.

וגם:

בענייננו, העותרת פנתה לעירייה בדרישה לפסול את הצעת המשיבה 2 על הסף ובעקבות זאת התכנסה ועדת המכרזים, בסופה נקבע כי המשיבה 2 עומדת בתנאי הסף ויש למסור לה העבודה מכיוון שהצעתה הייתה הנמוכה ביותר. ואולם, נימוקי הוועדה ודרך בדיקתה את טענות הצדדים לא פורטו בהחלטת הוועדה ובפרוטוקול. כך, נפל פגם בהחלטת וועדת המכרזים, פגם היורד לשורשו של עניין, והמונע מביהמ"ש לבחון כנדרש את שיקולי הוועדה והטעמים שעמדו בבסיס החלטתה.”

5.1 פגמים מהותיים

5.1.1 ערבות בנקאית

בעע"מ 2628/11 אפקון בקרה ואוטומציה בע"מ נ' מד"י - הרשות הממשלתית למים וביוב (פורסם בגבו), פסקה השופטת נאור כי פגם בערבות הבנקאית, הן מרע והן מיטיב - דינו לפסול את הצעת המציע:

"הגעתי כמבואר לכלל מסקנה כי עדיף לקבוע כלל לפיו שינוי בנוסח הערבות, הן לטובה והן לרעה, מביא לפסילת ההצעה...עלינו לדאוג לכך שהערבויות במכרזים ימולאו ככתבן וכלשונן, וזאת כדי לחסוך בהתדיינויות יקרות המעכבות לא אחת את ההליכים במכרז."

עם זאת, מציינת השופטת נאור כי ישנם חריגים מצומצמים לכלל הנוקשה המצוטט לעיל, בהביאה כדוגמה את עע"מ 5834/09 אדמונית החורש בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי (פורסם בגבו), שם נקבע:

"קיימים פגמים מסוימים ונדירים בערבות הבנקאית, אשר ניתן לשקול האם יש מקום להכשירם, שאם לא תאמר כן יימצא כי אותו 'חריג שבחריג' הנזכר בפסיקה - בפועל כמעט שלא יהיה בנמצא. כעולה מן האמור לעיל, בחריגים מצומצמים אלה יש לכלול פגם בערבות בנקאית הנובע מפליטת קולמוס, או מטעות סופר, או מהשמטה מקרית, או מהוספת דבר באקראי (להלן ביחד: "טעות"), כאשר - כתנאים מצטברים - חייבות להתקיים דרישות נוספות אלה (ענין אבראהים; ענין י.ת.ב):

הטעות נלמדת מהערבות עצמה;

ניתן לעמוד על כוונתו המדוייקת של השוגה, תוך שימוש בראיות אובייקטיביות מובהקות, המצויות בפני ועדת המכרזים במועד פתיחת תיבת המכרזים;

על פני הדברים נראה כי הטעות או אי גילוייה טרם הגשת ההצעה, מקורם בתום לב והם נובעים מהיסח דעת גרידא ולא מכוונת מכוון כלשהי של המציע או של הבנק הערב;

אין בטעות ובתיקונה כדי להקנות למציע יתרון הפוגע בעקרון השוויון וביתר הכללים של דיני המכרזים."

5.1.2 אי גילוי עובדות במסמכי המכרז

בימ"ש מחוזי תא (י-ם) 9379/07 **מתן חן שירותי סיעוד בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבינוי והשיכון ומשרד האוצר** (פורסם בגבו), אשר דן בתביעה של משתתפות במכרז, הנוגעת לאי גילוי פרטים במסמכי המכרז, קבע כי על מעצבי מכרז **חלה חובת גילוי מלאה** לגבי כל מידע שלמציעים עשוי להיות בו עניין, ועליהם להבטיח כי מסמכי המכרז ישקפו בצורה מלאה ומדויקת את המציאות.

בהפ (מרכז) 10824-01-09 **חברת צרפתי שמעון-אם אב בע"מ נ' מינהל מקרקעי ישראל (מחוז מרכז)** (פורסם בגבו), נקבע כי המנהל הטעה והכשיל את המציעים במכרז כאשר לא ציין במפורש במסמכי המכרז את החובה לפנות פולשים מהמקרקעין, ובכך חרג מגורמת זהירות וגילוי המוטלות עליו. בית המשפט דחה את טענת המנהל כי הייתה זו חובתו של המציע לבדוק את התוכנית בוועדה המקומית.

5.1.3 אי רישום פרוטוקול

בית המשפט פסק בנושא זה בעת"מ 4041/07 אהרון את גלעדי בע"מ (1986) נ' עיריית נשר (פורסם בגבו):

"תכליתה העיקרית של חובה (תיעוד ונימוק כל החלטה) זו הינה להגביר את שקיפות עבודתה של ועדת המכרזים, וזאת כדי להרתיע מפני משוא פנים ומפני פגיעה בטוהר המידות, לאפשר הפעלה של ביקורת אפקטיבית על עבודתה של ועדת המכרזים, ולחייב את ועדת המכרזים לפעול ביסודיות ובענייניות. חובת ההנמקה והתיעוד החלות על ועדת המכרזים נגזרות ממקורות שונים..."

מוסיף על כך המלומד עופר דקל בספרו, בעמ' 57-59, באומרו:

"בהתחשב בכך שמדיניות הביקורת השיפוטית על עבודתה של ועדת המכרזים גורסת הימנעות מהחלפת שיקול הדעת המנהלי בשיקול דעת שיפוטי, והתערבות שיפוטית אך במקרים שבהם נפל פגם מהותי בעבודתה של ועדת המכרזים - לקיומה או להעדרה של הנמקה עשויה להיות השפעה מכרעת על נטיית בית המשפט להתערב בהחלטותיה של ועדת המכרזים. לעתים סבורים חברי ועדות מכרזים כי הימנעות מהנמקה, אי-רישום פרוטוקול מלא או רישום הנמקה לאקונית בלבד יגנו על ועדת המכרזים מפני ביקורת שיפוטית, שכן כיצד יבקר בית המשפט את החלטתה של ועדת המכרזים אם אין הוא יודע את נימוקיה? אולם, לדעתי, ההפך הוא הנכון. כאשר בית המשפט מתרשם שעבודתה של ועדת המכרזים לוקה בהעדר תיעוד, וכי החלטותיה אינן מנומקות דיין, נוצר אצלו

הרושם (המוצדק) שוועדת המכרזים לא מילאה את תפקידה נאמנה, וגוברת נטייתו לסייע לעותר הטוען לקיפוח...".

בכל אחת משיבות ועדת המכרזים, יש לערוך פרוטוקול מסודר הממצה את הדברים ואת סדרם בישיבה. בית המשפט הביע את חשיבותם של פרוטוקולים אלה בעת"מ 790/06 א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות (פורסם בבנו) אשר נדון בפני השופטת יהודית צור:

"ביהמ"ש קבע כי בכך שלא נערכו פרוטוקולים של דיוני ועדת המכרזים נפל פגם יסודי בדרך התנהלות הוועדה. תפקידה של ועדת המכרזים לבחון ביסודיות את שאלת העמידה של המציעים בתנאים שנקבעו במכרז. ביהמ"ש אינו אמור להיכנס בנעליה של הוועדה ולבחון, לראשונה, אם מציע זה או אחר עומד בתנאי המכרז בלא שההצעה עברה קודם לכן דרך ה"מסנגת" המקצועית של הוועדה. ביהמ"ש בוחן אם ההחלטה המינהלית עומדת באמות מידה של סבירות, מקצועיות, תשתית עובדתית, אמינות - וכיוצאים באלה קריטריונים ושיקולים לבחינת פעילותה של רשות מינהלית - והוא נדרש למסמכים שהיו בפני ועדת המכרזים ולהחלטותיה, ובעיקר הוא נזקק לפרוטוקולים של הוועדה המשקפים את הליך קבלת ההחלטות ומסגרת השיקולים שעמדו בבסיס החלטתה, לרבות עמדת החברים שהשתתפו בדיוני הוועדה.

**ניהול פרוטוקול של ישיבות הוועדה הינה דרישה מהותית
ואלמנטרית."**

5.1.4 העדרו של גילוי עובדות ברישום פרוטוקול

ועדת המכרזים נדרשת לערוך פרוטוקול, ובפרט עליה לציין בו את הנסיבות המיוחדות והטעמים המיוחדים בעטיים לא נבחרה ההצעה הטובה ביותר, על אף היותה הגבוהה ביותר או הזולה, לפי הנסיבות. על ההחלטה להיות מנומקת בטעם ענייני, והפרוטוקול צריך לשקף דיון שקדם להחלטה.

עריכת פרוטוקול לקוני וחסר, כך קבעה הפסיקה, חוטאת לרציונאל שבבסיס החובה לניהול פרוטוקול, לפיו רישום הדברים שנאמרו בישיבות ועדת המכרזים יאפשר פיקוח ובקרה על דרך קבלת ההחלטות.

הרישום הלקוני, אשר אינו מלמד דבר על עמדות חברי הוועדה, על הדיון שהתנהל ביניהם ועל דרך קבלת ההחלטה - לרבות התייחסות לטעמים מיוחדים המצדיקים את פסילת הצעת המציע הטוב ביותר - עלול להצביע על היעדר הנמקה עניינית להחלטה.

5.1.5 ניגוד עניינים

השאלה הרלוונטית לבחינת נפילת פגם במכרז בשל ניגוד עניינים היא, **אם המסתכל מהצד המכיר את פרטי העניין, יסבור שקיים בנסיבות העניין חשש סביר לקיומו של משוא פנים.**

בנסיבות עעמ 2378/12 **מטרופולי-נט בע"מ נ' מועצה מקומית כוכב-יאיר צור-יגאל** (פורסם בנבו), נקבע בבית משפט העליון, כי לנוכח הקרבה המשפחתית שבין גזברית המועצה שהייתה בצוות המקצועי שבחן את ההצעות, לבין מנהלת מערכות המידע בחברה שזכתה, אכן מתקיים חשש כאמור, כפי שסבר אף בית המשפט קמא. ברם, הצוות המקצועי החדש שהוקם בהוראת בית המשפט קמא, שהיה מורכב בעיקרו מחברי המועצה, לא ריפא את הפגם. לפיכך, ועל-מנת להביא לריפוי הפגם הנ"ל, הורה ביהמ"ש לערוך מכרז חדש אשר במסגרתו יוקם צוות מקצועי חדש, אשר יורכב בחלקו, עד כמה שניתן, מאנשי מקצוע שאינם חברי/עובדי המועצה.

עת"מ (חי') 21216-08-09 **ק.ס.מ.ג קבלנים לעבודות תשתית ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ** (פורסם בנבו), נקבע כי:

"החשש לפגיעה בטוהר הליכי המכרז ובשוויון בין המשתתפים, שהתבסס על פעולות פסולות שיוחסו לבעל תפקיד אצל המשיבה, יכול לשמש בסיס להערכה מחדש של החלטה מנהלית בכלל, ועל החלטה בדבר זכייה במכרז בפרט. חשש לניגוד עניינים הוא פגם שיכול להביא לתוצאה של ביטול המכרז."

5.1.6 ניסוח מסמכי המכרז

על חשיבות ניסוחם של מסמכי המכרז, נוטה לא אחת בית המשפט להעיר לעורכי המכרז, שכן ניסוח לא ברור או ניסוח דו-משמעי או לא נהיר די צורכו, עלול לגרום לא אחת לכשלים בבדיקת ההצעות או לפסילת הצעות, אם כי ככלל, בית המשפט נוטה, שבמקום בו ניתנים לפירוש יותר מאחד, תבחר ועדת המכרזים את הפרשנות המקיימת ולא הפוסלת.

בעעמ 303/12 **מטיילי קרית שמונה בע"מ נ' עיריית צפת** (פורסם בנבו), קבע בית המשפט לעניין זה:

"ערעור שעניינו במכרז להסעות מטעמה של עירייה. חרף היעדר היערכות של העירייה בפרסום המכרז, בדין נפסלה הצעתה בשל החריגה הברורה של הצעתה ממחיר המקסימום, בהתאם לפרשנות המחייבת עפ"י ההבהרה בסיור הקבלנים. עם זאת, המכרז נוהל באופן לא מסודר, עד כדי חשש לפגיעה ביעילות התוצאה ובשוויון. במצב רגיל היה מקום להורות לעירייה לפרסם מכרז חדש, אולם

ביהמ"ש נמנע מלעשות כן בנסיבות. במבט לעתיד: מכרזים יש לתכנן וערבויות יש לפשט. ניתן לשקול, לדוגמה, במקרים מתאימים להמיר את הדרישה של ערבות המחושבת בהתאם לגובה ההצעה בערבות בסכום אחיד שייקבע לעניינו של מכרז מסוים.

(ההדגשות אינן במקור)

5.1.7 תצהיר כוזב

צירוף תצהיר שקרי הוא פגם אשר בציודו פסילה. כך קבע בית המשפט בעת"מ (ת"א) 1587/02 **קבוצת השומרים שמירה וביטחון בע"מ נ' רשות שדות התעופה** (פורסם בנבו):

"לעניין השאלה מהי ההשפעה של תצהיר כוזב המוגש במצורף להצעה במכרז, נקבע כי בנסיבות רגילות שומה על ועדת מכרזים לפסול הצעה המבוססת על טעות ועל הנחות בלתי נכונות. ודאי כך כאשר ההצעה מבוססת על מירמה. מקום בו מדובר במתן תצהיר כוזב עשויה להתעורר שאלת אמינותו של המציע והתאמתו לביצוע המיזם נושא המכרז. עובדת צירופו של תצהיר מוטעה להצעה מהווה שיקול ענייני ששומה על הוועדה להביאו בחשבון שיקוליה. במקרה שבו אין טענה כי הפרט המוטעה לא היה ידוע למציע, ראוי להחמיר עם מציע שמצרף להצעתו תצהיר שאינו נכון, ודין הצעתו של מציע כזה להיפסל."

(ההדגשות אינן במקור)

ראה לעניין זה גם דברי בית המשפט, בש"א (ת"א) 33209/08 **השמירה בע"מ נ' רכבת ישראל** (פורסם בנבו).

5.1.8 תכסיסנות

תכסיסנות בהצעת מציע תביא בהכרח לפסילת ההצעה, והיא נלמדת, בין היתר, מקום שיש פער ממשי בין האומדן הריאלי של העסקה לבין ההצעה, מקום שחלק מפרטי ההצעה אינם מתומחרים כלל, או מתומחרים בצורה מלאכותית.

ראה לעניין זה עע"מ 5853/05 אחים כאלדי בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (פורסם בנבו).

5.2 פגמים הניתנים לתיקון וריפוי

5.2.1 סמכות הוועדה לתקן שגיאות חשבוניות וטעויות סופר

לרוב, בשלב בחינת ההצעות, בין אם על-ידי מומחה ובין אם בידי חברי הוועדה, מתגלות בהצעה טעויות. את חלקן יכולה לתקן הוועדה בעצמה. את אלה שלא, תוכל הוועדה

לתקן בשלב ההבהרות, בו נדון בהמשך. **תקנה 18(ג) וסעיף 18(ג) בצו המועצות ובצו מועצות אזוריות** מסמיכים את הוועדה לתקן טעויות חשבוניות בהן נתקלו חברי המועצה עת בדיקת ההצעות.

יחד עם זאת, אין הוועדה רשאית לתקן כל טעות. המדד שנקבע לכך על-ידי בית המשפט הוא טעות **בתום לב** של המציע. הכוונה היא, **שהטעות החשבונית, אין בה כדי להטעות את ועדת המכרזים ו/או כדי לאפשר למציע מרווח תמרון פסול** אשר **יקנה לו יתרון** על שאר המתמודדים.

אי חתימה על מסמכי המכרז מוגדרת בפסיקה כפגם חמור אשר עלול להביא לפסילת הצעה.

אין מדובר בכלל מובהק, שכן ההוכחה שמדובר בטעות בתום לב, תונח על כתפי המתמודד שלא חתם על מסמכי המכרז. במידה ויצליח להוכיח זאת, רשאית ועדת המכרזים, לאחר שהשתכנעה, שלא לפסול את הצעתו.

5.2.2 בירור פרטים

השלב הבא הוא לפי הצורך, והוא מאפשר לרשות מקומית לזמן אליה מציעים לפגישת הבהרות. הנושא מעוגן **בסעיף 19(א) לתקנות**, ומטרתו למצות את כלל ההליכים מול המציע, על-מנת שלא ייפגע המציע שלא לצורך, כמו גם שלא ייפגע עקרון השוויון כלפי יתר המשתתפים. לקראת דיון ההבהרות, תומצא למשתתף הזמנה ובה הנושאים אשר עליו להתכונן להם לקראת הדיון. עניינם של אותם נושאים ייסוב בדרך-כלל סביב נושאים בני השלמה, כמו מסמכים לא חתומים או חסרים, אשר ניתן להוסיפם במועד מאוחר יותר וכך להמשיך את הליך המכרז כסדרו.

ככלל, **תקנה 18א'** אוסרת קיום משא ומתן עם מציע בטרם ההכרעה על זהות הזוכה, אך בעניינים אלה, אשר יכולים להועיל לוועדה בבחינת ההצעות ובקבלת ההחלטה הנכונה, הדבר אפשרי ואף רצוי.

בעת"מ (י-ם) 902/05 **רומ הנדסת תחבורה בע"מ נ' משרד התחבורה** (פורסם בנבו), קבעה נשיאת בית המשפט המחוזי, מוסיא ארד:

"פנייה לקבלת הבהרות מותרת ובלבד שאין היא מעניקה יתרון בלתי הוגן ואין היא פוגמת בעקרון השוויון. בירור הפרטים נועד לשם הבהרת נתוני ההצעה, לשם בדיקת כושרו ויכולתו של המציע, נסיונו הקודם וכדומה. בירור פרטים צריך להיעשות ללא שינוי בהצעה או בפרשנותה, ובוודאי לא לשם הסרת חוסר ודאות בה."

בסיסו של האיסור הוא ברצון לשמור על המכרז הוגן ושוויוני. כל זמן שתינתן הרשות לנהל משא ומתן עם כל משתתף בנפרד, הרי שיש בכך הפרה בוטה של עקרון השוויון. כך נקבע בבג"צ 209/83 **שחף נ' משרד הביטחון פד"י ח (2) 225:**

“עיקרון יסוד בדיני המכרזים הוא שיש להקפיד על תנאי שוויון בין המתחרים ולהימנע מהענקת יתרון בלתי הוגן לאחד או לחלק מהמשתתפים בו...”

...כדי להרחיק כל חשד של ניהול משא ומתן עם אחד המציעים, רצויה הפסקת מגע מוחלטת בין המזמין לבין המציעים למן פתיחת ההצעות ועד לקבלה סופית של אחת ההצעות...

...משא ומתן בהקשר זה אין פירושו רק דין ודברים ארוכים ומייגעים, אלא משמעותו כל החלפת דעות בין מוציא המכרז לבין אחד המשתתפים, אשר בעקבותיה בא שינוי ההצעה”.

כמו כן, בבואה לזמן מציעים לבירור פרטים, על הוועדה לבחון האם הפגם שנפל הינו טכני או מהותי. על-מנת שלא ייפגע עקרון השוויון, קיימת חובה שהליך בירור הפרטים יתקיים לגבי פרטים טכניים בלבד. טענה זו מתחזקת בעת”מ (ב”ש) 265/07 **חברת מ.א. רוי בע”מ נ’ מועצה איזורית באר טוביה (פורסם בגבו)**:

“לנוכח העובדה שמספר החברה היה זהה בכל המסמכים שהוגשו על ידי העותרת, וכי נושא התצהיר דורש בירור, נראה נכון במקרה זה שהוועדה היתה פונה בשאלת הבהרה - בירור פרטים - לעותרת. לו היתה נוהגת כך, ניתן היה לדון בענין טרם הוחלט על פסילת הצעת העותרת. השלב השני שחייב את המשיבה להפעיל שקול דעת נוסף הינו לאחר שהבהירה לעותרת, על פי בקשתה מדוע הצעתה נפסלה. העותרת שיגרה למשיבה מכתב הסבר. בתגובה המשיבה חזרה על נימוקה, שעל פי החומר שצרפה העותרת להצעתה היה מקום להורות על פסילת הצעתה ואין בכך טעות. ברם, נוצר מצב חדש. המכרז עומד בנקודת זמן אחרת מהשלב של פתיחת תיבת המכרזים. הרי העותרת הסבירה את העניין, ועולה כי מדובר בפגם שאינו מהותי. ניתן לומר שאף אינו טכני, אלא מדובר בפגם שנובע מחוסר הבנה בשל אי הגשת מסמך שרלוונטי לעותרת”.

עם זאת, ראוי להבחין בין הליך של בירור פרטים, על-פי **תקנה 19(א)**, לבין הליך של השלמת פרטים, אשר חוטא למטרות התקנה אשר לעיל. על-מנת לקיים הליך של השלמת פרטים, יש לציין זאת במפורש על גבי המכרז. עת”מ (ת”א) 2074/05 **רב נוי חברה לטיפול ואחזקת גנים בע”מ נ’ עיריית ת”א יפו (פורסם בגבו)** קובע את הדברים הבאים, כדלקמן:

“אם ברצונה של העירייה היה לקיים כדין הליך של השלמת פרטים, היה עליה לנסח תנאי זה כך שיכלול אפשרות זו באופן מפורש. בהיעדר עיגון בתנאי המכרז אין לקבל קיומו של הליך השלמת

פרטים. חריגה כה ניכרת מתנאי המכרז דינה פסילת אותן ההצעות על מנת לשמור על השוויון בין המציעים בפועל לבין עצמם (אף אם ההליך קיים באופן שוויוני ואחיד), ובין המציעים בפועל לבין המציעים בכוח באותו מכרז”.

5.2.3 הבהרות מטעם המציעים

ככלל, **תקנה 18 א'** אוסרת קיום משא ומתן עם מציע טרם ההכרעה על זהות הזוכה, אך בעניינים אלה, אשר יכולים להועיל לרשות, תוך שמירה על רשימת מציעים ארוכה, הדבר אפשרי.

בעת”מ (י-ם) 902/05 **רומ הנדסת תחבורה בע”מ נ’ משרד התחבורה** (פורסם בנבו), קבעה נשיאת בית המשפט המחוזי, מוסיא ארד:

“פנייה לקבלת הבהרות מותרת ובלבד שאין היא מעניקה יתרון בלתי הוגן ואין היא פוגמת בעקרון השוויון. בירור הפרטים נועד לשם הבהרת נתוני ההצעה, לשם בדיקת כושרו ויכולתו של המציע, נסיונו הקודם וכדומה. בירור פרטים צריך להיעשות ללא שינוי בהצעה או בפרשנותה, ובוודאי לא לשם הסרת חוסר ודאות בה”.

בסיסו של האיסור הוא ברצון לשמור על המכרז הוגן ושוויוני. כל זמן שתינתן הרשות לנהל משא ומתן עם כל משתתף בנפרד, הרי שיש בכך הפרה בוטה של עקרון השוויון. כך נקבע בבג”צ 209/83 **שחף נ’ משרד הביטחון** פד”י ח (2) 225:

“עיקרון יסוד בדיני המכרזים הוא שיש להקפיד על תנאי שוויון בין המתחרים ולהימנע מהענקת יתרון בלתי הוגן לאחד או לחלק מהמשתתפים בו...”

...כדי להרחיק כל חשד של ניהול משא ומתן עם אחד המציעים רצויה הפסקת מגע מוחלטת בין המזמין לבין המציעים למן פתיחת ההצעות ועד לקבלה סופית של אחת ההצעות...

...משא ומתן בהקשר זה אין פירושו רק דין ודברים ארוכים ומייגעים, אלא משמעותו כל החלפת דעות בין מוציא המכרז לבין אחד המשתתפים, אשר בעקבותיה בא שינוי ההצעה”.

כמו כן, בבואה לזמן מציעים לבירור פרטים, על הוועדה לבחון האם הפגם שנפל הינו טכני או מהותי. על-מנת שלא ייפגע עקרון השוויון, קיימת חובה שהליך בירור הפרטים יתקיים לגבי פרטים טכניים בלבד. טענה זו מתחזקת בעת”מ (ב”ש) 265/07 **חברת מ.א. רוי בע”מ נ’ מועצה איזורית באר טוביה** (פורסם בנבו):

“לנוכח העובדה שמספר החברה היה זהה בכל המסמכים שהוגשו על ידי העותרת, וכי נושא התצהיר דורש בירור, נראה נכון במקרה זה

שהוועדה היתה פונה בשאלת הבהרה - בירור פרטים - לעותרת. לו היתה נוהגת כך, ניתן היה לדון בענין טרם הוחלט על פסילת הצעת העותרת. השלב השני שחייב את המשיבה להפעיל שקול דעת נוסף הינו לאחר שהבהירה לעותרת, על פי בקשתה מדוע הצעתה נפסלה. העותרת שיגרה למשיבה מכתב הסבר. בתגובה המשיבה חזרה על נימוקיה, שעל פי החומר שצרפה העותרת להצעתה היה מקום להורות על פסילת הצעתה ואין בכך טעות. ברם, נוצר מצב חדש. המכרז עומד בנקודת זמן אחרת מהשלב של פתיחת תיבת המכרזים. הרי העותרת הסבירה את העניין, ועולה כי מדובר בפגם שאינו מהותי. ניתן לומר שאף אינו טכני, אלא מדובר בפגם שנובע מחוסר הבנה בשל אי הגשת מסמך שרלוונטי לעותרת".

5.2.4 השלמת פרטים ומסמכים

עם זאת, ראוי להבחין בין הליך של בירור פרטים, על-פי **תקנה 19(א)**, לבין הליך של השלמת פרטים, אשר חוטא למטרות התקנה אשר לעיל. על-מנת לקיים הליך של השלמת פרטים, יש לציין זאת במפורש על גבי המכרז. עת"מ (ת"א) 2074/05 **רב נוי חברה לטיפול ואחזקת גנים בע"מ נ' עיריית ת"א יפו** (פורסם בנבו), קובע את הדברים הבאים, כדלקמן:

"אם ברצונה של העירייה היה לקיים כדין הליך של השלמת פרטים, היה עליה לנסח תנאי זה כך שיכלול אפשרות זו באופן מפורש. בהיעדר עיגון בתנאי המכרז, אין לקבל קיומו של הליך השלמת פרטים. חריגה כה ניכרת מתנאי המכרז דינה פסילת אותן ההצעות על מנת לשמור על השוויון בין המציעים בפועל לבין עצמם (אף אם ההליך קיים באופן שוויוני ואחיד), ובין המציעים בפועל לבין המציעים בכוח באותו מכרז".

5.3 תוצאות פגם במכרז

5.3.1 פסילת הצעות

תקנה 20(ג) לתקנות קובעת, שהצעה אליה לא צורפו מסמכי המכרז כמתבקש, תהא פסולה.

מובן שדין של שגיאות **מכוונות** ותכסיסים בלתי הוגנים, יהא פסילה מיידית. תכסיס בלתי הוגן מוגדר בפסיקה, בין היתר, כהגשת שתי הצעות באמצעות שמות בדויים, במטרה להשתלט על המכרז. בג"צ 358/87 **ב.א.י. בע"מ נ' עיריית ירושלים** פד"י מב (3) 406.

צירוף תצהיר שקרי הוא פגם אשר בציודו פסילה. כך קבע בית המשפט בעת"מ (ת"א) 1587/02 **קבוצת השומרים שמירה וביטחון בע"מ נ' רשות שדות התעופה** (פורסם בנבו):

"לעניין השאלה מהי ההשפעה של תצהיר כוזב המוגש במצורף להצעה במכרז, נקבע כי בנסיבות רגילות שומה על ועדת מכרזים לפסול הצעה המבוססת על טעות ועל הנחות בלתי נכונות. ודאי כך כאשר ההצעה מבוססת על מירמה. מקום בו מדובר במתן תצהיר כוזב עשויה להתעורר שאלת אמינותו של המציע והתאמתו לביצוע המיזם נושא המכרז. עובדת צירופו של תצהיר מוטעה להצעה מהווה שיקול ענייני ששומה על הוועדה להביאו בחשבון שיקוליה. במקרה שבו אין טענה כי הפרט המוטעה לא היה ידוע למציע, ראוי להחמיר עם מציע שמצורף להצעתו תצהיר שאינו נכון, ודין הצעתו של מציע כזה להיפסל."

גם הסתייגויות שיש בהן שינוי של עקרונות המכרז או של תנאי הסף אשר נקבעו בו, דינן פסילת ההצעה. הכוונה היא למקרים בהם המציע אינו מסכים עם סעיף מסעיפי המכרז ומשנה אותו בדרך בה יתאפשר לו לקיימו. במידה וזהו סעיף עליו מושתת המכרז, קרי, סעיף מהותי אשר מהווה תנאי סף, הרי ששינויו מהווה הסתייגות בלתי לגיטימית אשר תביא לפסילת ההצעה. העיקרון נקבע **בתקנה 20(א) לתקנות**.

מתן הנחות הוא דבר מותר, כל עוד ההנחה ניתנת במסמכי המכרז ולא לאחר פתיחת תיבת המכרזים. כמו כן, ההנחה צריכה להינתן בסכום מדויק ולא באחוזים, שאז לא ניתן לדעת האם סכום ההנחה צמוד למדד או לאו.

ועדת המכרזים רשאית לפסול מתמודד אשר הצעתו מעידה על חוסר הבנה בסיסית של תנאי המכרז. **תקנה 20(ב)** מאפשרת זאת, בקובעה כי ציון מחירים בלתי סבירים עקב הבנה לקויה של המציע, תביא לפסילת הצעתו.

במידה וחברי הוועדה ראו בעת בדיקת הממצאים, כי מי מהמציעים לא עמד בתנאי הסף או שבהצעתו יש משום חוסר הבנה של מהות המכרז, רשאים הם לבטל את ההצעה. כך לפי **תקנות 20 (ב-ג)** אשר ממשיכות וקובעות, כי גם חוסר סבירות בהצעה הכספית ו/או הסתייגויות רבות מדי מסעיפי המכרז, מאפשרות ביטולה של הצעה.

בית המשפט עתמ (י-ם) 121/07 **טקטרנדס בע"מ נ' משרד התעשייה המסחר והתעסוקה** (פורסם בנבו) קבע **לעניין ערבות בנקאית פגומה**, כי היא מהווה עילה לביטול הצעה:

"...העותרת לא צירפה להצעתה ערבות בנוסח הנדרש ומכאן שלא עמדה בתנאי הסף של המכרז, ודין הצעתה להיפסל.

העובדה כי העותרת תיקנה את נוסח הערבות אין בה כדי להכשיר את הצעתה. אין חולק לגבי תום הלב של העותרת, אך עם זאת,

האחריות להגשת הצעה העומדת בתנאי הסף של המכרז מוטלת עליה. משהגישה העותרת הצעה שלא עומדת בתנאי הסף, דין הצעתה להיפסל.”

ובהמשך:

”...הפגם שנפל בכתב הערבות, הנו, ככלל, בגדר פגם מהותי בהצעה, המוביל לפסילתה. דברים אלה מקבלים משנה תוקף במכרז זה בו הדרישה שהערבות תנוסח בהתאם לטופס שצורף למסמכי המכרז, היא תנאי סף במכרז. אמנם, יתכנו מקרים בהם ניתן לראות בפגם שנפל בכתב ערבות שצורף להצעה פגם 'טכני' ולהכשיר הצעה למרות זאת. אך מדובר ב'חריג שבחריג' המתקיים רק במקרים נדירים כשהאופי הטכני של הפגם ברור וגלוי בנסיבות העניין, דוגמת פליטת קולמוס או טעות חישוב לא משמעותית. הפגם בגינו נפסלה הצעת העותרת אינו נופל בגדר חריגים מצומצמים אלו, כאשר הרחבת החריגים האמורים מעבר למקרים דלעיל אינה רצויה.”

כאמור לעיל, בעת האחרונה פסקה כבוד השופטת מרים גאור בעע"מ 2628/11 אפקון בקרה ואוטומציה בע"מ נ' מד"י - הרשות הממשלתית למים וביוב לעיל, כי פגם בערבות הבנקאית, הן מרע והן מיטיב - דינו לפסול את הצעת המציע.

בשלב הדיון בטרם החלטת ועדת המכרזים, מרוכזות כלל ההצעות הכשורות אשר עומדות בתנאי הסף ושסכום ההצעה בהן מתאים לאומדן. הוועדה תיעזר בחוות דעתו של יועץ מומחה, אם זו קיימת, ותרשום את כלל סכומי ההצעות, שמתוכן תיבחר ההצעה הזולה ביותר או היקרה ביותר, במידה ומדובר במכירת מקרקעין של הרשות. **תקנה 22(ב)** מנחה לבחור בהצעה הזולה ביותר, כל עוד היא סבירה ועומדת בסכומים שהתווה האומדן. דינה של הצעה אשר נמוכה מן האומדן, להיפסל.

5.3.2 ביטול מכרז

תקנה 23, על תקנות המשנה שלה, וכן הסעיפים המקבילים הזהים לצו המועצות ולצו המועצות האזוריות, מאפשרים לעירייה לבטל מכרז אם ועדת המכרזים החליטה על כך וראש העיר אישר זאת. יחד עם זאת, ביטול מכרז ייעשה במשורה ורק במקרים מוצדקים ובליט ברירה. ואם בכך לא די, הרי שחובה על הרשות, ככל שהחלטה לבטל את המכרז, לפרסם מכרז חדש, השונה באופן מהותי מזה שבוטל, שכן הצעות המחיר שהגישו המציעים נחשפו ופרסום מכרז זהה יפר בהכרח את עקרון השוויון.

”הואיל וביטול המכרז ופרסום מכרז חדש תחתיו עלולים לפגוע באינטרס ההסתמכות של המציעים במכרז, יוצרים חלילה פתח לשחיתות, ומשמעותם עלולה להיות מתן אפשרות לבעלי

ההצעות הפחות טובות לשפר את הצעותיהם (דקל, 186). כאמור, אף קיומה של הצעה יחידה אינו בהכרח עילה לביטול המכרז, שכן ככל שההצעה עונה על דרישות המכרז, קיימים טעמים כבדי משקל לבחור בה (דקל, 131). ראשית, המכרז מבטא צורך במימוש ההתקשרות, וביטול המכרז יחייב את דחייתה; שנית, אין זה מובטח כי דחיית ההתקשרות ופתיחת הליך חדש יובילו להתקשרות יעילה יותר מבחינה כלכלית; שלישית, ביטול המכרז עלול - כאמור - לפגוע באינטרס ההסתמכות ולהוות כר פורה לשחיתות, רחמנא ליצלן. כ"ד. ואולם כאשר מדובר בהצעה יחידה שהיא בלתי סבירה לרעה, יתכן כי אין מנוס אלא מביטול המכרז (דקל, 127); בחירת הצעה כגון דא תעמוד בניגוד לתכלית המכרז --- סוף עמוד 11 --- ולעקרונות שבבסיסו. כידוע, למכרז הציבורי יסודות אחדים: הגנה על עקרון השוויון, שמירה על טוהר המידות ומניעת משוא פנים ושחיתות, והכל בצד השאיפה לאפשר לרשות להתקשר בעסקה כלכלית מיטבית תוך התנהלות יעילה החוסכת בכספי הציבור".

עע"מ 4821/10 מינהל מקרקעי ישראל נ' צ.מ.ח. המרמן בע"מ (פורסם בנבו)

בית המשפט קבע בעתמ (י-ם) 1035/06 ר.ס. חברה ליבוא וייצור מזון בע"מ נ' מכון התקנים הישראלי (פורסם בנבו), שגם במקרה זה תיבדק סבירות החלטה של ועדת המכרזים:

"אכן, ביטול מכרז הינו פעולה בה יש לנקוט רק בהיעדר כל חלופה אחרת, אולם נראה כי במקרה דנן לא עמדה בפני המכון חלופה ממשית אחרת ולפיכך החלטתו על ביטול המכרז בדין יסודה. ההצעות שהוגשו במכרז היו נמוכות באופן מהותי משומת הנכס, מלבד הצעתה של המשיבה, בה נפל פגם בערבות שחייב את פסילתה. אין כל הגיון לחייב את המכון לקבל את הצעת העותרת, החורגת בשיעור ניכר משומת הנכס ובכך למכור לה את הנכס במחיר נמוך שיש בו משום הפסד של ממש לקופה הציבורית. מסקנה זו מתחזקת לאור הנסיבות המיוחדות של תנאי המכרז בהם נקבע במפורש כי המכון אינו מחויב לקבל כל הצעה הנמוכה מהאומדן. יתר על כן, יש לדחות את טענות העותרים לפיהן בנסיבות שנוצרו היה על המכון לקיים הליך של התמחרות עם המציעות הכשרות במכרז ולא להורות על ביטולו. ראשית, פתיחה בהליך של התמחרות מהווה סוג של מ'מ בין המזמין למציע, דבר שאינו מותר במכרז מעין זה שאינו נכלל

בגדר החריגים המנויים בתקנה 7(א) לתקנות חובת המכרזים, בהם יכול המזמין לנהל מו"מ עם המציעים במכרז. שנית, המכון סבר כי אין כל טעם לפתוח בהליך של התמחרות עם המציעות הכשרות במכרז, שהגישו הצעות שהיו נמוכות באופן משמעותי משומת הנכס. הערכה זו, המבוססת על שיקולי יעילות וערכו הכלכלי של הנכס, סבירה ואין הצדקה להתערב בה."

(ראה גם עת"מ (חי') 25573-03-12 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' מנהל מקרקעי ישראל (פורסם בנבו).

בעניין הפ (ת"א) 10231-12-11 נתנאל גרופ בע"מ נ' חלמיש חברה ממשלתית עירונית לדיוור לשיקום ולהתחדשות בע"מ (פורסם בנבו), בית המשפט המחוזי דחה עתירה לביטול החלטת ועדת מכרזים לבטל מכרז שפרסמה בקובעו כי:

"אין מקום להתערבות בית המשפט בהחלטת הוועדה, שכן המכרז בוטל מפאת אי עמידת כלל ההצעות בתנאיו, לרבות הצעתה של המבקשת, ולא בשל רצון מפרסמת המכרז לשנותו."

תקנה 22(ט) לתקנות ולתוספת הרביעית והשניה, קובעת כי לאחר החלטה סופית של ועדת המכרזים, רשאי כל אדם לעיין בהחלטותיה, וכן בהצעה הזוכה במכרז.

על רקע סמכויות הוועדה, חשוב לציין כי בית המשפט רואה בוועדת המכרזים גוף מנהלי לכל דבר ועניין, ועל כן הוא אינו מרבה להיכנס לנעליה בהחלטות שהיא מקבלת. וכך נקבע בשא (י-ם) 1628/06 ארי יוסי אבטחה ושירותים בע"מ נ' מדינת ישראל משרד הרווחה (פורסם בנבו):

"לועדת המכרזים מתחם שיקול דעת רחב, ורק בנסיבות חריגות יטה בימ"ש להתערב בגדרו. ועדת המכרזים נהנה בסבירות ובהגינות כלפי המבקשת והמשיבה 2. בימ"ש זה אינו נכנס בנעלי ועדת המכרזים, אינו ממיר שיקול דעתה בשלו, ואין הוא יושב בדיון כ'ועדת מכרזים עליונה'. על בימ"ש לבחון את ההחלטה, אם ניתנה כדין אם לאו, אם בבסיסה שיקולים ענייניים, אם יש בה חריגה ממתחם הסבירות. התערבות בימ"ש בהחלטה תלויה בהתקיים אחת מעילות הביקורת השיפוטית הפוסלת החלטה מינהלית, או שעה שבהליכי המכרז נפל פגם מהותי המפר את עקרונות היסוד של דיני המכרזים. רק סטייה מהותית מעקרונות יסוד של ניהול מכרז תקין, תצדיק התערבות שיפוטית בהחלטת הוועדה."

5.4 זכות הטיעון

תקנות 20(א) ו-20(ב) קובעות, כי טרם פסילת הצעה של מתמודד העומד בתנאי הסף של המכרז, על ועדת המכרזים לאפשר לו זכות טיעון. בהודעה למתמודד, תציין ועדת המכרזים את הנימוקים אשר הובילו אותה לשקול את פסילת ההצעה. זאת, על-מנת לאפשר לו להכין עצמו לטענות קונקרטיות באשר לרכיבי ההצעה אותה הציע או בעניינים אחרים הראויים לדיון, העומדים על הפרק, לפי הצורך.

כך נקבע בבג"ץ 685/78 **עומרי מחמוד נ' שר החינוך והתרבות ואח'** פד"י לג (1) 767:

"בעיני אין כל הבדל, לענין תחולתם של כללי הצדק הטבעי וחובת המנהל לנהוג בהגינות, בין גוף מנהלי הפועל מכוח הוראה סטטוטורית המקימה אותו והקובעת את דרכי פעולתו, לבין גוף מנהלי הפועל מכוח הנחיות פנימיות של המינהל. זה כזה חייבים לפעול לפי כללי הצדק הטבעי, וזה כזה חייבים לנהוג כלפי האזרח בהגינות. לענין וועדות מכרז, איני רואה, על כן, כל שוני בין וועדת מכרז סטטוטורית לבין וועדת מכרז הפועלת מכוח נוהל פנימי. זו כזו חייבות לקיים את עקרונות דיני המכרזים. החובה להביא לתשומת ליבו של מציע כי הצעתו תישלל בשל ניסיון שלילי עמו בעבר, והחובה לאפשר לו להגיב על מידע זה, מן הדין שתתקיים בשני המקרים. חובה זו אינה כבדה מדי, והיא לב ליבו של מנהל תקין."

בהפ (י-ם) 462/97 **רזבר שירותים ועסקאות בע"מ נ' עיריית ירושלים** (פורסם בנבו), קבע השופט עוני חבש, כי בטרם תפסול הוועדה הצעתו של מציע, תעניק לו את זכות הטיעון:

"במקרה דנן, לא מצאתי בסיכומים מטעם העירייה, מענה לטענתה של רזבר כי זכות השמיעה המשנית לא קוימה. כנגד רזבר הועלו טענות בדבר אמינותה, אך לא ניתנה לה האפשרות להגיב על טענות אלו בטרם קיבלה הוועדה את החלטתה. יצוין, כי העירייה ויתרה מפורשות על תנאי במכרז בדבר "העדר חקירה" בתיק ה"פ 158/97. במצב דברים זה מתחזקת, לדעתי, הדרישה מהעירייה, שבטרם תכריע בדבר אי קבלת הצעת רזבר תאפשר לה לומר דברה."

5.5 המלצות הוועדה

כאמור בהרחבה לעיל, תמליץ הוועדה על ההצעה הזולה ביותר, ובלבד שהמחירים המוצעים הם הוגנים וסבירים בהתחשב עם האומדן שנמסר כאמור **בתקנה 11**. בעע"מ

2310/02 איגוד ערים אזור דן (תברואה וסילוק אשפה) נ' דסאל מרחבים, חברה לעבודות עפר בע"מ, נט (6) 337 (פורסם בנבו) נקבע כי:

"במכרז יש לבחון את המחיר כשיקול ראשון, אולם לוועדה שיקול-דעת שלא להמליץ על קבלת ההצעה שמחירה הוא הטוב ביותר מבחינת המזמין בהתקיים טעמים ראויים ומוצדקים לכך. קיימים מקרים שבהם תיווצר מסה קריטית של אמות המידה הנוספות לבחינת ההצעה, אשר יכריעו את הכף לטובת הצעה אשר לא הייתה הזולה ביותר. ככל שמושא המכרז הינו פרויקט מורכב יותר, יינתן משקל גדול יותר לאמות המידה הנוספות, ובראשן מומחיותו וניסיונו של המציע."

בעע"מ 3499/08, רון עבודות עפר ייזום ופיתוח מ.א בע"מ נ' ועדת המכרזים - עיריית עפולה (פורסם בנבו).

"...הוראה זו מבטאת את אחת התכליות המרכזיות שביסוד המכרז הציבורי, והיא הצורך לחסוך ככל הניתן בכספי ציבור ולהשיג מבחינת הרשות את ההצעה הכדאית ביותר מבחינה כלכלית (ראו הרציג, דיני מכרזים א, 317). יחד עם זאת, ההנחה לפיה הזול ביותר הוא גם הטוב והכדאי ביותר מבחינת הרשות אינה נכונה תמיד, ובהחלט ייתכנו מקרים שבהם שכרה של הצעה זולה מדי ייצא בהפסדה מבחינת איכות הביצוע או חמור מכך מבחינת יכולת הביצוע."

בהתאם לתקנה 22 (ז), הוועדה רשאית שלא להמליץ על כל הצעה שהיא, אך עליה לרשום בפרוטוקול את הנימוקים להחלטתה.

תקנה 22 (ח) כאמור קובעת, כי במקרה שלא הוגשה כל הצעה למכרז או נדונה הצעה יחידה והוועדה לא המליצה עליה, או לא המליצה הוועדה על הצעה כלשהי, או החליטה מועצת העיריה שלא לאשר הצעה של ראש העיריה לפי סעיף 148(ג) לפקודת העיריות, רשאית העיריה להתקשר בחוזה ללא מכרז לאחר שמועצת העיריה החליטה על כך ברוב חבריה, ולאחר שנוכחה שבנסיבות העניין עריכת מכרז לא תביא תועלת.

5.6 חובת הנמקה

על החלטות ועדת המכרזים להיות מנומקות ולהירשם בפרוטוקול. על ועדת המכרזים להסביר מדוע החליטה, ככל שעשתה כן, להכריז על מציע אחר מזה הזול ביותר, כדי לדעת מה היו השיקולים שביסוד החלטתה. להחלטה שכזו עומדת חזקת התקינות המינהלית עד שהוכח אחרת.

עת"מ (י-ם) 53551-07-11 מרתון מובייל אקס בע"מ נ' משרד התקשורת (פורסם בנבו)

5.7 הכרזה על הזוכה והודעות זכיה/אי זכיה

לאחר שוועדת המכרזים סיימה את דיוניה והעבירה את המלצתה לאישור ראש הרשות המקומית, על הרשות המקומית לשלוח אל הזוכה במכרז הודעת זכיה והזמנה לחתום על חוזה למימוש המכרז. במקביל, נשלחות אל המפסידים במכרז הודעות אי-זכיה, וכן, מוחזרות להם הערבויות הבנקאיות אשר הפקידו בעת הגשת ההצעות להבטחת הצעותיהם.

משלוח הודעת זכיה כמוה קיבול בחוזה. וכבר פסק בית המשפט בבשא (י-ם) 2913/07 **קונקס תחבורה לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התחבורה, אגף התחבורה הציבורית** (פורסם בנבו):

"לא נכרת חוזה מחייב בין המדינה לבין העותרת, באשר המדינה רק הודיעה לעותרת על זכייתה, אך טרם חתמה עמה על נוסח החוזה שצורף למכרז. יש מקום לראות בחתימת המדינה על נוסח החוזה תנאי ליצירת ההתקשרות. הטעם לכך נעוץ בהוראה מפורשת בגוף המכרז, המתנה את תוקף ההתקשרות בחתימה זאת. ההסתכלות על הודעת הזכיה כעל מעשה קיבול המשכלל את החוזה בין הרשות לבין הזוכה במכרז, מותנית בכך שמסמכי המכרז או הוראה חיצונית אחרת אינם מתנים את תוקף ההתקשרות בקיומו של תנאי נוסף. הצורך באישור של גורם נוסף להתקשרות, מעבר להחלטה של ועדת המכרזים, אף הוא בגדר סייג לכוחה של הודעת הזכיה לשכלל את ההתקשרות."

השופטת ד.ביניש (כתוארה אז), בע"א 9347/01 **וייספיש נ' מינהל מקרקעי ישראל** פד"י נ"ד (5),

קבעה כי

"... ככלל, נחשב המכרז הזמנה להציע הצעות; המשתתפים במכרז מגישים הצעותיהם למכרז, והודעות הזכיה שמוסר בעל מכרז למציע הינה קיבול של הצעתו... כך בדרך-כלל, ואולם הגם שבמהלך הדברים הרגיל תהיה הודעת הזכיה קיבול של ההצעה, יתכנו מכרזים בעלי מאפיינים מיוחדים שבהם לא יהיה די בהודעת הזכיה כדי להיות קיבול המשכלל חוזה בין בעל מכרז למציע במכרז, למשל במכרזים המחייבים עמידה בתנאים מוקדמים טרם חתימת הסכם מחייב."

יחד עם זאת, עד החתימה על החוזה הסופי והמוגמר, בידי ועדת המכרזים נתון הכוח לבטל הודעת זכיה, כפי שקבע בית המשפט באותו פסק דין וייספיש:

“העותרת טוענת כי לאחר הודעת הזכייה נטולה וועדת המכרזים כל סמכות לשנות את החלטתה המקורית. ביהמ”ש סבור, כי סמכות הוועדה לא הייתה פוקעת גם אילו הכיר בקיום חוזה מחייב בין הצדדים. תפקידה של ועדת המכרזים הוא ניהול המכרז עד להכרעה הסופית בו. מאחר שהכרעה זו הופקדה בדין בידי ועדת המכרזים, חלים עליה כל עקרונות המשפט המינהלי. אחד מאותם עקרונות הוא שרשות מינהלית שקיבלה החלטה רשאית, ולעתים אף חייבת, לשנות או לבטל אותה בהתקיים טעם טוב לכך ולאחר שאיזנה כראוי בין טעם זה לבין הפגיעה האפשרית במי שהסתמך על ההחלטה המקורית. עיקרון זה תקף גם לגבי החלטת ועדת המכרזים על בחירת זוכה במכרז. בנסיבות המקרה הנוכחי, הכף נוטה לכיוון של ביטול ההחלטה הקודמת, גם לאחר מתן מלוא המשקל לזכויות העותרת. אכן, חתימת החוזה עשויה להקים מחסום מפני שינוי ההחלטה ע”י הוועדה. לעומת זאת, כאשר החוזה טרם נחתם, לא קיימת מניעה עקרונית לשקילה מחדשת של ההחלטה ע”י הוועדה, כפוף למידת הזהירות הנדרשת ממנה בשלב זה. כך הוא בוודאי כאשר החתימה הנה תנאי להשתכללות ההתקשרות ע”פ תנאי המכרז.”

5.8 מתן זכות עיון למציעים שלא זכו במכרז

ככלל, זכות העיון של המציעים אשר הצעתם לא נבחרה היא הכלל. תקנה 22(ט) לתקנות מאפשרת לכל מציע לגשת ולעיין במסמכים ובפרוטוקולים של המכרז, לאחר ההכרזה על הזוכה. ובעניין זה, נקבע בפסק דין עת”מ 1440/08 נור חומרי ניקוי שיווק והפצה בע”מ נ’ משרד הביטחון (פורסם בנבו) כי:

“עינינו הרואות, זכות העיון פרושה על פני מסמכי המכרז כולו. זכותו של כל משתתף במכרז לעיין, על פני הדברים, בכל מסמך, ובכלל זה בכל הפרוטוקולים של ועדת המכרזים, בכל ההתכתבויות שלה, בכל חוות הדעת שהוגשו לה, בהצעה הזוכה במכרז, וכן בהצעות נוספות שהוגשו למכרז, אם המבקש יכול להראות טעם ענייני לבקשה זו.”

יחד עם זאת, קיימים מספר חריגים לכלל זה:

“זכות העיון אינה זכות מוחלטת. לזכות העיון סייגים הנחלקים לשתי קבוצות עיקריות: קבוצה אחת כוללת את הסייגים

שתכליתם לשמור על אינטרסים ציבוריים שהרשות המנהלית מופקדת עליהם, ולענייננו, הקבוצה השנייה - סייגים שמטרתם להגן על סודות מסחריים או מקצועיים של מציעים”

(ע. דקל, דיני מכרזים, עמ' 211)

לוועדת המכרזים נתון שיקול הדעת לקבוע, האם המסמכים אשר מבקשים המעיינים להעמיד לרשותם, הינם בגדר סוד מסחרי:

”שיקול הדעת בעניין קיום סוד מסחרי או מקצועי מסור לוועדת המכרזים ולא למשתתף בעל ההצעה. בכל מקרה, סכום ההצעה הזוכה ומרכיביה, חשופים תמיד בפני המציעים שלא זכו, ואין הם יכולים להחשב סוד מסחרי. על המציע להביא בחשבון, בעת הגשת הצעתו, כי סכום הצעתו עלול להחשף בפני מתחריו אם יזכה”.

(ש. הרציג, דיני מכרזים, מהדורה שנייה, עמ' 432).

5.9 מועד בו קמה זכות העיון

בספרו **דיני מכרזים** (מהדורה שנייה התשס"א-2001, בעמ' 425), מתייחס עו"ד ש. הרציג למועד בו קמה זכות העיון שנקבעה בתקנה 22 (ט), כדלקמן:

”על ידי עיגון זכות העיון בתקנות נקבעה נקודת זמן ברורה שהינה בבחינת ”ההזדמנות הראשונה” לפנייה אל מפרסם המכרז, ובמקרה מתאים אף לבית המשפט...”. ובהמשך בעמ' 428: ”נוסח התקנה הקובע את זכות העיון מעורר מספר שאלות שלהן יש השלכות מעשיות. המועד לעיון הינו ”לאחר קבלת החלטה סופית של הוועדה”. כזכור ועדת המכרזים אינה גוף מחליט כי אם גוף ממליץ גרידא (ר' סע' 148 לפקודת העיריות, הערה שלי - ד.פ.). לפיכך, לכאורה, הכוונה הינה כי זכות העיון מתייחסת למועד מסירת המלצתה הסופית של ועדת המכרזים לראש הרשות המקומית. לנוכח זאת, נשאלת השאלה, האם קמה למשתתף במכרז זכות עיון טרם ההכרעה הסופית במכרז, דהיינו טרם אישורו של ראש הרשות המקומית...; על פי ההגיון, התשובה לכך חיובית. העיון בחומר גם לפני אישור ראש הרשות המקומית יאפשר למציע, על בסיס העיון בחומר, לפנות לראש הרשות המקומית ולבקשו שלא לאשר את המלצתה של ועדת

המכרזים. לעומת זאת, פרשנות זו אינה מתיישבת עם העובדה כי עדיין לא נקבעה "הצעת הזוכה במכרז..." כלשון התקנה. לדעתנו אין מניעה פורמלית, מבחינת נוסח התקנה מלאפשר את העיון לאחר המלצת הוועדה ואף טרם אישור ראש הרשות המקומית".

5.10 סייגים בזכות העיון

למרות האמור לעיל, קיימים מספר חריגים לזכות העיון. זכות העיון אינה זכות מוחלטת. לזכות העיון סייגים הנחלקים לשתי קבוצות עיקריות: קבוצה אחת כוללת את הסייגים שתכליתם לשמור על אינטרסים ציבוריים שהרשות המנהלית מופקדת עליהם, ולענייננו, הקבוצה השנייה - סייגים שמטרתם להגן על סודות מסחריים או מקצועיים של מציעים (ע. דקל, דיני מכרזים, עמ' 211). לוועדת המכרזים נתון שיקול הדעת לקבוע, האם המסמכים אשר מבקשים המעיינים להעמיד לרשותם, הינם בגדר **סוד מסחרי**:

"שיקול הדעת בעניין קיום סוד מסחרי או מקצועי מסור לוועדת המכרזים ולא למשתתף בעל ההצעה. בכל מקרה, סכום ההצעה הזוכה ומרכיביה, חשופים תמיד בפני המציעים שלא זכו, ואין הם יכולים להחשב סוד מסחרי. על המציע להביא בחשבון, בעת הגשת הצעתו, כי סכום הצעתו עלול להחשף בפני מתחריו אם יזכה". (ש. הרציג, דיני מכרזים, מהדורה שניה, עמ' 432).

6 אישור תוצאות המכרז על-ידי ראש הרשות

6.1 החלטת ראש הרשות וסמכותו שלא לקבל את המלצת הוועדה

לאחר שגיבשה המלצה, מוסרת אותה הוועדה לידי ראש העיר, אשר מחליט האם לאשר אותה אם לאו. כך נקבע בסעיף 148 לפקודת העיריות, סעיף 123 לצו המועצות ו-40א' לצו המועצות האזוריות.

"... לבדוק הצעות מחירים המוגשות לעיריה בעקבות פרסום מכרז ולהמליץ לפני ראש הרשות המקומית על ההצעה שלדעת הוועדה ראויה לאישור".

(ההדגשות אינן במקור)

ראש הרשות, לאחר שעיין בהמלצת ועדת המכרזים, **רשאי שלא לאשר**. כך קובע סעיף 148(ב) לפקודת העיריות 123 (ב) לצו המועצות ו-40א' (ב) לצו המועצות האזוריות.

"החליט ראש העיריה לאחר עיון בהמלצות ועדת המכרזים שלא לאשר את ההצעה שעליה המליצה הוועדה, ירשום את הנימוקים להחלטתו ויביאם לידיעת המועצה בישיבתה הקרובה".

עתמ (חי') 20551-03-12 **מטרופולי-נט בע"מ נ' עיריית טמרה** (פורסם בנבו):

"ראש העירייה רשאי ומוסמך שלא לאשר את ההצעה שעליה המליצה ועדת המכרזים, אך עליו לרשום את הנימוקים להחלטתו ולהביאם לידיעת המועצה".

לעניין סמכותו של ראש העיר לפי סעיף 148, מקרה בו לא קיבל ראש העיר את המלצת ועדת המכרזים, ראה דברי ביהמ"ש, בעת"מ 323/05 **עדי קנט השקעות בע"מ נ' מר אינג' צבי צילקר - ראש עיריית אשדוד** (פורסם בנבו):

"באשר לסמכות ראש העיר שלא לאשר את החלטת ועדת המכרזים ולהעביר את הענין למועצת העיר, פעל ראש העיר על פי סמכותו בענין לפי סעיף 148(ב) לפקודת העיריות. נראה שראש העיר היה מוסמך לכך, אך עליו לפעול בענין זה בסבירות ובהגינות, מנימוק ראוי שיש בו כדי להצדיק סטייה מהמלצת ועדת המכרזים, ותוך כפיפות לעקרונות המכרזים, כך שהנימוקים לאי קבלת ההמלצה צריכים לעמוד בקנה אחד עם עקרונות דיני המכרזים".

לעניין השימוש בסמכות, שהרי זו אמורה להיעשות בקפידה ובצמצום ככל הניתן, ראה דברי השופט רובינשטיין בעת"מ 384/07 **מנחם אריאב ראש עיריית נצרת עילית נ' סיעת שינוי** (פורסם בנבו):

"אי אפשר לשכוח כי הוא דמות פוליטית, בעלת אינטרסים פוליטיים, העלולים חלילה (והדברים נאמרים מבלי לפגוע בראש העיר דגא או בפלוני אחר) להיות בעייתיים בהקשרים שונים; כך - אם לא ישמור ראש העיר על עצמו וייעזר בשומריו היועצים המשפטיים, יפעל בשקיפות ובהגינות..."

... ואם לא יהא נתון למנגנוני בקרה וריסונים בהפעלת אותה "סמכות ערעורית" שניתנה לו על ועדת הרכש. כך גם בהפעלת סמכותו לפי סעיף 148, לנקיטת גישה שונה משל ועדת המכרזים.

סמכויות אלה יש להפעיל במשורה, ורק במקום שהדבר הכרחי וניתן לנמקו בטעמים ענייניים של ממש, ולאחר ייעוץ משפטי שקול.

דברים אלה יפים בעיקר לוועדות בהן לא קיים ייצוג אופוזיציוני, אולם מובן שעל ראש הרשות המקומית לפעול ללא פניות.

ראש הרשות רשאי אף לאשר הצעה שהייתה לפני ועדת המכרזים, וזו לא המליצה עליה. החלטת ראש הרשות טעונה את אישורה של המועצה. כך גם לפי סעיף 148(ג) לפקודת העיריות 123 (ג) לצו המועצות ו-40א' (ג) לצו המועצות האזוריות.

“ראש העירייה רשאי, באישור המועצה, לאשר הצעה מבין ההצעות שהיו לפני ועדת המכרזים, אף שהוועדה לא המליצה עליה.”

6.2 ביטול מכרז

ביטול מכרז הוא פעולה שיש לנהוג בה בכובד ראש, שכן זוהי החלטה מנהלית, הנתונה לביקורת של בית המשפט. בית המשפט יבחן את סבירות ההחלטה לביטול מכרז.

בית המשפט קבע בעתמ (י-ם) 1035/06 ר.ס. **חברה ליבוא וייצור מזון בע"מ נ' מכון התקנים הישראלי** (פורסם בנבו):

“אכן, ביטול מכרז הינו פעולה בה יש לנקוט רק בהיעדר כל חלופה אחרת, אולם נראה כי במקרה דנן לא עמדה בפני המכון חלופה ממשית אחרת ולפיכך החלטתו על ביטול המכרז בדיון יסודה. ההצעות שהוגשו במכרז היו נמוכות באופן מהותי משומת הנכס, מלבד הצעתה של המשיבה, בה נפל פגם בערבות שחייב את פסילתה. אין כל הגיון לחייב את המכון לקבל את הצעת העותרת, החורגת בשיעור ניכר משומת הנכס ובכך למכור לה את הנכס במחיר נמוך שיש בו משום הפסד של ממש לקופה הציבורית. מסקנה זו מתחזקת לאור הנסיבות המיוחדות של תנאי המכרז, בהם נקבע במפורש כי המכון אינו מחויב לקבל כל הצעה הנמוכה מהאומדן. יתר על כן, יש לדחות את טענות העותרים לפיהן בנסיבות שנוצרו היה על המכון לקיים הליך של התמחרות עם המציעות הכשרות במכרז ולא להורות על ביטולו. ראשית, פתיחה בהליך של התמחרות מהווה סוג של מ'מ בין המזמין למציע, דבר שאינו מותר במכרז מעין זה שאינו נכלל בגדר החריגים המנויים בתקנה 7(א) לתקנות חובת המכרזים, בהם יכול המזמין לנהל מ'מ עם המציעים במכרז. שנית, המכון

סבר כי אין כל טעם לפתוח בהליך של התמחרות עם המציעות הכשרות במכרז, שהגישו הצעות שהיו נמוכות באופן משמעותי משומת הנכס. הערכה זו, המבוססת על שיקולי יעילות וערכו הכלכלי של הנכס, סבירה ואין הצדקה להתערב בה.”

תקנה 23 (א) לתקנות מאפשרת לרשות המקומית לבטל מכרז, אם ועדת המכרזים החליטה על כך וראש הרשות אישר זאת. יחד עם זאת, לא ניתן יהיה לערוך מכרז חוזר אשר דומה באופן מהותי למכרז המבוטל, זולת אם למכרז המבוטל הוגשה הצעה אחת בלבד אשר לא נבחרה על-ידי ועדת המכרזים.

בהתאם לתקנה 23 (ב) לתקנות, רשות מקומית איננה רשאית לפרסם מכרז אחר כאשר אין בין המכרז שבוטל כאמור בתקנת משנה (א) ובין המכרז האחר **שוני מהותי**, זולת אם לדעת הוועדה נשתנו הנסיבות שגרמו להחלטה על הביטול.

על אף האמור בתקנת משנה (ב), רשאית עירייה לפרסם מכרז חדש אם לא הוגשה כל הצעה למכרז הנדון, או נדונה הצעה יחידה והוועדה לא המליצה עליה. ראה **תקנה 23 (ג) לתקנות**.

עתמ (חי') 12-03-25573-03-12 **האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' מנהל מקרקעי ישראל** (פורסם בנבו):

“ביטול מכרז הוא סנקציה קשה שיש לנהוג בה בזהירות רבה ולהפעילה באופן מצומצם, רק כשנפל פגם מהותי במכרז ואין מנוס מביטולו. במקרה הנדון, לא ניתן לקבל את העתירה לביטול המכרז וההכרזה על המשיבות 3-4 כזכות שכן העותרות לא הצביעו על כל פגם בדרך ניהול המכרז, בהוראות המכרז או בהחלטה על זכיית המשיבות 3-4, המצדיק התערבות.”

הפ (ת"א) 11-12-10231 **נתנאל גרופ בע"מ נ' חלמיש חברה ממשלתית עירונית לדיור לשיקום ולהתחדשות בע"מ** (פורסם בנבו):

“בימ"ש מחוזי דחה עתירה לביטול החלטת ועדת מכרזים לבטל מכרז שפרסמה בקובעו, כי אין מקום להתערבות בית המשפט בהחלטת הוועדה, שכן המכרז בוטל מפאת אי עמידת כלל ההצעות בתנאיו, לרבות הצעתה של המבקשת, ולא בשל רצון מפרסמת המכרז לשנותו.”

עתמ (ת"א) 06-2502 **שמואל יניב נ' מועצה מקומית גבעת-שמואל** (פורסם בנבו):

“העתירה לביטול המכרז לתכנון, הקמה, הפעלה ומסירה של פרויקט מתחם נופש וספורט במועצה המקומית גבעת שמואל,

ולביטול ההכרזה על המשיבה הפורמאלית כזוכה בו, דינה להידחות. זאת בשל אי מיצוי הליכים, שיהוי, וייתכן שגם היעדר זכות עמידה, וכן לגופו של עניין. לא הוכח פגם בהתקשרות עם המשיבה הפורמאלית, שהייתה המציעה היחידה במכרז.

עמ' 4821/10 מינהל מקרקעי ישראל נ' צ.מ.ח. המרמן בע"מ (פורסם בנבו, 17.04.2011):

"הואיל וביטול המכרז ופרסום מכרז חדש תחתיו עלולים לפגוע באינטרס ההסתמכות של המציעים במכרז, יוצרים חלילה פתח לשחיתות, ומשמעותם עלולה להיות מתן אפשרות לבעלי ההצעות הפחות טובות לשפר את הצעותיהם (דקל, 186). כאמור, אף קיומה של הצעה יחידה אינו בהכרח עילה לביטול המכרז, שכן ככל שההצעה עונה על דרישות המכרז, קיימים טעמים כבדי משקל לבחור בה (דקל, 131). ראשית, המכרז מבטא צורך במימוש ההתקשרות, וביטול המכרז יחייב את דחייתה; שנית, אין זה מובטח כי דחיית ההתקשרות ופתיחת הליך חדש יובילו להתקשרות יעילה יותר מבחינה כלכלית; שלישית, ביטול המכרז עלול - כאמור - לפגוע באינטרס ההסתמכות ולהוות כר פורה לשחיתות, רחמנא ליצלן. כ"ד. ואולם כאשר מדובר בהצעה יחידה שהיא בלתי סבירה לרעה, יתכן כי אין מנוס אלא מביטול המכרז (דקל, 127); בחירת הצעה כגון דא תעמוד בניגוד לתכלית המכרז --- סוף עמוד 11 --- ולעקרונות שבבסיסו. כידוע, למכרז הציבורי יסודות אחדים: הגנה על עקרון השוויון, שמירה על טוהר המידות ומניעת משוא פנים ושחיתות, והכל בצד השאיפה לאפשר לרשות להתקשר בעסקה כלכלית מיטבית תוך התנהלות יעילה החוסכת בכספי הציבור".

סיום הליכי המכרז והתקשרות

בהודעה האמורה שמוסרת למציע הזוכה, ועדת המכרזים למעשה קמה מכסאה ומסיימת את תפקידה בכל הקשור למכרז הרלוונטי. בחתימת ההסכם מסתיים השלב המכרזי ומתחילה מערכת היחסים החוזית בין הצדדים.

“עם חתימת ההסכם בעקבות זכיית המשיבה, בא המכרז לסינום והיחסים החלים על הצדדים הם יחסים חוזיים. ככלל, בשלב זה הצדדים להסכם הם בעלי הדבר, ואין לצד ג’ (המבקשות) - גם אם השתתף במכרז - זכות להתערב במערכת יחסים זו ולפקח עליה “פיקוח עליון”.

ה”פ (ב”ש) 4100-09 מנופי אבי תובלה ושירותים בע”מ נ’ חב’ קצא”א בע”מ) (פורסם בנבו).

כך גם מציינת פרופ’ ג’ שליו בספרה **חוזי רשות בישראל** (התשמ”ה-1985), 57:

“החוזה שנכרת בין רשות ואחד המשתתפים במכרז, נוצר עם קיבול אחת מהצעות המשתתפים על ידי הרשות, בעלת המכרז. ברגע הקיבול נוצר החוזה (ר’ סעיפים 1, 2, ו-5 לחוק החוזים הכללי), ומרגע זה ואילך נבלע המכרז בחוזה, הצדדים קשורים בקשר חוזי מחייב, הרשות אינה יכולה באופן אפקטיבי לבטל את המכרז (שאינו קיים עוד) ושני הצדדים אינם יכולים עוד לסגת מן העסקה החוזית בלי שייחשבו כמפרי-חוזה”.

1 **ניהול משא ומתן לאחר ההכרזה על הזוכה**

על רשות מקומית חלה חובת הזהירות. בתום הליכי המכרז ובטרם ההתקשרות, היא רשאית לנהל משא ומתן, אך אם זה יביא לתוצאה שונה מהמכרז ומההצעה, עלול להיפגע עקרון השוויון. על המשא ומתן להתקיים לגבי שיעור ההנחה בלבד, על-מנת להיטיב עם מצבה של הרשות המקומית. שיפור מצבו של הקבלן הזוכה ולא של הרשות, עלול להביא לפסילתו.

ככלל, חל איסור לנהל משא ומתן עם מי מהמציעים או עם הזוכה, אולם ניתן למצוא בפסיקה אסמכתאות לכך שבית המשפט רואה במשא ומתן לאחר ההכרזה על הזוכה, כמהלך עסקי רציונלי. כך השופטת שטרסברג-כהן, באומרה:

“אינני רואה באיסורו של משא-ומתן צו מקודש. כשם שאין לשלול הענקת שיקול-דעת לרשויות רק משום שניתן להשתמש בו לרעה, כך אין לשלול אפשרות לנהל משא-ומתן מכרז רק

משום שניתן להשתמש באפשרות זו לרעה. בשני המקרים חובה על השלטון להפעיל את הכוח שניתן בידיו בהגינות, בתום-לב ותוך הבטחת שוויון.”

בית המשפט העדיף לראות באפשרות ניהול משא ומתן כעניין של שיקול דעת הרשות. ברצותה, תנהל משא ומתן, וברצותה, לא תנהל. המשא ומתן אינו ערך בפני עצמו, כי אם כלי להשגת תכלית ראויה, ועל כן ניתן לעשות בו שימוש, אם כי מידתי ומושכל. קרי: יש להתנות עליו מראש במסמכי המכרז, ובכל מקרה, במידה ונמצא פסול במשא ומתן, ייפסל המכרז כולו.

לעומת זאת, המלומד שמואל הרציג נוקט בגישה מחמירה, השוללת מכל וכל ניהול משא ומתן בכל שלב משלבי המכרז:

“המונחים ‘משא ומתן’ ו‘מכרז’ הם תרתי דסתרי, מפני שעצם שינוי ההצעה שהוגשה למכרז לאחר המועד האחרון להגשת ההצעות עומד בניגוד בולט לרעיון המכרז, ויש בו משום הפרת כלל השוויון. בפסיקת בית המשפט העליון גם נקבע שכל החלפת דעות בין מפרסם מכרז לבין אחד המציעים שיש בה כדי לשנות מן ההצעה המקורית מהווה משא ומתן פסול ...”.

2 חובת הרשות לפעול בדרך מקובלת ובתום לב

לצד החובה החלה על רשות ציבורית לפעול בהגינות, סבירות ושוויון, חלה על רשות, בטיפול במכרז ציבורי, החובה “לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב” (סעיף 12 לחוק החוזים). כבוד שופט העליון א’ רובינשטיין, קבע כי:

“נורמות המכרז הציבורי, שנקבעו בחקיקה ועוצבו בפסיקה, שואבות את חיותן מעקרונות המשפט המינהלי. על ועדת המכרזים, כגוף המנהל את המכרז בנאמנות בעבור הציבור כולו, לפעול בהגינות (מהותית ודיונית), ביושר, בשוויון, בסבירות, ללא שיקולים זרים או שרירות [...] בצד עקרונות המשפט הציבורי, חלים על המכרז עקרונות דיני החוזים [...] לכך יש להוסיף את הטרם-חוזים כמערכת נורמטיבית משלימה [...] אחת התוצאות המשפטיות הנובעות מתחולת דיני החוזים על המכרז משתקפת בחלותם של דיני תום הלב על מהלכיו, ובכללם סעיף 12 לחוק

החוזים (חלק כללי). מובן כי חובת תום הלב שרירה וקיימת ממילא, כעקרון יסוד במשפט המינהלי, לפיו הרשות המינהלית מחויבת בהגינות כלפי כולי עלמא".

עע"מ 5853/05 **אחים כאלדי בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ**, בפסקאות ח' ו-ט' [פורסם
בנבו]:

מכרז לקבלת עובדים ברשויות מקומיות

ארגון הנשען רבות על כוח אדם מקצועי, ובפרט ארגון ציבורי שמטרתו מתן שירות לאזרח, ראוי שעובדיו המגויסים יהיו בעלי כישורים נאותים אשר יכולים למלא את תפקידם נאמנה ובמסירות.

בפרק זה, נעסוק בהוראות סעיפי החוק והתקנות ביחס לגיוס עובדים למשרות בכירות ועובדים בכלל ברשויות המקומיות, במועצות האזוריות ובמועצות המקומיות.

בתוספת החמישית לפקודת העיריות נקבע, כי המשרות להלן: (1) מנהל כללי; (2) מזכיר; (3) מהנדס; (4) רופא וטרינר; (5) היועץ המשפטי; (6) מנהל מחלקת חינוך; (7) מבקר; (8) גזבר - יתמנו בדרך של מכרז, כפי שוועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים אישרה את כשירותם והתאמתם לתפקיד.

יודגש, כי האמור בפקודת העיריות לעניין קבלת עובדים זהה ע"פ השינויים המתחייבים במועצות המקומיות ובמועצות האזוריות. העסקת עובדים בכירים ועובדים אחרים במועצות המקומיות ובמועצות האזוריות ודרכי מינויים, מפורטת בצו המועצות המקומיות (שירות העובדים), תשכ"ב-1962 (צו זה הוא חלק מכל הצווים: צו המועצות המקומיות (א), תשי"א-1950, צו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג-1953 וצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958). סעיפי הנוהל לקבלת עובדים במועצה המקומית או במועצה אזורית, מתוארים בצו המועצות המקומיות (נוהל קבלת עובדים לעבודה), תשל"ז-1977.

2 ועדת מכרזים לבחירת עובדים בכירים

סעיף 169' לפקודת העיריות, קובע את החובה של הקמת ועדת מכרזים לבחירת עובדים בכירים כאמור להלן:

(א) בכל עיריה תוקם ועדת מכרזים לבחירת עובדים למשרות המנויות בתוספת החמישית; החלטתה של הוועדה תובא לאישור המועצה או ראש העיריה, לפי הענין.

(ב) ואלה חברי ועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים -

(1) ראש העיריה, או נציגו מקרב סגניו, אשר ישמש כיושב ראש ועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים;

(2) שני חברי המועצה שייבחרו על ידה, אשר לפחות אחד מהם נציג סיעה שאינה מיוצגת בוועדת ההנהלה, ואם כל הסיעות מיוצגות בוועדת ההנהלה, חבר המועצה שאינו חבר בוועדת ההנהלה;

(3) המנהל הכללי של העיריה;

(4) נציג שימנה השר, שהוא בעל תפקיד מקביל בעיריה אחרת לתפקיד הנדון במכרז.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) (3), בתהליך בדיקת כשירותו והתאמתו של מועמד למישרת המנהל הכללי, יהיה היועץ המשפטי של העיריה חבר ועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים במקום המנהל הכללי.

(ד) היועץ המשפטי של העיריה יהיה משקיף בישיבות ועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים, למעט בישיבות שעניינן מינוי היועץ המשפטי של העיריה.

(ה) נקבע בדין כי לא ימונה אדם למשרה מסוימת, אלא אם כן הוא בעל כשירות והתאמה לתפקיד. ועדת המכרזים תהיה הוועדה המוסמכת לבדיקה ולאישור כשירותו והתאמתו כאמור.

3 דרכי מינוי עובדים

על אף האמור בסעיפים הקודמים לעניין מינוי עובדים בכירים - ניתן סייג ע"פ סעיף 170 לפקודת העיריות לעובדים שלא נכללים בתוספת החמישית לפקודת העיריות לאמור:

(א) ראש העיריה רשאי למנות לעיריה עובדים שלא הוזכרו בסעיף 167 למשרות שיש עליהן הקצבה בתקציב המאושר.

"לא יתמנה אדם לעובד עיריה, לרבות למשרות המנויות בתוספת החמישית, למעט המנהל הכללי, אלא לאחר שראש העיריה או מי שהוא הסמיך לכך הכריז על המשרה בפומבי על פי כללים לפי סעיף קטן (ג)".

(1) במהלך מינוי למשרה המנויה בתוספת החמישית או למשרת פקה, תונח לפני ועדת המכרזים הדנה בעניין, חוות דעתו של היועץ המשפטי של העיריה בדבר קיום הרשעה של המועמד בעבירה שבשל אופייה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש בתפקיד; במהלך מינוי למשרת יועץ משפטי תונח לפני ועדת המכרזים לבחירת עובדים בכירים חוות דעת כאמור, על-ידי היועץ המשפטי של משרד הפנים; החליטה ועדת המכרזים בניגוד לחוות דעתו של היועץ המשפטי, תחליט המועצה בעניין מינוי אדם למשרה כאמור; בפסקה זו, "פקח" - לרבות נושא משרה בעיריה הממלא תפקידי פיקוח.

(2) שר הפנים, בהתייעצות עם השר לביטחון פנים ושר המשפטים, ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, רשאי לקבוע בעלי תפקידים נוספים שלגביהם תידרש חוות דעת היועץ המשפטי של העיריה כאמור בפסקה (1);

(3) השר לביטחון פנים, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע דרכי מסירת מידע בדבר קיום הרשעה של מועמד כאמור בסעיף זה.

(ב) השר, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, יקבע בתקנות כללים בדבר דרכי מכרז ופרטיו, אם בדרך כלל ואם לסוגי משרות, ורשאי הוא בתקנות כאמור לקבוע משרות וסוגי משרות שעליהן לא תחול, בתנאים שיקבע, חובת מכרז.

(ג) **לא תחול חובת מכרז** לפי סעיף קטן (ב) על משרות שלהן מתקבל אדם באמצעות לשכת תעסוקה לפי חוק שירות התעסוקה, תשי"ט-1959.

4 סייגים של מכרז פומבי

בסוגי המשרות שלהלן נקבעו סייגים באשר לקיומו של מכרז פומבי על-פי האמור בסעיף 2 לתקנות העיריות (מכרזים לקבלת עובדים), תש"ם - 1997.

(א) התפנתה בעירייה משרה בדרגה 7 ומעלה של הדירוג המינהלי שיש עליה הקצבה בתקציב המאושר, או בדרגה 37 ומעלה של דירוג ההנדסאים והטכנאים, או בדרגה כלשהי של הדירוגים המקצועיים האחרים, ולא נתמלאה בדרך אחרת - יפורסם עליה מכרז פומבי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לא תחול חובת עריכת מכרז פומבי על סוגי המשרות האלה:

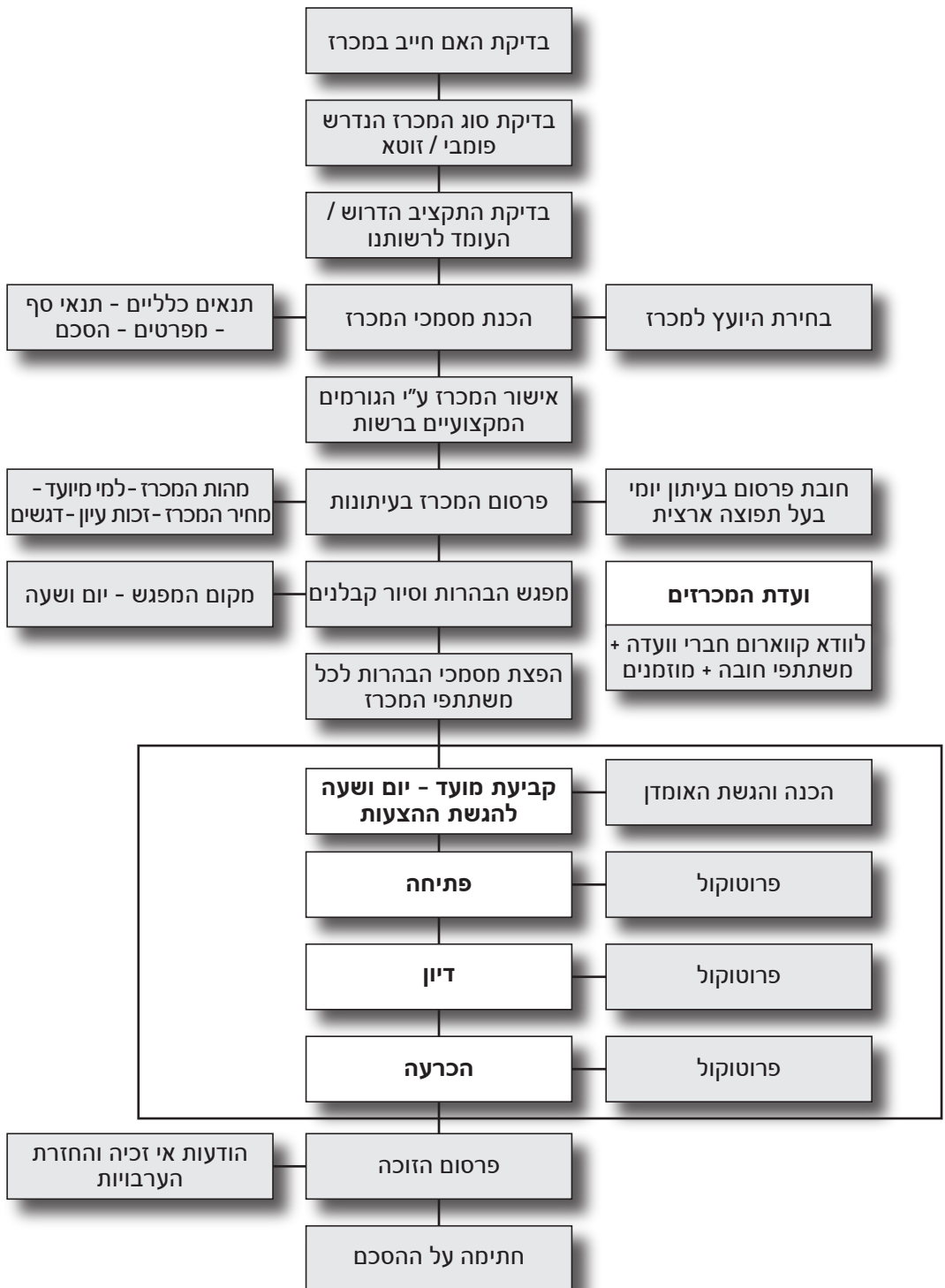
(1) מורים בבתי-ספר יסודיים, בבתי-ספר של חטיבת הביניים או בבתי-ספר על-יסודיים, או גננות בגני הילדים שבבעלות העירייה, ובלבד שיש להם הכישורים הנדרשים על-ידי משרד החינוך והתרבות למילוי אותה משרה.

(2) עובדים סוציאליים כשירים, בוגרי אוניברסיטה בעבודה סוציאלית או בוגרי קורס של המכון לעובדים סוציאליים, אשר קיבלו מילגת לימודים לקראת קבלת הסמיכות ממשרד הסעד או מהעירייה והתחייבו לעבוד כעובדים סוציאליים בעירייה לתקופה של שנתיים לפחות;

(3) מנהל לשכה, או מזכיר אישי של ראש העירייה, או מזכיר אישי של סגן ראש העירייה בשכר, שהעסקתו אושרה על-ידי המועצה;

(ג) ראש העירייה רשאי לקבוע בדרך-כלל, או למקרה מסוים, הליכי מכרז, מבחנים ובחינות, גם למועמד למשרה הפטורה מחובת מכרז על-פי תקנת משנה (ב).

תרשים זרימה כללי להליך הכנת מכרז

מקורות מידע (ביבליוגרפיה)

חקיקה

1. פקודת העיריות (נוסח חדש)
2. חובת המכרזים, תשנ"ב-1992
3. תקנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993
4. פקודת העיריות (נוסח חדש)
5. תקנות העיריות (מכרזים), תשמ"ה-1987
6. צו המועצות המקומיות (א), התשי"א-1950
7. צו המועצות המקומיות (ב), התשי"ג-1953
8. צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958
9. חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973
10. בצו המועצות המקומיות (שירות העובדים), תשכ"ב-1962
11. בצו המועצות המקומיות (נוהל קבלת עובדים לעבודה), תשל"ז-1977
12. תקנות העיריות (מכרזים לקבלת עובדים), תש"ם-1997
13. תקנות הרשויות המקומיות (מכרזים משותפים), תשל"ג-1973

פסיקה

1. עמ 7799/05 יהלומית פרץ עבודות בנין ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל
משרד האוצר החשב הכללי
2. בג"צ 368/76 אליהו גוזלן נ' המועצה המקומית בית שמש, פ"מ לא(1) 505
3. בג"צ 496/81 עבדל חי נ' מנכ"ל משרד החינוך והתרבות ואח', פד"י לו(2) 415
(פורסם בגבו)
4. בג"צ 707/80 בתי אילנות נ' המועצה המקומית ערד פד"י לה (2) 309
5. נד"בג"ץ 1020/99 דואק נ' ראש-עיריית קרית ביאליק, פ"ד נד(3) 396
6. בג"צ 110/72 פיתוח רמדו בע"מ חברה לעבודות עפר חיצוב נ' עיריית חיפה,
(2) כו

7. בג"צ 110/72 פיתוח רמדו בע"מ חברה לעבודות עפר כ נ' עיריית חיפה, כו(2) 419
8. בג"צ 123/58 שלמה ולירו נ' יו"ר וחברי ועדת ההצעות והמכרזים של עיריית ת"א-יפו ואח' (פורסם בנבו)
9. בג"צ 209/83 שחף נ' משרד הביטחון פד"י ח (2) 225
10. בג"צ 358/87 ב.א.י בע"מ נ' עיריית ירושלים פד"י מב (3) 406
11. בג"צ 3751/03 יוסי אילן נ' עיריית תל-אביב יפו פ"ד נט(3) 829, 817
12. בג"צ 376/81 משה לוגסי נ' שר התקשורת, פ"ד לו(2) 449
13. בג"צ 531/79 סיעת הליכוד בעיריית פתח תקוה נ' ראש עיריית פתח תקוה (פ"ד לד (2), 566)
14. בג"צ 292/61 בית אריזה רחובות נ' שר החקלאות, פ"ד טז 20, 27
15. "בג"צ 3250/94 אברהם אורן נ' מועצת עיריית פתח-תקווה, מט (5) 017 (פורסם בנבו, 24.12.1995)
16. בה"פ (י-ם) 435/94 עמרי עציון בע"מ נ' עיריית ירושלים ואחרים (לא פורסם)
17. בה"פ (ת"א) 31/98 מיליאון בע"מ נ' עיריית לוד
18. בה"פ (י-ם) 462/97 רזבר שירותים ועסקאות בע"מ נ' עיריית ירושלים (פורסם בנבו)
19. **בוני בנין ופיתוח בפתח-תקוה נ' עיריית נתניה**, פ"ד מח(5) 69, 73 (להלן: "פס"ד בוני בנים בפתח תקוה")
20. בע"א 6283/84 מנורה איזי אהרון נ' מדינת ישראל משרד הבינוי והשיכון ואח' פ"ד נ"א(1) 21
21. בע"א 6585/95 מ.ג. ע.ר - מרכז גביה ממוחשבת בע"מ נ' עיריית נשר בע"מ, פ"ד נ(4) 212, 206
22. עת"מ (חי') 347/08 מטיילי דאניה בע"מ נ' עיריית אמו אל פאחם וועדת המכרזים (פורסם בנבו)
23. עת"מ (חי) 4226/07 החברה הצפונית לפינוי אשפה פרץ חיים בע"מ נ' עיריית נהריה (פורסם בנבו)
24. עת"מ 1274/05 אדון שוקו בע"מ נ' עיריית בת-ים (פורסם בנבו)
25. עת"מ 2024/06 מילטל תקשורת בע"מ נ' עיריית רמת-גן (פורסם בנבו)
26. עת"מ (י-ם) 867/07 עתיד רשת מכללות טכנולוגיות בע"מ נ' מדינת ישראל משרד החינוך

27. עת"מ (ב"ש) 369/05 חן המקום בע"מ נ' עיריית אשדוד (פורסם בנבו)
28. עת"מ (י-ם) ר.ס. חברה ליבוא וייצור מזון בע"מ נ' מכון התקנים הישראלי
29. ברם 11411/05 איגוד ערים לאיכות הסביבה "דרום יהודה" נ' חברת חופרי ר. אבוקוש בע"מ (פורסם בנבו, 11.06.2006)
30. ברם 2349/10 שעשועים וספורט בע"מ נ' עיריית בני ברק (פורסם בנבו, 20.05.2010)
31. ברם 6571/05 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' עיריית תל-אביב (פורסם בנבו, 25.07.2005)
32. ברם 6745/10 מטיילי תור בע"מ נ' חברת נמל אשדוד בע"מ (פורסם בנבו, 21.09.2010)
33. ברם 6901/10 חב' מדיסון הנדסה בע"מ נ' מי ברק תאגיד המים של בני ברק בע"מ (פורסם בנבו, 17.10.2010)
34. בשא (י-ם) 1628/06 ארי יוסי אבטחה ושירותים בע"מ נ' מדינת ישראל משרד הרווחה (פורסם בנבו)
35. בשא (י-ם) 2913/07 קונקס תחבורה לישראל בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התחבורה, אנף התחבורה הציבורית (פורסם בנבו):
36. בשא (י-ם) 9216/09 פילת (ישראל) בע"מ נ' תב"ת - תנופה בתעסוקה בע"מ (פורסם בנבו, 19.10.2009)
37. בשא (ת"א) 31099/04 דב צור נ' עיריית ראשון לציון
38. בשא (ת"א) 33209/08 השמירה בע"מ נ' רכבת ישראל (פורסם בנבו, 30.12.2008)
39. בג"ץ 685/78 עומרי מחמוד נ' שר החינוך והתרבות ואח' פד"י לג (1) 767
40. דנא 22/82 בית יולס בע"מ נ' רביב משה ושות' בע"מ, מג (1) 441 (פורסם בנבו, 18.04.1989)
41. דנא (י-ם) 2045/05 ארגון מגדלי ירקות - אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.05.2006)
42. ה"פ 1150/01 שלג לבן - שירותי כח אדם נקיין ושמירה בע"מ נ' קופת חולים מאוחדת (פורסם בנבו)
43. ה"פ 1356/96 מליסרון בע"מ נ' חברי ועדת המכרזים בעיריית הרצליה (לא פורסם)
44. ה"פ 137/94 ד.ש.א מרכז עסקים (1983) בע"מ נ' מועצה מקומית עתלית ואח' (לא פורסם)

45. ה.פ. (חי') 30223/97 ד.ש.א. איכות הסביבה בע"מ נ' המועצה המקומית פרדס חנה - כרכור
46. הפ (ב"ש) 4100-09 מנופי אבי תובלה ושירותים בע"מ נ' חב' קצא"א בע"מ (פורסם בנבו, 01.07.2010)
47. הפ (מרכז) 10824-01-09 חברת צרפתי שמעון-אם אב בע"מ נ' מינהל מקרקעי ישראל (מחוז מרכז) (פורסם בנבו, 31.12.2009)
48. הפ (מרכז) 48633-12-12 ע.מ.ת. ערוצי מדידה ותשתיות בע"מ נ' החברה הכלכלית שהם בע"מ (פורסם בנבו, 13.01.2013)
49. בני וצביקה בע"מ נ' ח.ל.ת. החברה לפיתוח ולתיירות נתניה בע"מ (פורסם בנבו, 21.01.2013)
50. הפ (ת"א) 10231-12-11 נתנאל גרופ בע"מ נ' חלמיש חברה ממשלתית עירונית לדיוור לשיקום ולהתחדשות בע"מ (פורסם בנבו, 22.01.2012)
51. הפ 001107/01 עוז שרותי שמירה אבטחה ניקיון וגינון בע"מ נ' עמותת חברת קדישא נחש"א תל אביב יפו, עמ' 12 (פורסם בנבו)
52. ע"א 11/71 עירית רחובות נ' פיני גולדמן כה (2) 381
53. ע"א 334/01 מדינת ישראל ואח' נ' אבו שינדי, פ"ד נז (1) 883
54. ע"א 700/89 חב' החשמל לישראל נ' מליבו, פד"י מז (1) 679, 667
55. ע.א. 9347/01 וייספיש נ' מינהל מקרקעי ישראל פד"י נ"ד (5)
56. עא 2273/11 אינג' בר יהודה בע"מ נ' מינהל מקרקעי ישראל (פורסם בנבו, 07.01.2013)
57. עא 3643/97 כהן עיצובים בע"מ נ' מדינת ישראל, נג (5) 553 (פורסם בנבו, 21.11.1999)
58. עא 4850/96 קל בנין בע"מ נ' ע.ר.מ. רעננה לבניה והשכרה בע"מ [15 עמ'] , נב (5) 562 (פורסם בנבו, 23.12.1998)
59. עא 6160/97 ר.ג.א. שירותים ונקיון בע"מ נ' עיריית בת-ים [11 עמ'] , נב (4) 278 (פורסם בנבו, 15.10.1998)
60. עא 8189/11 רפאל דיין נ' מפעל הפיס (פורסם בנבו, 21.02.2013).
61. עא 9347/01 יעקב וייספיש נ' מינהל מקרקעי ישראל, נז (5) 241 (פורסם בנבו, 22.07.2003)
62. עע (ארצי) 435/05 יחיא זוהיר נ' המועצה המקומית אעבלין (פורסם בנבו, 08.01.2007)

63. עע"מ 2628/11 אפקון בקרה ואוטומציה בע"מ נ' מדינת ישראל - הרשות הממשלתית למים ולביוב (פורסם בנבו, [1.1.2012])
64. עע"מ 3190/02 קל בנין נ' החברה לטיפול בשפכים רמת לבנים בע"מ, פ"ד נח(1) 602, 590 (2003).
65. עע"מ 5085/02 רמט בע"מ נ' ועדת המכרזים של עיריית תל-אביב-יפו, פ"ד נו(5) 946, 941 (2002)
66. עע"מ 5853/05 אחים כאלדי בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ, בפסקאות ח' ו-ט' [פורסם בנבו] (16.1.2007)
67. עע"מ 6464/03 לשכת שמאי המקרקעין בישראל נ' משרד המשפטים פ"ד נח(3) 306, 293.
68. עע"מ 1847/06 בזק-החברה הישראלית לתקשורת בע"מ נ' מדינת ישראל משרד האוצר-החשב הכללי
69. עע"מ 1811/09 אסום חברה קבלנית לבנין בע"מ נ' מועצה אזורית שדות נגב (פורסם בנבו, 06.01.2010)
70. עע"מ 1873/12 אסום חברה קבלנית לבניין בע"מ נ' אוניברסיטת בן גוריון בנגב (פורסם בנבו, 06.08.2012)
71. עע"מ 21/13 מנגזי תשתיות בע"מ נ' ערים חברה לפיתוח עירוני בע"מ (פורסם בנבו, 24.03.2013)
72. עע"מ 2310/02 איגוד ערים אזור דן (תברואה וסילוק אשפה) נ' דסאל מרחבים, חברה לעבודות עפר בע"מ, נט (6) 337 (פורסם בנבו, 09.10.2002)
73. עע"מ 2378/12 מטרופולי-נט בע"מ נ' מועצה מקומית כוכב-יאיר צור -יגאל (פורסם בנבו, 12.09.2012)
74. עע"מ 2398/12 ע.מ.ת. ערוצי מדידה ותשתיות בע"מ נ' החברה הכלכלית שהם בע"מ (פורסם בנבו, 22.04.2012)
75. עע"מ 2638/12 רשות שדות התעופה בישראל נ' א.א. עינת מסעדות בע"מ (פורסם בנבו, 19.07.2012)
76. עע"מ 2696/06 מדינת ישראל נ' ראמי ג'מיל חרכוש (פורסם בנבו, 25.07.2006)
77. עע"מ 303/12 מטיילי קרית שמונה בע"מ נ' עיריית צפת (פורסם בנבו, 03.07.2012)
78. עע"מ 3499/08 רון עבודות עפר ייזום ופיתוח מ.א. בע"מ נ' ועדת המכרזים - עיריית עפולה (פורסם בנבו, 18.01.2009)

79. עעמ 4821/10 מינהל מקרקעי ישראל נ' צ.מ.ח. המרמן בע"מ (פורסם בנבו, 17.04.2011)
80. עעמ 5085/02 רמט בע"מ נ' ועדת המכרזים של עיריית תל-אביב-יפו, נו (5) 941 (פורסם בנבו, 19.08.2002)
81. עעמ 5408/12 ברק 555 בע"מ נ' מגלקום תקשורת מחשבים בע"מ (פורסם בנבו, 14.02.2013)
82. עעמ 5834/09 אדמונית החורש בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי (פורסם בנבו, 1.01.2010)
83. עעמ 5834/09 אדמונית החורש בע"מ נ' המוסד לביטוח לאומי (פורסם בנבו, 29.07.2009)
84. עעמ 5853/05 אחים כאלדי בע"מ נ' רכבת ישראל בעמ (פורסם בנבו, 16.01.2007)
85. עעמ 5933/05 אוליצקי עבודות עפר כבישים ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (פורסם בנבו, 03.08.2006)
86. עעמ 6116/10 אסום חברה קבלנית לבניין בע"מ נ' מועצה אזורית שדות נגב (פורסם בנבו, 28.08.2011)
87. עעמ 6145/12 עיריית נצרת עילית נ' זאב הרטמן, חבר המועצה (פורסם בנבו, 13.01.2013)
88. עעמ 6203/11 הסעות המוביל הארצי 2007 בע"מ נ' עיריית רמלה (פורסם בנבו, 27.12.2011)
89. עעמ 6802/02 מילאון בע"מ נ' עיריית אילת - הלשכה המשפטית, נז (3) 873 פורסם בנבו, 04.05.2003
90. עעמ 6823/10 מתן שירותי בריאות בע"מ נ' משרד הבריאות (פורסם בנבו, 28.02.2011)
91. עעמ 7256/08 דויד שריקי נ' מינהל מקרקעי ישראל מחוז ירושלים (פורסם בנבו, 30.06.2009)
92. עעמ 8340/04 מורדן-שירותי גבייה וייעוץ לרשות בע"מ נ' איגוד ערים לשירותי כבאות אילת-אילות (פורסם בנבו, 11.04.2005)
93. עעמ 8610/03 אמנון מסילות מעלות את מרכז שוש סלע נ' המועצה המקומית מנ"אר, נח (6) 755 (פורסם בנבו, 09.08.2004)
94. עת"מ (ב"ש) 230/03 ניסן סעדיאן נ' עיריית קרית-מלאכי (פורסם בנבו)

95. עת"מ (ב"ש) 359/05 אבו פריח אחמד נ' עיריית רהט (פורסם בנבו)
96. עת"מ (חי') 302/02 דראושה סובחי בע"מ נ' דראושה פאוזי בע"מ (פורסם בנבו)
97. עת"מ (חי') 4041/07 אהרון את גלעדי (1986) בע"מ נ' עיריית נשר (פורסם בנבו)
98. עת"מ (חי') 7904-04-09 סיעת כפר יאסיף המאוחדת במועצה המקומית כפר יאסיף ואח' נ' ראש המועצה המקומית כפר עאוני תומא ואח'
99. עת"מ (י-ם) 322/01 מגל שרותים והשקעות בע"מ נגד עיריית ירושלים (ניתן ביום 23/9/01)
100. עת"מ (ת"א) 1324/01 א. ביטחון אזרחי בע"מ נ' רשות שדות התעופה (פורסם בנבו)
101. עת"מ (ת"א) I.D.E Technologies LTD 1519/08 נ' מקורות חברת המים לישראל בע"מ (פורסם בנבו)
102. עת"מ 1464/07 פרח השקד בע"מ נ' עיריית בת-ים ואח' (פורסם בנבו)
103. עת"מ 1587/02 קבוצת השומרים שמירה וביטחון בע"מ נ' רשות שדות התעופה בישראל (פורסם בנבו, פסקה 16 לפסק הדין)
104. עת"מ 384/07 מנחם אריאב ראש עיריית נצרת עילית נ' סיעת שינוי
105. עת"מ 790/06 א. דינמיקה שירותים 1990 בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות (פורסם בנבו)
106. עתמ (ב"ש) 13261-05-12 מגלקום - תקשורת מחשבים בע"מ נ' עיריית אשקלון (פורסם בנבו, 18.06.2012)
107. עתמ (ב"ש) 19265-08-12 הלן גלבר נ' עיריית אשדוד (פורסם בנבו, 26.11.2012)
108. עתמ (ב"ש) 303/05 מ.ג.ע.ר - מרכז גבייה ממוחשבת בע"מ נ' עיריית באר-שבע (פורסם בנבו, 02.01.2007)
109. עתמ (ב"ש) 372/05 מ.ת.א.ר מחשוב נ' עיריית אשדוד (פורסם בנבו)
110. עתמ (חי') 20527-01-12 סתר דרום בע"מ נ' המועצה המקומית נחף (פורסם בנבו, 23.02.2012)
111. עתמ (חי') 20551-03-12 מטרופולי-נט בע"מ נ' עיריית טמרה (פורסם בנבו, 03.04.2012)
112. עתמ (חי') 21216-08-09 ק.ס.מ.ג קבלנים לעבודות תשתית ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ (פורסם בנבו, 11.10.2009)

113. עתמ (חי') 25573-03-12 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' מנהל מקרקעי ישראל (פורסם בנבו, 23.04.2012)
114. עתמ (חי') 3097/06 קרינה בנייה ופיתוח בע"מ נ' מועצה מקומית ינוח ג'ת (פורסם בנבו, 30.03.2006)
115. עתמ (חי') 3380/06 נבון, ויספלד ושות', רואי חשבון נ' מדינת ישראל משרד הבריאות, (פורסם בנבו)
116. עתמ (חי') 4411/07 אמבולנס חדרה בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות - המרכז הרפואי הלל יפה (פורסם בנבו, 22.01.2008)
117. עתמ (חי') 5309-02-12 פרספריטי ע.ר.ג. בע"מ נ' עיריית נשר (פורסם בנבו, 16.02.2012)
118. עתמ (חי') 556/08 אור הייטק בע"מ נ' עיריית בארקה ג'ת (פורסם בנבו, 13.07.2008)
119. עתמ (י-ם) 1126/07 מגאמא חברה להנדסה, טכנולוגיות ותוצרים בע"מ נ' משרד הבינוי והשיכון (פורסם בנבו)
120. עתמ (י-ם) 121/07 טקטרנדס בע"מ נ' משרד התעשייה המסחר והתעסוקה (פורסם בנבו)
121. עתמ (י-ם) 1400-03-13 מקיף פתוח ותשתית (1993) בע"מ נ' משרד התחבורה התשתיות הלאומיות והבטיחות בדרכים אנף תשתיות ותאום (פורסם בנבו, 21.04.2013)
122. עתמ (י-ם) 1690/09 אמן-ארגון ומדעי ניהול יועצים בע"מ נ' מדינת ישראל - המשרד לקליטת העלייה - ועדת המכרזים (פורסם בנבו, 09.11.2009)
123. עתמ (י-ם) 229/07 מכון מגיד ללימודי המשך מיסודה של האוניברסיטה העברית בירושלים בע"מ נ' משרד הבריאות (פורסם בנבו, 21.05.2007)
124. עתמ (י-ם) 353/01 ב.א.ת.ל. טכנולוגיה מתקדמת בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות (פורסם בנבו, 17.01.2002)
125. עתמ (י-ם) 374/03 מאמץ ייזום חקלאות והשקעות בע"מ נ' מפעלי ביוב וטיהור ירושלים בע"מ (פורסם בנבו, 04.11.2003)
126. עתמ (י-ם) 51274-01-13 ארגון חברות ההסעה בישראל נ' משרד האוצר אנף החשב הכללי (מינהל הרכש הממשלתי) (פורסם בנבו, 07.03.2013)
127. עתמ (י-ם) 53551-07-11 מרתון מובייל אקס בע"מ נ' משרד התקשורת (פורסם בנבו, 14.08.2011)
128. עתמ (י-ם) 551/07 ג'ד דרעי נ' עיריית ירושלים (פורסם בנבו)

129. עתמ (נצ') 1050-12 ביצורית בע"מ נ' מועצה מקומית כפר-כנא (פורסם בנבו, 11.03.2013)
130. עתמ (נצ') 1128/05 ס. בני הגליל בע"מ נ' המועצה המקומית קצרין (פורסם בנבו, 10.01.2006)
131. עתמ (נצ') 11940-01-12 מ.ג.ע.ר. - מרכז גביה ממוחשבת בע"מ נ' עיריית טבריה (פורסם בנבו, 27.02.2012)
132. עתמ (נצ') 153/09 פיתגל חברת בנין ועבודות פיתוח בע"מ נ' מועצה אזורית מרום הגליל (פורסם בנבו, 29.06.2009)
133. עתמ (נצ') 8910-04-11 שופר סל בע"מ נ' המועצה המקומית כפר תבור (פורסם בנבו, 02.06.2011)
134. עתמ (ת"א) 1042/08 הידרונע נ' מדינת ישראל- משרד הביטחון (פורסם בנבו, 03.12.2008)
135. עתמ (ת"א) 1552/03 קופי טיים בע"מ נ' עיריית תל אביב - יפו:
136. עתמ (ת"א) 2502-06 שמואל יניב נ' מועצה מקומית גבעת-שמואל (פורסם בנבו, 18.03.2010)
137. עתמ (ת"א) 43242-03-12 א.א. עינת מסעדות בע"מ נ' רשות שדות התעופה בישראל (פורסם בנבו, 29.03.2012)
138. עתמ (ת"א) 44674-03-10 פורד מערכות מוניציפאליות בע"מ נ' עיריית תל אביב-יפו (פורסם בנבו, 28.03.2011)
139. עתמ (ת"א) 46804-09-12 קקאו סנטר ניהול בתי קפה בע"מ נ' עיריית רמת גן (פורסם בנבו, 22.05.2013)
140. עתמ (ת"א) 46966-02-10 שעשועים וספורט בע"מ נ' עיריית בני ברק (פורסם בנבו, 28.11.2010)
141. עתמ (ת"א) 54507-08-10 דולב מוצרי פלסטיק (אחזקות) בע"מ נ' עיריית תל אביב-יפו (פורסם בנבו, 01.08.2011)
142. עתמ (ת"א) 1705/07 מודיעין אזרחי בע"מ נ' אגוד ערים אזור דן (פורסם בנבו)
143. עתמ 1440/08 נור חומרי ניקוי שיווק והפצה בע"מ נ' מדינת ישראל משרד הבטחון (פורסם בנבו)
144. עתמ 1811/05 חכמון גבאי בע"מ נ' עיריית רעננה

145. רעא 3237/13 גילי ויואל עזריה בע"מ נ' החברה הכלכלית אשקלון בע"מ (פורסם בנבו, 12.05.2013)
146. רעא 7961/04 מקסימדיה פרסום חוצות בע"מ נ' החברה הכלכלית לראש העין, נט (2) 193 (פורסם בנבו, 05.10.2004)
147. שירותים 1990 בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות (פורסם בנבו)
148. ת"מ (ב"ש) 265/07 חברת מ.א. רוי בע"מ נ' מועצה איזורית באר טוביה (פורסם בנבו)
149. ת"מ (ת"א) 2074/05 רב נוי חברה לטיפול ואחזקת גנים בע"מ נ' עיריית ת"א יפו
150. ת"מ 323/05 עדי קנט השקעות בע"מ נ' מר אינג' צבי צילקר - ראש עיריית אשדוד (פורסם בנבו)
151. תא (ב"ש) 1221-08-11 עיריית באר שבע נ' זכריה אוהב שלום (פורסם בנבו, 07.08.2011)
152. תא (י-ם) 9379/07 מתן חן שירותי סיעוד בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבינוי והשיכון ומשרד האוצר (פורסם בנבו, 05.12.2011)
153. תמ (ת"א) 124-06 אביגל שרותי כוח אדם ועבודה בע"מ נ' עיריית הרצליה (פורסם בנבו, 31.01.2010)
154. תע"א 198/05 חלבי דלאל נ' עיריית הכרמל ו-החברה הכלכלית (ניתן ביום 10/12/08)

ספרות

1. ירון אזרחי ומרדכי קרמניצר, ישראל לקראת דמוקרטיה חוקתית, המכון הישראלי לדמוקרטיה, 90-92 ירושלים 2001
2. דפנה ברק-ארז, משפט מינהלי, 99 (כרך א', התש"ע-2010)
3. ג' שלו, חוזים ומכרזים של הרשות הציבורית (13-14)
4. דקל, מכרזים כרך ראשון, 386; הרציג, דיני מכרזים (כרך א', 220-218)

הוראות והנחיות

1. ועדה למניעת ניגוד עניינים של נבחרים ברשויות המקומיות -
www.justice.gov.il/MOJHeb/NigudInyanim/Nigud.htm
2. סדרי עבודה של ועדות הרשות המקומית -
3. www.moin.gov.il/SubjectDocuments/MadrichLanivhar/401.pdf
4. הוראות התכ"מ (הוראה 2.03.03.03.04.01-) (מתוך אתר החשב הכללי -
www.ag.mof.gov.il)
5. נוהל במשרד הפנים, המופיע בחוזר מנכ"ל 5/1998
6. סקירה וסיכום צפייה במרכז מקוון במסגרת פרויקט הממשל הזמין
www.law.idf.il/Templates/GetFile/GetFile.aspx?FileName...true